Muzeul Municipiului Dove
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLII Nr. 9413 | Miercuri 7 februarie 1973 | 8 PAGINI — 40 BANI

REZULTATELE PRIVIND ALEGEREA UNOR DEPUTAŢI ÎN MAREA ADUNARE NAŢIONALĂ

ÎN PAGINA A VII-A

1973

AN HOTĂRÎTOR PENTRU REALIZAREA CINCINALULUI ÎNAINTE DE TERMEN

PENTRU DEPĂŞIREA INDICATORILOR MAXIMALI AI PLANULUI, PENTRU CREŞTEREA EFICIENŢEI ÎNTREGII ACTIVITĂŢI ECONOMICE

Alte colective de întreprinderi cheamă la întrecere socialistă

Exprimîndu-şi hotărîrea de a-şi consacra întreaga energie şi capacitate creatoare îndeplinirii şi depăşirii prevederilor maximale ale planului pe anul 1973, alte colective de unităţi economice fruntaşe adresează entuziaste chemări la întrecere către toate colectivele de întreprinderi din sectoarele respective.

Combinatul chimic Craiova

către toate unităţile din industria chimică

Pe baza programului elaborat de cel de-al X-lea Congres al P.C.R., a obiectivelor cuprinse în documentele Conferinţei Naţionale a partidului şi ale plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie 1972, cu privire la posibilităţile şi căile de valorificare a rezervelor existente pentru îndeplinirea înainte de termen a prevederilor actualului cincinal, în numele oamenilor muncii din Combinatul chimic Craiova, chemăm la întrecere, pe anul 1973, toate colectivele de muncă ale unităţilor din industria chimică a ţării, pentru depăşirea planului maximal, utilizarea optimă a capacităţilor de producţie, creşterea eficienţei întregii activităţi economico-financiare, depăşirea sarcinilor la export.

Examinînd posibilităţile existente în cadrul Combinatului chimic Craiova, adunarea generală a reprezentanţilor oamenilor muncii a hotărît ca, prin mobilizarea întregului potenţial uman şi material, să realizeze următoarele obiective :

— Depăşirea nivelului maximal al planului de stat pe 1973 cu 50 mili-

(Continuare în pag. a III-a)

Staţiunea pentru mecanizarea agriculturii Orţişoara — Timiş

către toate staţiunile pentru mecanizarea agriculturii

Lucrătorii Staţiunii pentru mecanizarea agriculturii Orţişoara, judeţul Timiş, dezbătînd activitatea economico-financiară pe anul 1972, sarcinile de plan şi măsurile ce se impun pentru asigurarea tuturor condiţiilor necesare realizării ritmice a tuturor indicatorilor de plan pe anul 1973, cheamă la întrecere pe anul 1973 toate staţiunile pentru mecanizarea agriculturii din ţară, cu următoarele obiective :

1. Depăşirea planului de producţie cu 10 la sută, respectiv cu 1 470 000 lei.
2. Creşterea productivităţii planificate pe fiecare tractor de 65 CP cu 6 la sută, astfel încît aceasta să ajungă la 115 000 lei.
3. Creşterea cu 12 la sută a productivităţii planificate pe o combină C-12, astfel încît aceasta să ajungă la 220 000 lei.
4. Extinderea şi diversificarea lucrărilor agricole mecanizate, astfel

(Continuare în pag. a III-a)

La Timişoara a intrat în funcţiune

Prima secţie a fabricii „Electrotimiş"

TIMIŞOARA (Corespondentul „Scînteii", **Cezar Ioana**).

În noua zonă industrială din sudul municipiului Timişoara a intrat în funcţiune secţia de utilaje tehnologice pentru industria electrotehnică, prima capacitate de producţie a întreprinderii „Electrotimiş" — obiectiv important al actualului cincinal. Aici se produc maşini de confecţionat bobine, prese hidraulice, pneumatice şi electromagnetice, diverse linii tehnologice şi agregate, standuri pentru încercări de maşini electrice şi echipament electronic — auto etc.

PRIMIRI LA TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU

Ambasadorul U. R. S. S.

Marţi, 6 februarie a.c., tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit pe V. I. Drozdenko, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Uniunii Sovietice la Bucureşti, la cererea acestuia.

La primire a participat tovarăşul Ştefan Andrei, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire tovărăşească.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul Belgiei

În ziua de 6 februarie a.c. preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a primit pe Jacques Graefe, care şi-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador al Regatului Belgiei în ţara noastră. *(Cuvîntările rostite — în pag. a VII-a).*

Ambasadorul Israelului

Marţi, 6 februarie a.c., tovarăşul Nicolae Ceauşescu, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit pe Raphael Benshalom, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Israelului la Bucureşti, în legătură cu plecarea definitivă a acestuia din ţară.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire, care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

Timpul este frumos, în plină iarnă — zile primăvăratice

Pe toate şantierele de investiţii

Fiecare zi, fiecare oră — folosite din plin pentru accelerarea ritmului construcţiilor!

În pagina a III-a : SĂ SMULGEM TIMPULUI FRUMOS AVANSURI CÎT MAI MARI ÎN CONSTRUCŢII !

Cînd agronomul nu uită că înaintea lui au fost ţăranii...

Cu două toamne în urmă veneau în comuna Peretu-Teleorman doi tineri : soţii Victor şi Cornelia Vişan, proaspeţi absolvenţi ai agronomiei bucureştene. El, inginerul Vişan, fiu de ţăran din partea locului, era repartizat ca şef al fermei Peretu a I.A.S. Roşiori-de Vede. Ea, inginera Vişan, tot fiică de ţăran, specialistă în cadrul sectorului legumicol al cooperativei agricole. Aşadar, doi tineri, asemenea altor mii ca ei crescuţi şi educaţi în instituţiile noastre de învăţămînt superior, păşeau alături în viaţa de toate zilele, în viaţa care — aşa cum se-ntîmplă în asemenea cazuri — nu mai semăna nici cu ceea ce ştiuseră ei, de-acasă, despre agricultură şi nici nu se potrivea întru totul cu cele învăţate pe băncile — şi chiar pe loturile experimentale — ale facultăţii.

Lui Victor Vişan i s-a încredinţat conducerea fermei. Nu una oarecare, ci o unitate fruntaşă în judeţ şi în ţară. Ea, Cornelia Vişan, trebuia să-şi pună în valoare cunoştinţele într-un sector pe care cooperatorii din Peretu se străduiesc să-l facă rentabil. Pentru Victor Vişan greul cel mare n-a fost să intre „în problemele fermei", cît mai ales să conducă astfel treburile încît să nu risipească nimic din experienţa adunată de cel care a fost înaintea lui aici. Cornelia Vişan a trebuit însă să ia totul de la capăt, să caute neajunsurile în sectorul de muncă încredinţat, să afle modalităţile pentru obţinerea unor rezultate mai bune. Cooperatorii din Peretu aşteptau, în sfîrşit, ca şi legumicultura să ţină pasul cu celelalte sectoare, voiau rezultate mai bune, după eforturile lor.

Au trecut de atunci doi ani, doi ani de bilanţ. Cu ce rezultate se prezintă cei doi tineri acum, în pragul bătăliei pentru cea de-a treia recoltă care germinează vegheată de munca lor aici, la Peretu?

Am putea să consemnăm cuvintele de preţuire ale cooperatorilor şi mecanizatorilor pentru cei doi ingineri. Am putea să consemnăm multe păreri despre vrednicia lor, despre suflul responsabil de muncă statornicit în sectoarele de care răspund. Mai convingător decît toate acestea ni se pare însă un lucru : comuniştii din cooperativă şi de la ferma de stat i-au primit pe cei doi în rîndurile partidului. Semnul acesta de emoţionantă încredere spune, credem, totul.

— În cei doi ani de cînd muncim aici, se destăinuie Victor Vişan, ne-am convins că fără încrederea în oameni, în experienţa lor — **pentru că ţăranii au fost înaintea noastră, a agronomilor** — e greu, dacă nu imposibil să te realizezi ca specialist.

Cîteva argumente în sprijinul acestei afirmaţii privitoare la realizarea ca specialist. În 1972, colectivul fermei conduse de ing. V. Vişan şi-a îndeplinit şi depăşit toate prevederile de plan. Beneficiile realizate se cifrează la 1,3 milioane lei, faţă de aproape şapte sute de mii cît a fost planificat. Tradiţia bunelor re-

Alexandru BRAD

(Continuare în pag. a VI-a)

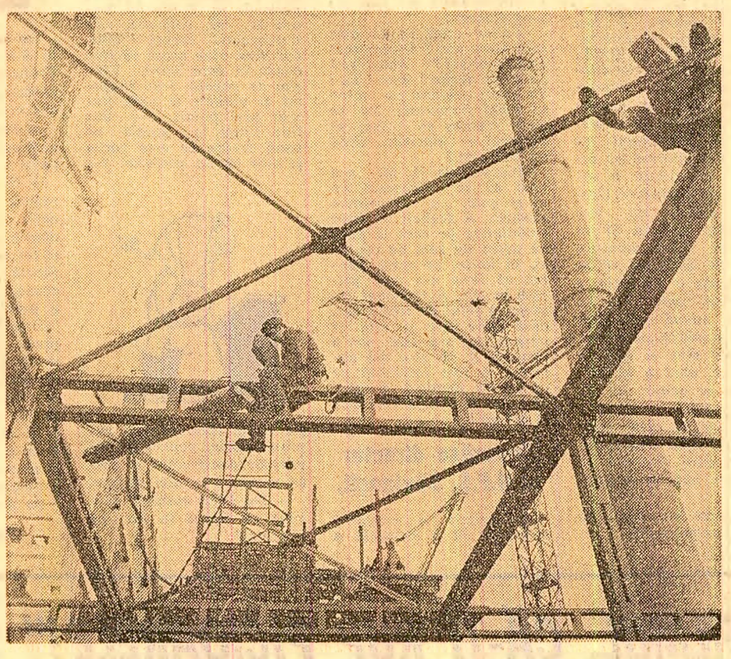

AŞA, DA!

La Brăila se află în plină construcţie una dintre cele mai mari termocentrale din ţară, care va avea în final o capacitate de 1 950 MW. Clădirea principală pentru primele două grupuri s-a închis ; monumentalul coş de fum a atins cota finală de 200 m înălţime, într-un timp record de 59 de zile — fiind opera brigăzii de zidari a lui Marin Vezeanu (**fotografia din dreapta**). Acum se lucrează intens la montarea echipamentului centralei. Se prevede ca primul grup energetic să intre în funcţiune la 30 septembrie 1973.

În vremea aceasta, harnica brigadă a lui Marin Vezeanu realizează lucrările de protecţie anticorosivă a structurii interioare a coşului de fum. Aşadar, pe şantierul acesta de mare importanţă pentru economia naţională (de pe care prezentăm o altă imagine în **fotografia din stînga**), activitatea de construcţii se desfăşoară într-un ritm alert. Deşi sîntem în plină iarnă, oamenii şantierului ştiu să folosească din plin timpul prielnic pentru executarea la termen a lucrărilor prevăzute în grafice.

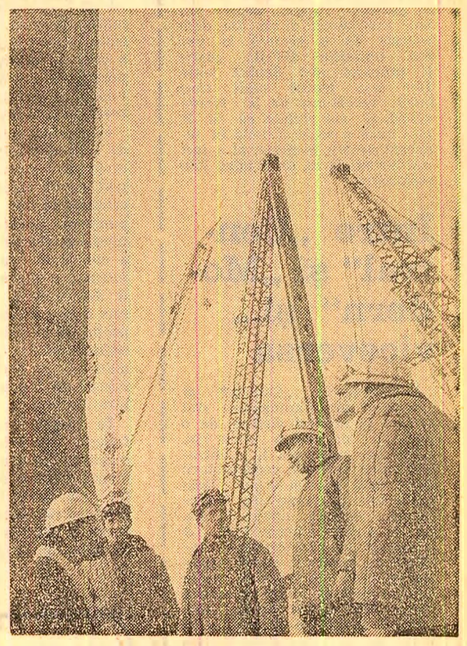

DACĂ PLECI URECHEA LA CE SPUN GOSPODARII

şi dintr-o moară părăsită poţi face fabrică de covoare

Cîteva adnotări şi învăţăminte din organizarea industriei locale în judeţul Ilfov

Deunăzi, ne aşezaserăm pe o laviţă, în tinda unei case din Ţigăneşti de Ilfov. Gazda noastră, **Salomeea Olteanu**, tocmai lucra la un covor cu motive naţionale româneşti.

— Sînt foarte, foarte mulţumită. Dacă lucrezi la domiciliu, cu normă şi salariu — la fel ca muncitoarele din fabrici — ai avantajul că poţi îngriji în acelaşi timp de gospodărie şi că poţi fi mereu în preajma copiilor. Cu un an în urmă, cît era iarna de mare, femeile de prin părţile noastre — bune meseriaşe — îşi pierdeau zilnic mult timp. Acum din mîinile noastre ies sute, mii de covoare.

Salomeea Olteanu sintetizase de fapt, în cîteva cuvinte şi atît de simplu, rolul consiliilor populare şi al organizaţiilor cooperatiste în crearea unei **industrii comunale** bazată pe folosirea eficientă a potenţialului uman, a tuturor resurselor naturale şi tradiţiilor meşteşugăreşti locale. Ce s-a realizat practic în Ilfov din acest punct de vedere ? În intenţia de a înfiripa şi dezvolta o astfel de industrie, capabilă să folosească mîna de lucru din sate şi comune, să pună în valoare resursele pomenite, consiliul popular judeţean a pus în discuţie publică trei întrebări esenţiale :

Ce activităţi de interes local pot fi dezvoltate în comuna dv ?

Cum le putem organiza mai economicos, fără investiţii ?

Pot ele contribui efectiv la ridicarea potenţialului economic al comunei şi la aprovizionarea pieţei ?

Pentru a găsi cele mai bune răspunsuri, o parte din activul de partid, specialiştii, preşedintele şi vicepreşedinţii comitetului executiv au analizat, împreună cu sătenii, situaţia la faţa locului.

— La început — ne mărturisea tovarăşul **Alexandru Lascu**, vicepreşedinte al comitetului executiv al consiliului popular judeţean — nici nu speram că producţia noastră locală se va ridica rapid la peste un miliard de lei. Ni s-a părut că stă în firea lucrurilor să extindem în primul rînd producţia bunurilor de consum cu vînzare sigură, pentru care aveam materie primă, pe care le putem duce şi la export. De pildă, producţia de **covoare**. Mii de femei din judeţ s-au oferit să lucreze la domiciliu. Trebuia, totuşi, organizată şi o unitate productivă, în jurul căreia să pen-

Gh. GRAURE
Fl. CEAUŞESCU

(Continuare în pag. a II-a)

CELUI DE-AL 36-LEA CONGRES NAŢIONAL AL PARTIDULUI SOCIALIST DIN JAPONIA

TOKIO

Cu prilejul celui de-al 36-lea Congres Naţional al Partidului Socialist din Japonia vă transmitem dv., precum şi tuturor socialiştilor japonezi salutul călduros şi mesajul de prietenie al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al membrilor partidului nostru. Vă dorim succes deplin în desfăşurarea lucrărilor, în activitatea dedicată dezvoltării şi întăririi unităţii de acţiune a forţelor muncitoreşti, democratice, progresiste japoneze, promovării intereselor fundamentale ale poporului muncitor, luptei împotriva imperialismului, pentru triumful cauzei independenţei naţionale, democraţiei şi socialismului, pentru pace şi înţelegere între popoare.

Reafirmînd satisfacţia noastră pentru relaţiile prieteneşti existente între Partidul Comunist Român şi Partidul Socialist din Japonia, ne exprimăm încrederea că aceste legături vor cunoaşte o amplificare continuă în folosul prieteniei dintre cele două partide şi popoare, al dezvoltării raporturilor multilaterale dintre Republica Socialistă România şi Japonia, în interesul unităţii tuturor forţelor antiimperialiste, al cauzei păcii şi colaborării internaţionale.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

FAPTUL DIVERS

Migdali de Dealu-Mare

Sensibil la ger, dar și la căldură, migdalul își găsește greu locul unde să se dezvolte ca la el acasă. După cercetări îndelungate, inginera Maria Bobeleac, cercetătoare la Stațiunea experimentală viticolă Pietroasa, a ajuns la concluzia că o bună parte din colinele accidentate, cu roci dure, ale Dealului Mare, improprii pentru viță de vie sau alte culturi, pot fi plantate cu migdali din soiurile Mercur, Hattes și Mărculești. Pînă în prezent, ea a realizat o plantație de producție și altoi pentru producerea materialului săditor, în vederea extinderii migdalului pe colinele ce i-au fost rezervate în această zonă. Așadar, în perspectivă, migdale dulci de... Dealu-Mare.

Suflete negre în halate albe

Într-una din dimineți, la spitalul de pediatrie din orașul Săveni (Botoșani), femeia de serviciu, Maria Aioanei, a găsit într-un vestiar o fetiță moartă. Era micuța Voicu Nuța, în vîrstă de 3 luni. Ce se întîmplase? Internată în spital în seara zilei de 26 ianuarie, cu diagnosticul „rinofaringită acută", fetița se vindecase și urma să fie transportată cu salvarea pînă la domiciliul părinților, în satul Miron Costin. Șoferul a cerut un însoțitor pentru fetiță, mai cu seamă că mașina nu putea să ajungă pînă la domiciliu. Cererea i-a fost respinsă. În această situație, infirmiera Melania Prisecaru a luat fetița și a așezat-o într-un vestiar, fără ca cineva să se mai ocupe de ea. După descoperirea fetiței, care între timp încetase din viață, medicii Maria Chirilă și Constantin Diaconu, fără a anunța organele locale de miliție, au efectuat necropsia cadavrului și au înscris drept cauză a decesului: obstruarea căilor respiratorii cu lapte. Un diagnostic fals, menit să acopere această faptă. Acum, cei vinovați vor suferi rigorile legii.

Jocul de-a căsătoria

După o dragoste fulgerătoare, contabilul Mircea Pușcașu, din Constanța, s-a căsătorit cu aleasa inimii lui care abia împlinise 16 ani. Din motive asupra cărora nu insistăm, această dragoste s-a consumat repede și M. P., neconsolat, s-a mutat de pe malul mării la Brașov. La scurt timp după ce a poposit la poalele Tîmpei, iată-l din nou îndrăgostit subit. De data aceasta de o casieră la una din unitățile C.P.R., căreia îi propune să-i devină soție. Dar n-a trecut mult timp după ceremonia de la starea civilă, și s-a stabilit că M. P. mai avea o soție. Trimis în judecată pentru bigamie, el a fost condamnat la un an și două luni închisoare.

Între „Central" și „Modern" și... viceversa

Restaurantele „Central" și „Modern" din Caransebeș sînt situate în aceeași clădire, de o parte și de alta a unui hol. Local de categoria I, „Centralul" nu-și servește consumatorii decît dacă aceștia și-au lăsat paltoanele la garderobă. Civilizat și... modern, nimic de zis. Cu un singur amendament. La „Central" nu funcționează încălzirea... centrală, motiv pentru care nu puțini sînt aceia care preferă să treacă în localul vecin. Aici e mai puțin... modern, se poate sta și cu șuba în spate și, în plus, funcționează și încălzirea. Mucaliții au și scos o vorbă: la „Central" e modern, la „Modern" e central. Sperăm că forurile comerciale locale vor găsi o ieșire din acest carambol.

Cum se face dintr-un hîrb mașină nouă

U.J.C.A.P. Vaslui avea pînă nu de mult în dotare un turism de teren — aflat la a treia reparație capitală — cu peste 200 000 km la bord. Deci, aproape de casare. Ce s-a gîndit însă conducerea U.J.C.A.P.? Să plaseze această mașină unei cooperative agricole mai slab dezvoltată. Zis și făcut! Mașina a fost dată cooperativei Puțești. Dar nu pe gratis, ci în schimbul a... 40 tone porumb! Cu porumbul primit, U.J.C.A.P.-ul a cumpărat... un autoturism nou-nouț! Afacere — nu glumă! Rămîne de văzut acum ce „felicitări" li se cuvin celor de la U.J.C.A.P. Vaslui pentru o asemenea negustorie.

Rubrică redactată de
Dumitru TIRCOB
Gh. POPESCU
și corespondenții „Scînteii"

Să cunoaștem, să respectăm legislația socialistă!

RĂSPUNDEREA MATERIALĂ A ANGAJAȚILOR

CODUL MUNCII (VII)

Sintetizînd îmbinarea armonioasă dintre interesele individuale și interesele generale, instituția răspunderii materiale — astfel cum ea și-a găsit reglementarea prin prevederile art. 102—111 din cod — îndeplinește o dublă funcție: aceea de **apărare a proprietății socialiste**, prin reîntregirea patrimoniului obștesc cu valorile cu care a fost diminuat, ca urmare a prejudiciilor produse de unele persoane încadrate în muncă, precum și aceea de **ocrotire a intereselor legitime ale celor vinovați de producerea unor prejudicii.**

Funcția de apărare a proprietății socialiste decurge, în primul rînd, din prevederea care consacră cu putere de principiu regula potrivit căreia **persoanele încadrate în muncă răspund de pagubele aduse avutului obștesc din vina și în legătură cu munca lor.**

Aceleași funcții îi slujesc și prevederile care consacră o procedură specială de recuperare a pagubelor, constînd în dreptul conducătorului unității de a emite decizia de imputare — ce obligă la plata despăgubirilor sau a contravalorii bunurilor, precum și la restituirea sumelor încasate fără drept (art. 107)

Noul cod a extins procedura de recuperare a pagubelor cauzate de persoanele încadrate în muncă și asupra sumelor pe care acestea le-au încasat pe nedrept sau a bunurilor primite ce nu pot fi restituite în natură, precum și asupra serviciilor prestate de unitate și la care nu erau îndreptățite. În toate aceste cazuri, recuperarea se face prin decizie de imputare emisă în condițiile și de către organul mai sus arătat. Acest regim juridic unitar se justifică prin ideea reintregirii grabnice a avutului obștesc diminuat.

Instituția răspunderii materiale îndeplinește totodată și funcția de ocrotire, de apărare a intereselor legitime ale persoanelor încadrate în muncă, ceea ce imprimă acestei răspunderi caracterul de instituție autonomă, propriei dreptului muncii.

Spre deosebire de alte forme ale răspunderii juridice — și, în primul rînd, spre deosebire de răspunderea din dreptul civil — persoanele încadrate în muncă nu răspund și de foloasele nerealizate de unitate ca urmare a pagubei săvîrșite, după cum ele nu răspund nici de pierderile inerente procesului de producție, care se încadrează în limitele prevăzute de lege, de pagubele provocate datorită unor cauze neprevăzute și care nu puteau fi înlăturate, ori în alte asemenea cazuri în care pagubele au fost provocate de riscul normal al serviciului sau de forță majoră.

Sînt două limitări esențiale — și nu sînt singurele — ale răspunderii materiale care, evident, poartă pecetea preocupărilor legiuitorului de a crea un regim de protecție pentru persoanele încadrate în muncă ce, din vină și în legătura cu munca lor, cauzează pagube avutului obștesc.

În această ordine de idei este demn de reținut principiul răspunderii individuale consacrat prin art. 105, text potrivit căruia, cînd paguba a fost cauzată de mai multe persoane, răspunderea fiecăreia se stabilește ținîndu-se seama de măsura în care a contribuit la provocarea ei; iar, întrucît o atare măsură n-ar putea fi determinată, răspunderea fiecăreia dintre persoane se stabilește proporțional cu salariul ei tarifar de încadrare net, de la data constatării pagubelor și dacă este cazul, și în funcție de timpul lucrat de la ultima inventariere.

În cadrul răspunderii materiale funcția de ocrotire a persoanelor încadrate în muncă rezultă, de asemenea, dintr-o serie întreagă de norme referitoare la termenele înăuntrul cărora poate fi stabilită răspunderea și trebuie emisă decizia, căile de atac împotriva deciziei de imputare, precum și „modalitatea" acoperirii daunelor provocate. Astfel, **răspunderea materială pentru paguba cauzată unității poate fi stabilită numai în cazul în care aceasta a fost constatată în cel mult 3 ani de la producerea ei, iar în cazul restituirii sumelor, a contravalorii bunurilor sau serviciilor nedatorate, în cel mult 1 an de la data primirii sumelor sau bunurilor ori de cînd a beneficiat de serviciile nedatorate.** Înăuntrul acestor „termene limită" decizia de imputare trebuie să fie emisă de cel în drept (conducătorul unității sau, după caz, organul ierarhic), în termen de cel mult 60 de zile de la data cînd a luat cunoștință de producerea pagubei: după expirarea acestui termen, imputarea urmează să se facă celui vinovat de neluarea măsurii.

Pentru realizarea efectivă a dreptului persoanei încadrate în muncă de a se apăra în fața organului jurisdicțional cînd consideră că imputarea sau reținerea a fost făcută fără temei, codul statornicește obligația, pentru cel care a luat măsura (imputării), de a motiva decizia menționînd termenul în care poate fi contestată și organul jurisdicțional competent să o soluționeze; totodată, decizia de imputare trebuie să fie comunicată în termen de 15 zile de la emitere, ea dobîndind valoarea de titlu executor numai din momentul comunicării.

În sfîrșit, pe aceeași linie de protecție a persoanei încadrate în muncă împotriva căreia s-a luat măsura imputării, se înscriu și prevederile potrivit cărora suma stabilită pentru acoperirea daunelor se reține în rate lunare, care nu pot fi mai mari de o treime din salariul tarifar net, iar împreună cu alte rețineri pe care le-ar avea cel în cauză nu pot depăși jumătate din salariu.

Instituția răspunderii materiale a persoanelor încadrate în muncă — așa cum își găsește ea reglementarea în noul Cod al muncii — constituie un mijloc eficient de apărare și dezvoltare a proprietății socialiste, de stimulare a inițiativelor, de creștere a conștiinței și simțului de răspundere în muncă.

Dr. Petre MARICA
Institutul de cercetări juridice

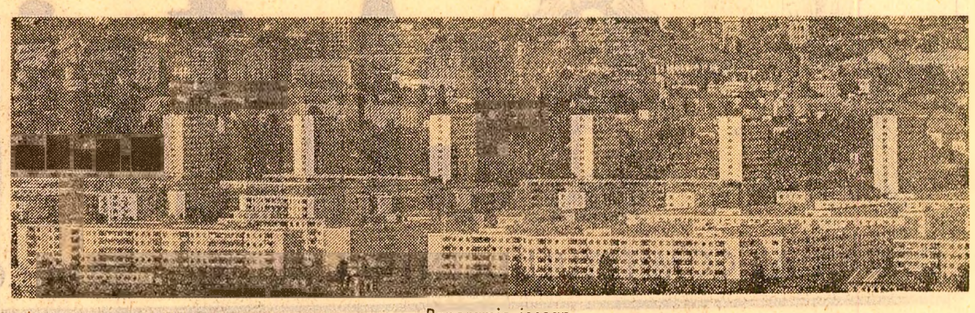

Panoramic ieșean

Dacă pleci urechea la ce spun gospodarii

(Urmare din pag. I)

duleze activitatea de la domiciliu, cu un centru de îndrumare tehnică, de control și de finisare. Era necesară o sumă importantă de bani, dar cetățenii din Țigănești au înlocuit investiția cu ...o idee. Ei au hotărît să transforme moara satului (inutilizabilă pentru măcinat) în fabrică de covoare. Acum, în fosta moară și în anexele amenajate ulterior lucrează permanent sute de femei, iar producția de covoare în ansamblu este mai mare decît cea realizată de alte 15 județe laolaltă.

Am vizitat fosta moară și anexele ei, am vorbit cu cetățeni din zeci de sate, le-am cerut părerea cu privire la înființarea industriei comunale. Am aflat că **transformarea morii de la Țigănești în fabrică de covoare nu e un caz aparte.** Consiliile populare au descoperit, cu mirare, că pe teritoriul județului se află nenumărate localuri și incinte fără destinație. Totul a fost „inventariat", reparat și transformat în **unități economice producătoare de mărfuri necesare pieței interne și chiar exportului.** Acum C.A.P.-urile, cooperația meșteșugărească și industria locală din județ au, cum aminteam, o producție (numai din secțiile organizate în ultimii ani) de **peste un miliard de lei.** E o producție pentru obținerea căreia **principala investiție a fost inteligența!**

Firește, consiliile populare și organizațiile cooperatiste nu pot orienta dezvoltarea industriei comunale, valorificarea rezervelor naturale, a forței de muncă, într-o direcție oarecare, ci **în funcție de cerințele pieței.** Pentru că, în fond, **toate binefacerile rezultate din industria locală respectivă trebuie să se răsfrîngă asupra localității, a oamenilor care au organizat-o.** Iată în această privință o opinie autorizată, cea a tovarășului **Vasile Goglea,** directorul Direcției județene pentru industrie locală:

— Unele unități de industrie comunală — după cum scriu mereu și ziarele — sînt în continuă goană după contractarea unor lucrări mari, cu valori de milioane, pentru care nu au rezerve interne și resurse naturale. Industria locală din județul nostru are un profil diferit. Cea mai mare parte din producție este destinată pieței locale: fabricăm, de pildă, **pîinea** pentru populație, **binale, mobila** cea mai ieftină din țară, **cărămidă, cahle** pentru sobe, **garduri, tuburi de beton, covoare,** unele **produse textile.** Anul acesta, din bălțile noastre proprii, am pus la dispoziția populației peste 700 000 kg de **pește proaspăt.**

— Chiar prelucrarea deșeurilor — a continuat ideea tovarășul **Alex. Uță,** directorul întreprinderii de industrie locală „Snagov" — o putem adapta cerințelor pieței locale. În satul Măgura, din comuna Corbeanca, a fost organizată o unitate pentru confecționat textile: **fulare, eșarfe, baticuri.** Din această mică unitate vindem lunar populației mărfuri în valoare de 4—5 milioane de lei. Alte unități de economie comunală realizează, din deșeurile lemnoase **ambalaje, mobilă ușoară.** Zeci de mii de cetățeni din județ lucrează în folosul aprovizionării județului.

Fără nici o îndoială, în viitorul apropiat unitățile producătoare ale industriei locale, ale C.A.P. și cooperației se vor înmulți, articolele de larg consum realizate în aceste sectoare vor completa din ce în ce mai mult sortimentul mărfurilor de care piața locală are nevoie. Inițiativele, spiritul gospodăresc, de economie, au fost și, evident, vor mai fi și de acum înainte subliniate. Nu pot fi însă trecute cu vederea nici **lipsurile** — uneori grave — care au început să apară și să persiste în unitățile economiei locale, abaterile de la legea de organizare a industriei comunale. Legea, apărută cu mai bine de un an în urmă, precizează: **„Consiliile populare, unitățile aparținînd acestora, cooperativele agricole de producție, cooperativele meșteșugărești și cele de consum pot organiza și dezvolta în localitățile rurale și urbane activități industriale, de prelucrare a produselor agricole, construcții și prestări de servicii".**

Firește, legiuitorul nu putea să ofere decît cadrul general al organizării unor astfel de activități. De aspectele practice, de îndrumare, de control și sprijin trebuie să se ocupe, cum e și normal, autoritatea locală, consiliile populare care acționează în numele cetățenilor și răspund direct de destinele economiei de pe teritoriul lor. Dar iată că, într-o serie de județe — între care și Ilfov — consiliile populare, după ce au organizat activitățile industriale sau unitățile de servire publică, au socotit treaba încheiată. Deși în unele localități au luat ființă unități economice cu sute și chiar mii de oameni, **cei în drept și responsabili nu se ocupă** de condițiile lor de viață. De exemplu, se resimte lipsa unor **chioșcuri** de incintă, de unde acești oameni — salariați, ca oricare alții — să se aprovizioneze; nu e pusă la punct problema **transportului în comun** de la unitățile productive la comune; în multe unități economice rurale nu există **grupuri sanitare, instalații de căldură** ș.a.m.d. Directorul Direcției județene de industrie locală ne spunea că primarii comunelor ar trebui să se intereseze de soluționarea acestor cerințe de ordin social.

Este adevărat. Unele probleme de ordin social depășesc însă posibilitățile primarilor, ale primăriilor. În acest caz, este firesc ca de ele să se ocupe — în colaborare — forurile competente și direcțiile de specialitate din consiliul popular județean.

La organizarea unităților de economie locală, legea a avut în vedere atingerea unor obiective precise: **folosirea resurselor locale; folosirea tot mai intensă și în tot timpul anului a forței de muncă de la sate; ridicarea nivelului social-economic al comunelor.** În unele locuri însă, ne referim în special la sectorul cooperatist, legea a fost interpretată și chiar eludată. În comune ale județului — ca Joița, Balotești, Ciorogîrla ș. a. — au apărut unități economice cel puțin ciudate: resursele „locale" folosite în fabricație sînt aci... plasticul și cauciucul cumpărate de prin magazinele bucureștene. Forța de muncă? „Experții" în materie de chițibușării plecați de la orașe, nu atît pentru aerul proaspăt de țară, cît mai ales pentru sunetul „arginților"; desigur, asemenea ateliere n-au nimic comun cu prosperitatea comunelor.

Importanța consolidării economiei comunale este atît de evidentă, încît nu mai poate fi pusă în discuție. Dar, pentru valorificarea superioară, deplină, a tuturor posibilităților existente, a întregului potențial material și uman de care dispunem în județe, consiliile populare, organizațiile cooperatiste, direcțiile județene de specialitate au datoria să acționeze cu mai mult spirit gospodăresc; **să dezvolte unitățile economice realmente necesare; să producă numai acele bunuri de consum care sînt necesare atît economiei naționale, cît și fiecărui lucrător în parte; să descopere noi resurse locale și să le valorifice eficient și economic.**

AM PRIMIT SCRISOAREA DV.!

Nu știm! O să întrebăm la județ

Mai mulți cetățeni din satul Dorobantu, comuna Plătărești — Ilfov, ne scriu că:

— Acum, de curînd, s-a terminat și electrificarea ultimelor case din acest sat. Electrificare care s-a făcut cu contribuția tuturor cetățenilor. Ne-am făcut instalație și în casă...

— Și nu găsiți becuri?

— Ba am găsit, dar primarul nu îngăduie să ni se facă racordul la rețea pînă nu facem niște contractări la diverse produse. Le vom face, dar de ce un astfel de abuz?

— Pe cuvînt că nu știu. Dar o să întrebăm și noi pe cineva de la județ.

Spuneți-le că sînteți rudă cu portarul naționalei de fotbal

Maria Răducanu a fost victima a două calamități naturale. Aceste calamități i-au inundat de două ori casa și i-au și distrus-o. A făcut un împrumut la stat și un contract pentru ridicarea altei case cu I.G.L. Birlad. Acest contract, pentru Maria Răducanu, a însemnat o a treia calamitate și mai și. I.G.L.-ul a început lucrarea în 1971 și ar trebui să mai lucreze la ea și astăzi. Povestea acestei „povești" a mai apărut în presă, în septembrie 1972. A fost atunci un sfîng, pe urmă iar... calamitate. Pereții sînt mai crăpați decît o sticlă de lampă foarte crăpată, iar dușumelele mult mai ondulate decît părul perucilor din import. Cui să mă mai adresez ca să se rezolve odată și odată această poveste, ne întreabă dumneaei.

Mai încercați o dată tot la I.G.L. Birlad, dar spuneți-le că sînteți rudă cu Necula Răducanu, portarul naționalei. Dacă nici așa nu se rezolvă, atunci o să cerem ajutorul de la un I.G.L.-ist din Vaslui.

Asociația vînzătorilor care n-au voie să zică „n-avem"

Ion Dudău este gestionarul celui mai mare magazin de confecții din Tg. Jiu. Face parte din comitetul oamenilor muncii, a fost ales președinte al comitetului sindicatului pe O.C.L. industrial, este locțiitorul secretarului comitetului de partid și, de curînd, a fost numit și ca președinte al consiliului de control muncitoresc al activității economice și sociale pe întreprindere. Gestionarul nostru stă mai mult prin ședințe. Și nu știe cum să-și planifice timpul. Se zvonește că se va înființa o asociație a vînzătorilor care nu au voie să spună clienților cînd cer o marfă „n-avem". Dacă este ales și aici ca președinte, cînd o să mai poată să se ocupe și de aprovizionarea cu marfă a magazinului la care este gestionar? Asta este întrebarea la care trebuie să răspundem noi. Și răspundem:

Cînd acest magazin va avea un responsabil.

Eu, liftierul, sînt aici și Alfa și Omega!

Și, dintr-o scrisoare pe care am primit-o de la Craiova, s-a dovedit că așa

este. El, liftierul, Jane Paraschiva, a fost în această chestie și alfa și omega cu secundar central. Jane ăsta este liftier de cursă lungă la întreprinderea de panificație și, într-o zi, cînd muncitoarea R. M. s-a urcat în lift cu niște ambalaje, Jane ăsta a oprit liftul între etaje și i-a zis muncitoarei:

— Cine crezi tu că este mai mare aici? Directorul? Inginerul-șef? Maistrul? Șeful de secție? Non! Eu! Te porți frumos cu mine ai viață frumoasă. Nu te porți frumos cu mine, ai încurcat-o electric... Cînd ne întîlnim?

Muncitoarea R. M. n-a vrut să se întîlnească cu el și gata, a încurcat-o electric. A trebuit să urce ambalajele pe care le avea de urcat de zeci de ori pe zi, în brațe, pe scări, pentru că Jane n-o mai primea în lift. A reclamat femeia la șeful de secție, dar, dacă Jane este și alfa și omega, nu s-a luat nici o măsură. R. M. și-a dat demisia. A fost întrebată de ce își dă demisia, a spus, dar alfa și omega este alfa și omega!

Tovarășe director al U.F.S. Săvinești,

Am primit o scrisoare tristă de la o salariată a dumneavoastră. Este vorba de Maria Teodosiade, laborantă la melană III. Dumneaei, dintr-un nefericit accident, a rămas văduvă, cu un copil. Acest copil a fost îngrijit pînă acum de mama dumneaei care stătea undeva la țară. Bătrîna, îmbolnăvindu-se, i-a adus copilul. Cine să aibă grijă de el? A rugat din suflet pe toată lumea să-i aprobe un loc pentru copil la cămin și să i se creeze posibilitatea să lucreze numai dimineața, pentru a avea grijă de copil. Peste tot i s-a spus că este imposibil să poată rezolva această problemă.

Chiar așa să fie, tovarășe director? Mai citiți-i, vă rog, o dată cererea.

Un coș cu ghiventul pe stînga

Nae Lupu din Constanța are o nepoată la Școala generală nr. 1, din bd. Lenin nr. 197. Nepoata, zice damnealui, învață bine, dar cînd vine acasă răcește odaia în care intră. Vine sloi de gheață. I-au înghețat și vorbele și vede numai urși polari. S-a dus Nae Lupu la școală să vadă despre ce este vorba și zice că un profesor i-a

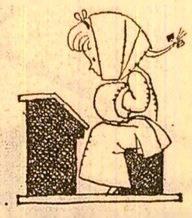

zis că se tremură aici supranormativ, pentru că tovarășul constructor a greșit așezarea coșului de fum.

— I-a făcut coșului ghivent pe stînga în loc pe dreapta?

— Exact. Fumul, în loc să se înșurubeze și să iasă afară, se desșurubează și iese înăuntru.

Cap la constructorul ăsta nu cizmă Bürger. Poate ia și un premiu pentru cel mai bun antipoluator al orașului. Uite-așa se nasc „inovatorii". Nici nu știi de unde. Îngheța-le-ar apa în ghete...

Ce meserie are brutarul din Adjud?

Un grup de muncitori de la S.M.A. Adjud, județul Vrancea, ne roagă să ne interesăm cam ce meserie are brutarul orașului lor.

— Păi n-o fi geamgiu, tinichigiu, ori simplu infanterist? Brutar, ce să fie?

— Ba noi credem că mai repede e pompier voluntar decît brutar. Deși are la dispoziție făină, cuptoare și tot ce are nevoie, pîinea făcută de el ba e prea crudă, ba e prea arsă, ba e prea turtă...

Dragi tovarăși, să nu fim prea... S-ar putea ca brutarul să fie chiar brutar de meserie. Dar lopata cu care se introduce pîinea în cuptor să nu aibă coada prea bună. Să avem răbdare și să vedem ce zice șeful panificației orășenești ori chiar județene.

De acord?

Nicuță TĂNASE

„DĂ FILMUL, CĂ-ȚI RUP PICIOARELE!"

...Sfîrșitul unei zile oarecare de lucru. Oameni grăbiți și înfrigurați se adună la capătul unei linii oarecare de autobuz (în speță 31). După o îndelungată și, firesc, nerăbdătoare „bătută" din pricina gerului, cetățenii din stație tresar fericiți: iată că apare la orizont și mult așteptatul vehicul.

Înghesuiala, nasturi rupți, mă rog, tot tacimul de rigoare **(fotografia nr. 1).** În sfîrșit, lucrurile se liniștesc, oamenii — cei ce au izbutit, desigur — se găsesc în interiorul autobuzului. Numai că...

Brusc, șoferul își aduce aminte că nu i-a venit schimbul și ordona publicului călător să coboare, că el duce mașina la garaj.

Responsabilul de cap de linie al I.T.B.-ului „calmează" cetățenii cu explicații „convingătoare" (că de-aceea este el pus aici — să dea explicații): „Ce să-i facem, asta-i situația, nu vă place — n-aveți decît!" **(fotografia nr. 2).** Iar în clipa cînd o zărește pe colaboratoarea noastră fotografiindu-l, aleargă după ea pînă pe scările pasajului subteran, amenințînd-o că-i rupe picioarele dacă nu-i dă de bună voie aparatul de fotografiat sau „măcar filmul". (Scena aceasta, din motive lesne de înțeles, n-a putut fi surprinsă pe peliculă).

Dar poanta — dacă se poate vorbi de așa ceva la minus 5 grade — e alta: în stație se aflau la ora aceea un număr de nu mai puțin de 3 (trei) autobuze **(fotografia 3).** Care însă stăteau. Imobile. Cu șoferii și taxatorii aflați la taifas.

Nu știm ce gîndește conducerea I.T.B. despre această, din păcate, mult prea des întîlnită microdramă bucureșteană. Ce gîndim noi? O spun chipurile călătorilor...

Foto: **Ileana MUNCACIU**

Alte colective de întreprinderi cheamă la întrecere socialistă

Întreprinderea Electrocentrale Craiova

către toate întreprinderile din ramura industriei energiei electrice și termice

Însuflețiți de programul măreț stabilit de Congresul al X-lea, de hotărîrile Conferinței Naționale a partidului și ale plenarei Comitetului Central al P.C.R. din noiembrie 1972, antrenați cu întreaga capacitate creatoare pentru asigurarea îndeplinirii exemplare a sarcinilor de plan pe anul curent, exprimînd voința unanimă a întregului colectiv de muncă al Întreprinderii Electrocentrale Craiova, chemăm la întrecere toate întreprinderile din ramura industriei energiei electrice și termice pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan în anul 1973, pe baza următoarelor obiective :

1. Creșterea puterii disponibile în centrale și a gradului de siguranță în funcționarea agregatelor energetice pentru alimentarea continuă cu energie electrică și termică la parametrii corespunzători a tuturor consumatorilor și în special a platformelor industriale, prin realizarea la timp și de bună calitate a lucrărilor de întreținere și reparații, scurtarea duratei de execuție a acestora, reducerea continuă a numărului și duratei avariilor și incidentelor, îmbunătățirea servirii consumatorilor.

Urmărind consecvent realizarea acestui obiectiv, ne angajăm la :

— Creșterea cu 2 la sută a puterii efectiv utilizabile planificate a termocentralei, ceea ce reprezintă punerea la dispoziția sistemului energetic național a unei puteri medii anuale suplimentare de 16 MW, echivalentă cu o producție de 140 milioane kWh, corespunzătoare unui consum de 170 000 tone lignit, peste prevederile planului, și unei economii de combustibili superiori de circa 39 000 tone combustibil convențional :

— Întărirea disciplinei, ordinii și îmbunătățirea gospodăririi instalațiilor, care să conducă la lichidarea avariilor din vina personalului și să asigure alimentarea consumatorilor cu energie electrică și termică la parametrii nominali și în condiții de siguranță și continuitate sporită ;

— Depășirea planului de producție industrială la :

— apa preparată chimic, cu 1 milion lei ;

— apa industrială, cu 1 milion lei.

2. Creșterea eficienței economice a activității de producere a energiei electrice și termice prin reducerea consumurilor specifice, lichidarea cheltuielilor neproductive, înlăturarea risipei și optimizarea exploatării capacităților de producție, concretizate prin :

— diminuarea cheltuielilor de producție cu 5 milioane lei, rezultînd din :

a) reducerea cu 1 gr a consumului specific de combustibil convențional pentru producerea unui kWh energie electrică, reprezentînd 7 000 tone combustibil convențional, adică 2 600 000 lei ;

b) reducerea cu 0,1 la sută a consumului propriu tehnologic de energie electrică, reprezentînd 2 500 tone combustibil convențional, adică 1 000 000 lei ;

c) reducerea cu 0,3 la sută a pierderilor de apă-abur în circuitele termice, reprezentînd 2 500 tone combustibil convențional, adică 1 000 000 lei ;

d) reducerea consumurilor de materiale la întreținerea și reparația instalațiilor, reprezentînd 400 000 lei ;

— obținerea de beneficii peste plan în valoare de 6 000 000 lei, rezultate din reducerea cheltuielilor de producție și depășirea producției de energie electrică ;

— creșterea productivității muncii cu 1 la sută față de prevederile planului, pe baza sporirii volumului producției, a utilizării mai judicioase a forței de muncă existente și printr-o organizare mai bună a locurilor de muncă ;

— menținerea în funcționare permanentă a automatizărilor și îmbunătățirea programelor de înregistrare și prelucrare a datelor la calculatoarele electronice ale grupurilor de 315 MW.

3. Îmbunătățirea activității de investiții prin pregătirea minuțioasă a lucrărilor și reducerea cheltuielilor de investiții.

În acest scop, ne angajăm la :

— asigurarea tuturor condițiilor pentru desfășurarea lucrărilor de investiții, astfel ca să realizăm înainte de termen planul de investiții ;

— reducerea cheltuielilor la lucrarea „extinderea termocentralei Govora" cu 8 500 000 lei față de devizul general.

4. Introducerea tehnicii noi în producție prin aplicarea și extinderea inițiativelor valoroase, a invențiilor, raționalizărilor, dezvoltarea activității de autoutilare și de producere a pieselor de schimb, în care scop vom întreprinde următoarele acțiuni :

— extinderea colaborării dintre întreprinderile și institutele de învățămînt superior și alte unități de specialitate în vederea studierii a 5 probleme care să conducă la perfecționarea procesului de producție și mărirea siguranței în alimentarea consumatorilor cu energie electrică și termică ;

— studierea și stabilirea de măsuri pentru îmbunătățirea și creșterea randamentelor arderii la cazane ;

— îmbunătățirea continuă a stării tehnice a instalațiilor, aplicarea inițiativei privind autocontrolul calității lucrărilor de reparații pe faze, la instalațiile energetice ;

— intensificarea acțiunii pentru perfecționarea tehnologiilor de exploatare și reparații a agregatelor energetice, cu eficiența economică postcalculată de 500 000 lei ;

— realizarea prin autodotare a unui număr de 18 utilaje, instalații și dispozitive în valoare de 300 000 lei, destinate îmbunătățirii activității de întreținere și reparații a instalațiilor ;

— producerea în atelierele proprii și în colaborare cu alte unități din țară a unor piese de schimb, care să conducă la micșorarea solicitărilor la import cu 1 000 000 lei.

5. Realizarea programelor de pregătire a cadrelor, de ridicare a calificării și perfecționării lucrătorilor, asigurarea personalului pentru noile obiective prin :

— organizarea de cursuri de calificare pentru un număr de 50 de salariați :

— organizarea perfecționării pregătirii profesionale a personalului pentru un număr de 500 de salariați.

6. Efectuarea a 15 000 ore de muncă patriotică pentru realizarea unor lucrări privind îmbunătățirea condițiilor sociale ale salariaților și înfrumusețarea întreprinderii.

Avem convingerea deplină că toate întreprinderile din ramura industriei energiei electrice și termice vor răspunde cu însuflețire la această chemare, demonstrînd hotărîrea neabătută de a transpune în viață politica partidului de dezvoltare ascendentă a societății noastre socialiste, de creștere a nivelului de trai, material și cultural al întregului popor.

Angajamentele ce ni le asumăm exprimă încrederea și adeziunea noastră totală la politica internă și externă a Partidului Comunist Român, dragostea și atașamentul nostru față de conducerea partidului și statului, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Secretarul comitetului de partid **ing. Vasile MĂNESCU**
Președintele comitetului sindicatului **Florea PÎRVULESCU**
Președintele comitetului oamenilor muncii **ing. Gh. CHIOREANU**
Secretarul comitetului U.T.C. **Ing. Arvanitopol ROTARU**

Organizația comercială metalo-chimică Brașov

către toate organizațiile și întreprinderile din sistemul Ministerului Comerțului Interior

Colectivul organizației comerciale metalo-chimice Brașov, sub conducerea organizației de partid, a încheiat anul 1972 cu realizări importante la toți indicatorii de plan. Desfășurînd larg întrecerea pentru întîmpinarea cincinalului înainte de termen, colectivul nostru a raportat îndeplinirea cu 101,6 la sută a planului de desfacere, depășindu-și angajamentul luat cu peste 3,9 milioane lei. S-au realizat peste plan beneficii din activitatea de bază în sumă de 398 000 lei, cu peste 190 000 lei în plus față de angajament, a fost depășit planul productivității muncii cu 3,6 la sută pe salariat. A continuat acțiunea de modernizare a rețelei comerciale și de extindere a formelor moderne de servire a cumpărătorilor, realizîndu-se o creștere cu peste 20 la sută a desfacerilor pe suprafața comercială modernizată. Au fost introduse noi mijloace de mecanizare a operațiunilor de încărcare-descărcare la unitățile de combustibil și materiale de construcții.

Succesele obținute în anul trecut constituie o premisă trainică pentru îmbunătățirea în continuare a aprovizionării și servirii populației, pentru creșterea eficienței economice a întregii activități. De aceea, exprimînd dorința lucrătorilor organizațiilor noastre, adresăm tuturor întreprinderilor și organizațiilor comerciale din sistemul Ministerului Comerțului Interior chemarea la întrecerea socialistă pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor prevăzute pe anul 1973. În acest scop ne luăm următoarele angajamente :

— depășirea planului de desfacere cu 2,5 milioane lei prin asigurarea aprovizionării ritmice a unităților, achiziționarea peste prevederile contractuale a unui fond de marfă de circa 8 milioane lei ;

— sporirea cu 1 la sută a productivității muncii prin organizarea și folosirea mai rațională a forței de muncă și extinderea graficului orar la încă 7 magazine, astfel ca la sfîrșitul anului totalul acestora să reprezinte 25 la sută ;

— reducerea cu 2 la sută față de plan a perisabilităților prin sporirea exigenței în recepționarea calitativă a mărfurilor și prin crearea unor condiții optime de păstrare și manipulare a acestora ;

— accelerarea vitezei de circulație a mărfurilor cu o zi față de sarcina planificată, prin desfacerea, gospodărirea și folosirea mai eficientă a stocurilor, prin asigurarea unei structuri corespunzătoare a fondului de marfă pe unități ;

— îmbunătățirea și extinderea rețelei comerciale, prin amenajarea și modernizarea a 14 unități, ceea ce reprezintă 12 la sută din totalul unităților existente ;

— întărirea ordinii și disciplinei, asigurarea unei serviri ireproșabile a cumpărătorilor încît să se elimine reclamațiile din partea acestora, rezolvarea la termen a propunerilor și sesizărilor echipelor de control obștesc ;

— creșterea cu 10 la sută față de plan a încasărilor din prestările de servicii către populație cu mijloacele de transport auto, prin îmbunătățirea coeficientului de utilizare a parcului propriu ;

— reducerea cheltuielilor de circulație cu minimum 100 000 lei și depășirea beneficiului planificat cu 200 000 lei, prin reducerea cu 0,25 lei a cheltuielilor la mia de lei desfacere ;

— extinderea aprovizionării prin metoda boxpalete la nouă magazine, aprovizionate prin I.C.R.M. și paletizarea integrală a principalelor materiale de construcții (cărămidă, țiglă, plăci mozaicate etc.) în vederea reducerii timpului de încărcare, transport și manipulare și a ușurării efortului fizic al muncitorilor.

Sintem convinși că toate colectivele de oameni ai muncii din sistemul Ministerului Comerțului Interior vor răspunde cu entuziasm la această chemare la întrecere și vor depune eforturile necesare pentru îndeplinirea exemplară și depășirea sarcinilor de plan pe acest an, pentru înfăptuirea mărețului program de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

Secretarul organizației de partid **Constantin GHIRA**
Președintele comitetului sindicatului **Lucia MUNTEANU**
Președintele comitetului oamenilor muncii **Mihalache STANCA**
Secretarul organizației U.T.C. **Emilia TIBLEA**

Combinatul Chimic Craiova

către toate unitățile din industria chimică

(Urmare din pag. I)

oane lei la producția globală și 48 milioane lei la producția-marfă, concretizată în următoarele produse :

● **îngrășăminte**	**10 000 tone**
● **acetilenă**	**1 000 tone**
● **acid acetic**	**1 000 tone**
● **acetat de vinil**	**200 tone**
● **butanol**	**200 tone**
● **utilaje noi și recondiționate**	**300 tone**
● **piese de schimb**	**500 repere noi**

— Modernizarea a 5 instalații tehnologice, concomitent cu asigurarea reparațiilor la un înalt nivel calitativ, în vederea obținerii unor rezultate superioare privind utilizarea intensivă și extensivă a capacităților de producție ;

— Depășirea planului la export cu 3 milioane lei valută, prin creșterea competitivității produselor combinatului și a livrărilor suplimentare de îngrășăminte, acid acetic, butanol și acetat de vinil ;

— Scăderea a 54 de consumuri specifice sub nivelul proiectat, din care 13 se vor reduce cu 5—10 la sută ;

— Creșterea productivității muncii cu 10 000 lei pe salariat, prin extinderea mecanizării și automatizării unor lucrări, în special cu volum mare de muncă, extinderea muncii în acord global și realizarea în colaborare cu cadrele din învățămîntul superior din Craiova a unei organizări superioare a producției ;

— Sporirea aportului cercetării științifice la dezvoltarea producției combinatului, prin valorificarea a 6 subproduse rezultate din procesele de producție, realizarea împreună cu Universitatea din Craiova a 3 teme de cercetare și omologarea unui număr de 12 sortimente noi de îngrășăminte chimice ;

— Devansarea intrării în funcțiune cu un trimestru a extinderii producției de la fabrica de acetilenă și cu o lună la instalația de diversificare a poliacetatului de vinil, o dată cu reducerea cheltuielilor de investiții la obiectivele în curs de realizare în perioada 1973—1975, cu 7 milioane lei ;

— Realizarea unui beneficiu suplimentar de 5 milioane lei ;

— Organizarea în condiții corespunzătoare a unor cursuri de calificare și perfecționare pentru 3 300 muncitori, 350 maiștri și tehnicieni și 80 cadre cu studii superioare.

În contextul puternicului avînt al oamenilor muncii pentru îndeplinirea cincinalului actual înainte de termen, comuniștii, membrii organizației de tineret, ai sindicatului, toți salariații combinatului chimic, sub conducerea comitetului de partid, se angajează să desfășoare o vie muncă politică de masă, pe baza programului de educație comunistă, adoptat de Conferința Națională a partidului, să fie exemple de înaltă conștiință muncitorească la fiecare loc de muncă.

Avem deplina convingere că această chemare la întrecere va avea un puternic ecou în rîndul tuturor colectivelor de muncă din industria chimică, va contribui la sporirea energiilor creatoare, în vederea dezvoltării continue a economiei noastre naționale și a realizării dezideratului suprem al partidului — bunăstarea și fericirea întregului popor muncitor al României socialiste.

Secretarul comitetului de partid **Petre ANDRIȚOIU**
Presedintele comitetului sindicatului **Constantin POPESCU**
Președintele comitetului oamenilor muncii **ing. Iustin ROGOZ**
Secretarul comitetului U.T.C. **Teodor CHIȚĂ**

Stațiunea pentru mecanizarea agriculturii Orțișoara — Timiș

către toate stațiunile pentru mecanizarea agriculturii

(Urmare din pag. I)

încît timpul de folosire al fiecărui tractor să crească cu 13 la sută, adică să ajungă la 2 100 ore de lucru în producție.

5. Reducerea cheltuielilor de producție cu 4 la sută.

6. Gospodărirea mai bună a carburanților și lubrifianților, astfel ca o zi pe lună să se poată lucra din economiile realizate.

7. Asigurarea secțiilor de mecanizare cu uneltele, sculele și dispozitivele necesare executării întreținerilor tehnice zilnice la tractoare și mașini agricole, a întreținerilor tehnice periodice la tractoare, precum și a reparațiilor la mașinile agricole.

Organizarea a patru secții model în gospodărire și asigurarea lor cu cabinet pentru protecția muncii, spălător și baie.

8. Dezvoltarea acțiunii de fabricație, în cadrul atelierului mecanic, astfel încît să se realizeze o creștere a productivității muncii planificate cu 8 la sută, urmînd ca pentru fiecare muncitor din această activitate să se obțină o producție de cel puțin 160 000 lei.

9. Extinderea acțiunii de recondiționare a pieselor de schimb la toate reperele pentru tractoare și mașini agricole care se pot executa cu posibilitățile stațiunii.

10. Participarea mai intensă la acțiunea de mecanizare a lucrărilor din sectoarele zootehnice ale cooperativelor agricole deservite, astfel încît să se realizeze ;

● alimentarea cu apă în fiecare adăpost ;
● montarea adăpătorilor în adăposturile de bovine și porcine ;
● bucătării pentru preparat furaje grosiere ;
● încălzirea maternităților de scroafe.

Din această activitate urmează să se realizeze venituri de cel puțin 750 000 lei.

11. Eliminarea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale, prin respectarea riguroasă a tuturor normelor de tehnica securității muncii.

12. Organizarea activității mecanizatorilor în cadrul formațiilor de lucru din cooperativele agricole deservite, în vederea angajării și executării lucrărilor în acord global.

13. Asigurarea respectării tehnologiilor de lucrări mecanizate la fiecare cultură, în condițiile executării acestora la timp și de bună calitate, astfel încît pe raza consiliului intercooperatist deservit să se realizeze, în medie, următoarele sporuri de producție :

● 150 kg/ha la grîu, adică o creștere de 6 la sută ;
● 260 kg/ha la porumb, adică o creștere de 7 la sută ;
● 110 kg/ha la floarea-soarelui, adică o creștere de 5 la sută ;
● 5 000 kg/ha la sfeclă de zahăr, adică o creștere de 20 la sută.

Secretarul comitetului de partid **Grigore BUMB**
Directorul S.M.A. Orțișoara **Nicolae DONGGENDORF**
Președintele comitetului sindicatului **Dumitru MACOVEI**

SĂ SMULGEM TIMPULUI FRUMOS AVANSURI CÎT MAI MARI ÎN CONSTRUCȚII!

Amploarea investițiilor pe acest an, punerea în funcțiune la termen sau chiar mai devreme a sute de capacități noi care condiționează în mare măsură realizarea ritmurilor de creștere a producției prevăzute în planul cincinal, impun o amplă mobilizare a tuturor forțelor și mijloacelor de pe șantiere.

Nu există sarcină mai importantă la ora actuală decît aceea de a folosi din plin timpul frumos, favorabil, pentru accelerarea ritmului lucrărilor de construcții-montaj pe toate șantierele — și, în primul rînd, la obiectivele productive. Nici o oră, nici o zi bună de lucru nu trebuie irosite ! Este necesar să se lucreze pretutindeni intens, cu spor, pe bază de grafice bine întocmite, cît mai mobilizatoare.

Cu toții, titularii și beneficiarii de investiții, constructorii, furnizorii de utilaje și materiale trebuie să acționeze cu fermitate, energic, pentru ca în primele luni ale acestui an să se realizeze un volum cît mai mare de lucrări din planul anual de investiții și de construcții-montaj.

ZILELE ÎNSORITE DE ACUM SÎNT UN „DAR" AL NATURII ; SĂ LE FOLOSIM LA MAXIMUM PENTRU A DA ROADE MAXIME !

Utilajele șantierului, cu toți „mușchii" încordați

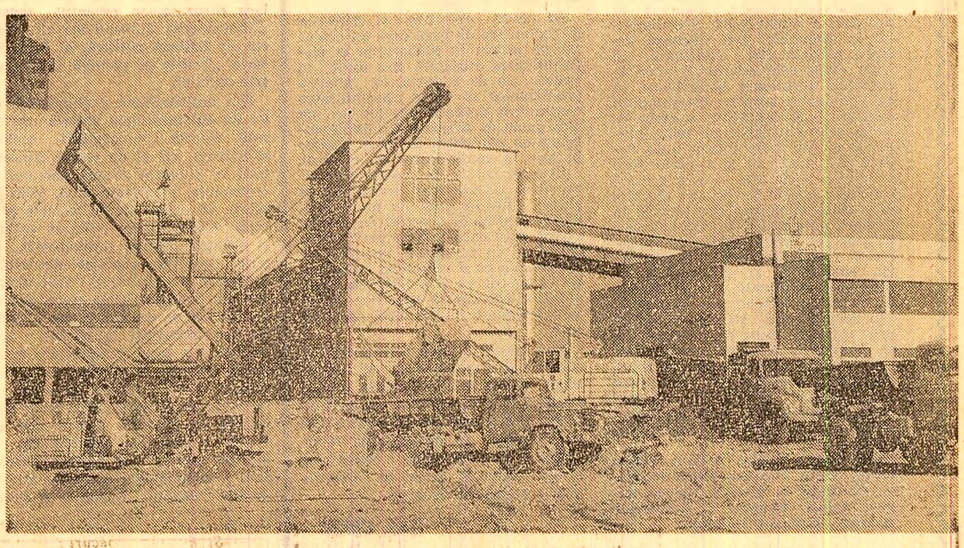

La Combinatul siderurgic Galați se lucrează de zor la executarea fundațiilor furnalului nr. 4 de 1 700 m³.

PE ȘANTIERELE DE INVESTIȚII, DUPĂ PRIMA LUNĂ A ANULUI

Un început bun, cu mult loc pentru mai bine

Și în domeniul investițiilor, anul 1973 este anul hotărîtor pentru realizarea cincinalului înainte de termen. Potrivit prevederilor planului, în acest an urmează să fie puse în funcțiune în industrie 490 capacități de producție principale, iar în agricultură 46 capacități mai importante, sarcini de seamă în această privință revenind unităților Ministerului Construcțiilor Industriale.

Incontestabil, **cerința primordială a îndeplinirii exemplare a prevederilor planului din acest an, a creșterii eficienței economice a investițiilor, o constituie respectarea riguroasă a termenelor de dare în exploatare a tuturor obiectivelor planificate și — acolo unde este posibil — devansarea acestor termene.**

O apreciere care se cuvine făcută de la bun început: **la majoritatea lucrărilor au fost create din timp condiții optime pentru desfășurarea activității la un nivel înalt de eficiență,** astfel că o mare parte din investițiile cuprinse în planul pe 1973 pot fi realmente executate în termene cît mai scurte posibil. Indicațiile precise cuprinse în documentele Plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie anul trecut au jalonat **un amplu și concret program de acțiune pentru constructori, pentru toți lucrătorii din acest domeniu.** În primul rînd, **o bună parte din documentațiile tehnico-economice și de execuție au fost asigurate ;** pe baza lor, toți ceilalți factori angajați în procesul de realizare a investițiilor, constructori, furnizori de utilaje tehnologice și producători de materiale de construcții au avut posibilitatea să-și organizeze din vreme activitatea.

Ca urmare, pe numeroase șantiere **luna ianuarie a însemnat un viguros pas spre realizarea cu succes a sarcinilor maximale ale planului.** Din datele operative existente la Ministerul Construcțiilor Industriale rezultă că — pe ansamblul unităților acestui minister — **s-au realizat sarcinile la construcții-montaj, pe prima lună, în proporție de 100,8 la sută,** executîndu-se, comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut, un volum suplimentar de lucrări în valoare de peste 80 milioane lei. Se desprinde din capul locului că pe tot mai multe șantiere **s-a muncit într-un ritm intens** — la un nivel superior față de anul trecut. Iată cîteva exemple concludente în acest sens :

● Pe șantierele Uzinei de alumină din Tulcea și al instalației de pirioliză nr. 2 de la C.P. Pitești, constructorii au realizat peste 12 la sută din valoarea planului anual de investiții.

● La Combinatul de îngrășăminte chimice din Turnu-Măgurele se află în curs de desfășurare probele tehnologice la două noi instalații.

● În scurt timp, constructorii trustului de construcții industriale din Cluj vor preda prima din capacitățile care urmează să sporească potențialul uzinei de utilaje pentru industria materialelor de construcții.

● La construcția Fabricii de feronerie din Arad, lucrările aferente primei capacități de producție au intrat în faza finală.

În toate aceste exemple, constructorii și montorii, beneficiarii, toți ceilalți factori cu responsabilități clare în realizarea acestor investiții au demonstrat o atitudine responsabilă față de sarcinile care le revin în acest an.

Desigur, firesc era ca pe toate șantierele, fără excepție, să întîlnim, în acest început de an de maximă solicitare pentru sectorul de investiții, aceeași preocupare susținută pentru realizarea la termen și chiar mai devreme a prevederilor planului.

● Anul acesta : peste 500 de noi capacități principale trebuie puse în funcțiune

● Depășirile de plan nu permit automulțumire

● Concluziile unui sondaj pe 20 de șantiere

● De ce utilajele continuă să sosească în ritm de melc ?

În urma unui sondaj întreprins pe 20 de șantiere ale industriei chimice, metalurgiei, industriei constructoare de mașini, industriei ușoare, au fost **semnalate însă dificultăți serioase,** care au avut drept consecință **neîndeplinirea integrală a sarcinilor de plan, perpetuarea restanțelor și chiar amplificarea lor.** Este vorba, printre altele, de lucrările de la Întreprinderea de prefabricate din beton — Timișoara, Uzina de oțeluri aliate din Tîrgoviște, extinderea uzinei „Victoria" din Călan, unele din noile capacități de pe platformele chimice de la Săvinești și Pitești și altele.

Două sînt **cauzele principale** care au determinat această stare nedorită de lucruri : **lipsa unui important volum de utilaje tehnologice** așteptate de montaj și **deficiențele permanentizate în activitatea unor constructori,** cu precădere în privința utilizării forței de muncă și a timpului de lucru. Esențial este, în prezent, ca toate greutățile întîmpinate în luna ianuarie pe aceste șantiere să fie grabnic lichidate.

Cu deosebită promptitudine și cu măsuri imediate trebuie **să se acționeze în unitățile furnizoare de utilaje tehnologice în vederea livrării mașinilor și instalațiilor cît mai repede posibil.** Nu e prima oară cînd aducem în discuție această problemă a restanțelor la livrări înregistrate anul trecut, ca și în această lună, de Uzina de utilaj chimic din Ploiești, Uzina mecanică de utilaj chimic, uzinele „Grivița roșie" și „Vulcan" din Capitală, uzina „Progresul" din Brăila ș.a. Este necesar ca, neîntîrziat, furnizorii menționați să examineze împreună cu beneficiarii și constructorii situația de fapt și graficele de livrare și, pe baza lor, **să ia toate măsurile impuse de lichidarea restanțelor și de cerințele unui montaj ritmic și rapid.** O atenție prioritară trebuie acordată livrării utilajelor pentru cele cîteva zeci de capacități care nu au intrat în funcțiune la termenele stabilite în cursul anului trecut.

În ce privește **activitatea constructorilor** se ridică, cu cea mai mare acuitate, **necesitatea luării de măsuri energice pentru înlăturarea deficiențelor semnalate în organizarea muncii pe șantiere.** Ritmul scăzut în care s-a lucrat, în luna ianuarie, pe o serie de șantiere, îi obligă acum să depună eforturi stăruitoare pentru impulsionarea ritmului de execuție și recuperarea grabnică a rămînerilor în urmă acumulate. Se așteaptă **o intervenție hotărîtă a Ministerului Construcțiilor Industriale** de a sprijini prin măsuri eficiente, ca de pildă, dirijarea cu prioritate a materialelor și utilajelor de execuție, detașarea de specialiști, toate șantierele aflate acum într-o situație dificilă. La rîndul lor, **conducerile de șantiere, organizațiile de partid au datoria să aplice toate măsurile organizatorice, să intensifice munca politică pentru întărirea ordinii, disciplinei și răspunderii la fiecare loc de muncă în vederea fructificării depline a potențialului tehnic și uman de care dispun.**

Anul 1973 are o mare însemnătate pentru îndeplinirea programului de investiții din întregul cincinal, pentru realizarea însăși a cincinalului înainte de termen. Planul trebuie îndeplinit exemplar și necondiționat la toate prevederile, iar toate noile obiective și capacități puse în funcțiune la termenele planificate. Pe fiecare șantier trebuie făcut totul, ca din primele luni să fie realizat un volum cît mai mare de lucrări. **Timpul bun favorizează din plin munca pe șantiere. Pretutindeni este necesar să se lucreze în ritm susținut pentru ca rezultatele să fie, de la o zi la alta, net superioare !.**

Ing. Cristian ANTONESCU

CARTEA

POLITICĂ

„Societatea socialistă multilateral dezvoltată"

O contribuţie remarcabilă în activitatea teoretică din ultimii ani a partidului nostru o constituie elaborarea conceptului despre societatea socialistă multilateral dezvoltată. Este o problemă ideologică şi teoretică nouă, care se cuvine a fi profund clarificată, sub toate aspectele ei, pentru masele cele mai largi, ţinînd seama de faptul că făurirea socialismului multilateral dezvoltat constituie conţinutul etapei pe care o străbate în prezent societatea noastră, obiectivul care concentrează eforturile întregului nostru popor. Acestui imperativ îi răspunde culegerea de studii **„Societatea socialistă multilateral dezvoltată. Studii economice"**, apărută în **Editura Ştiinţifică.**

Dense şi bogate în substanţă, cele 10 studii ale culegerii elaborate de cadre didactice universitare şi cercetători ştiinţifici *) oferă o analiză a celor mai reprezentative fenomene şi procese economice din această etapă nouă, distinctă şi necesară a construcţiei socialismului în România. Din întreaga lucrare răzbate clar concluzia că noua etapă este rezultatul unor acumulări anterioare hotărîtoare, că ea presupune ample transformări cantitative şi calitative, a căror esenţă este afirmarea pe toate planurile şi din toate punctele de vedere a avantajelor şi superiorităţii orînduirii socialiste. Către această concluzie poartă pe cititor studiile care tratează despre dezvoltarea în ritmuri accelerate şi modernizarea tuturor ramurilor producţiei materiale, perfecţionarea organizării, conducerii şi planificării economiei naţionale, repartizarea teritorială a forţelor de producţie, sau despre rolul ştiinţei ca factor primordial în progresul economic al României. Analiza aprofundată, competentă caracterizează în egală măsură şi studiile ce abordează alte trăsături definitorii, nu mai puţin importante, ale societăţii socialiste multilateral dezvoltate, cum ar fi : îmbinarea cointeresării materiale cu stimulii morali, creşterea eficienţei acumulării, ridicarea eficienţei întregii activităţi economice sau dezvoltarea relaţiilor economice externe ale ţării noastre.

Remarcîndu-se de la bun început printr-o meritorie depăşire a limitelor înguste ale simplei înşiruiri de date şi fapte, studiile culegerii pun în evidenţă preocuparea pentru o interpretare politică a fenomenelor abordate, pentru sublinierea căilor ce se cer urmate în aplicarea consecventă a politicii creatoare a P.C.R. în fiecare dintre domeniile analizate. Totodată, ele reprezintă o pledoarie pentru stimularea spiritului novator al maselor, pentru o cît mai largă participare a acestora la transpunerea în practică a programului profund ştiinţific al partidului de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate în România. Sînt binevenite astfel ampleie argumentări teoretice puse la baza fiecărui studiu.

Se cuvin amintite şi criteriile metodologice de bază care au orientat pe autori în elaborarea şi sistematizarea studiilor. S-a avut în vedere, pe de o parte, ca analiza problemelor să ofere posibilitatea continuării dezbaterilor, iar pe de altă parte ca aceasta să îmbine sobrietatea ştiinţifică cu larga accesibilitate în comunicarea cu cititorii.

Este, în sfîrşit, de remarcat bogatul fond documentar investigat de autori, fără de care nu ar fi fost, desigur, posibilă o astfel de poziţie activă, creatoare faţă de problemele cercetate. În ansamblu, lucrarea se recomandă ca o valoroasă contribuţie la abordarea şi elucidarea fenomenelor economice specifice societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

Fără îndoială, prin aceste calităţi, volumul se impune ca un util instrument de lucru la îndemîna propagandiştilor şi cursanţilor din învăţămîntul de partid, cît şi pentru toţi cei interesaţi în cunoaşterea fenomenelor şi proceselor economice proprii actualei etape de dezvoltare a societăţii noastre.

Dan CUCU

*) **Ion Blaga, Nicolae Nichita, Petrea Iosub, Marin Popescu, Mihai Păraluţă, Gheorghe P. Apostol, Nicolae Bădilă, Iulian Văcărel, C. Iacobovici-Boldişor, Iordache Ionescu.**

SOCIOLOGICĂ

„Cunoaşterea faptului social"

Diversificarea şi creşterea complexităţii relaţiilor sociale ridică în faţa cercetătorului social o serie de probleme teoretice, deloc facile, privind metodologia cunoaşterii realităţii sociale, condiţiile validităţii noilor instrumente şi metode ale cercetării. Totodată revin în discuţie vechi probleme epistemologice ce-şi caută rezolvarea în contextul noilor date referitoare la investigarea şi cunoaşterea socială. Fără îndoială, după ani de acumulări cantitative de date despre realitatea socială, de noi instrumente de cercetare, apare imperios momentul realizării saltului calitativ, implicînd ordonarea şi ierarhizarea cunoştinţelor, interpretarea lor ştiinţifică în măsură să conducă la sisteme teoretice explicative viabile, coerente. Preocupări de acest ordin găsim, pe larg ilustrate, în recentul volum „Cunoaşterea faptului social", apărut în **Editura politică**, al 8-lea în seria „Teorie şi metodă în ştiinţele sociale".

Din multitudinea problemelor, atît de epistemologie socială generală (teoria cunoaşterii sociale ştiinţifice), cît şi de teoria cunoaşterii în ştiinţele sociale particulare (economie, sociologie etc.), vom aminti, în primul rînd, pe cele privind relaţia dintre ştiinţele sociale şi ştiinţele exacte (matematici, logică) Datorită puternicei dezvoltări calitative a aparatului matematic, precum şi necesităţilor metodologice ale ştiinţelor sociale, această relaţie s-a îmbogăţit în ultimii ani, devenind o temă predilectă a multor dezbateri teoretice ; în acest sens, prezentul volum ne oferă o serie de studii aparţinînd unor autorităţi în materie, dintre care amintim : „Analiza matematică a faptelor sociale", de Raymond Boudon, „Antropologie şi matematică", de Marc Barbut, „Logistica şi ştiinţele sociale", de Oskar Morgenstern şi altele.

O pondere importantă ocupă, în economia volumului, preocupările de studiere a obiectului ştiinţelor sociale prin prisma teoriei generale a sistemelor sau a metodelor structuraliste de analiză. În prima categorie menţionăm îndeosebi „Teoria generală a sistemelor şi aplicarea ei în psihologie", sub semnătura unuia din părinţii acestei teorii — Ludwig von Bertalanffy, precum şi o serie de aplicări ale metodelor amintite în ştiinţa politicii, antropologie, economie etc.

Desigur, nu ne propunem enumerarea tuturor problemelor majore ale epistemologiei sociale prezente în volum (legate de experimentul social, teoria ştiinţei, prognoza socială etc.). Remarcăm însă preţiosul caracter informativ al multor studii publicate, exigenţa criteriilor de selectare a autorilor. Acest fapt pune însă şi problema modului receptării unor teze prezente în studii ; mulţi autori împărtăşesc puncte de vedere nemarxiste în punerea şi soluţionarea unor probleme epistemologice şi, pentru a permite cititorului român o evaluare nuanţat-critică a studiilor, ar fi fost de dorit, credem, un aparat critic mai detaliat ; ideea subliniată în prefaţa cărţii, după care epistemologia socială este, mai ales azi, terenul unor puternice confruntări ideologice, ni se pare a fi mai puţin susţinută pe parcursul volumului care tinde, nu o dată, după părerea noastră, să fie o lucrare de „pură informare", mai puţin de receptare critică a ideilor.

Dincolo de aceste aspecte însă consemnăm această apariţie editorială, cu convingerea că ea poate sluji ca un valoros instrument de lucru în cercetarea faptului social.

Mihail PÎRLOG

ŞTIINŢIFICĂ

T. MUREŞAN, T. CRĂCIUN

„Ameliorarea specială a plantelor"

Sporirea producţiei agricole constituie o sarcină de mare însemnătate, dacă luăm în considerare creşterea consumului de produse agroalimentare în anii care vor urma, sporirea exigenţelor populaţiei faţă de valoarea nutritivă a produselor, dezvoltarea creşterii animalelor şi intensificarea exportului. Faţă de aceste noi cerinţe, ameliorării plantelor îi revine un rol deosebit de important ţinînd seama că cea mai economică posibilitate de creştere a producţiei agricole este cea genetică, concretizată prin crearea de noi soiuri şi hibrizi de mare productivitate. Lucrarea : **„Ameliorarea specială a plantelor"** elaborată de T. Mureşan şi T. Crăciun, apărută în Editura **„Ceres"**, tratează cu competenţă şi în profunzime metodele moderne de creare a soiurilor şi hibrizilor la cele mai importante culturi agricole din ţara noastră. Pentru netezirea căilor de lucru şi grăbirea obţinerii de forme biologice din ce în ce mai valoroase, autorii prezintă — la fiecare cultură — date privind controlul genetic al însuşirilor care fac obiectul ameliorării : producţia, calitatea, rezistenţa la condiţiile nefavorabile de mediu, rezistenţa la boli, aptitudinea pentru mecanizare.

Obiectivele ameliorării sînt tratate prin prisma cerinţelor actuale ale dezvoltării agriculturii socialiste, pornindu-se de la premisa că un soi valoros trebuie să valorifice la maximum condiţiile de fertilitate ridicată a solului, să posede o mare capacitate de producţie şi să nu fie păgubit de diferitele adversităţi naturale.

Pornind de la stocul de gene existent în formele vegetale actuale, de la explorarea de noi surse de germoplasmă, de la metodologia şi tehnica modernă de lucru, autorii încearcă să facă pronosticuri asupra dezvoltării în viitor a cercetărilor în domeniul ameliorării, preconizînd la fiecare specie agricolă tipul viitoarelor soiuri şi hibrizi.

Lucrarea este amplă, documentată, utilizîndu-se un bogat material bibliografic, fiind consultate lucrările cele mai recente, bogate în rezultate ştiinţifice, elaborate de cercetători cu renume. Sînt prezentate detaliat descoperirile noi în domeniul geneticii, citogeneticii, bazei metodologice şi metodelor de ameliorare la cele mai importante culturi.

Prin bogăţia şi actualitatea datelor ştiinţifice prezentate, prin expunerea celor mai noi şi mai eficiente metode de ameliorare, prin prezentarea obiectivelor de ameliorare izvorîte din necesităţile sporirii continue a producţiei agricole, prin documentaţia amplă şi prin nivelul şi claritatea tratării materialului, lucrarea se dovedeşte valoroasă pentru toţi cei interesaţi.

Prof. dr. docent N. CEAPOIU

LITERARĂ

Maria BANUŞ

„ORICINE ŞI CEVA"

Poemele ultimei cărţi a Mariei Banuş ORICINE ŞI CEVA, apărute la Editura **„Cartea Românească"**, reamintesc, prin universul lor biografic, de „Ţara fetelor", prima carte a autoarei, abruptă mărturisire a unei vitalităţi nuntindu-se acut senzual cu lumea. Dar dacă volumul de debut al Mariei Banuş era celebrarea unei descoperiri a existenţei, „Oricine şi ceva" e numai şoapta unui act interior, o încercare de recuperare a unui timp : proces al memoriei afective trezite involuntar ; inocenţa poetei figurează miticul timp al copilăriei. Mai mult decît atît, se simte în versurile poetei rigoarea unei metode de accedere în „timpul de aur" şi de aceea nu e surprinzător faptul că ea însăşi, uneori, se copilăreşte, împlinind virtutea esenţială a poeziei : *„Bunico, ia-mă / la Karagöz, la panoramă. / Să fim copile amîndouă, / cu malacov la fusta nouă"* / („HAGIALIC")

„Oricine şi ceva", chiar titlul cărţii, sugerează tentaţia unei noi experienţe a anonimatului, paradoxul copilăriei nefiind altceva decît ieşirea de sub tirania individualităţii, particularului **ceva** al unei persoane : *„Cel mai greu şi mai greu / e să-ţi pierzi numele, / clădit din surcele, / să te-ntorci la numele tău dintîi, / la ORICINE..."* („PRIMUL NUME")

Doritoare de această terapie a anonimatului care e, într-un fel, autenticitate a firii, poeta evocă nostalgia acelei cumînţenii naturale, fericită ordine, joc fără cuvînt. Iată ilustrată această nostalgie într-un foarte frumos poem de rezonanţă blagiană : *„Atinge-mi cu buzele umărul. / E un ciot de copac. / O tresărire de-abia vegetală. / Nervii pălesc ca iarba şi tac. / Trecerea asta se face blînd, / aşa ca să nu-ţi fie teamă. / Sămînţă şi plantă nu ne întreabă nimic / Curînd vom fi cu cle de-o seamă"* („APROAPE PĂMÎNT")

Tonul intelectual, ispita lexicală argotică o înrudesc pe Maria Banuş (mai ales în ciclul „Căluşei") cu Ion Barbu, cel din pitorescul „Isarlîk", fără a-i leza originalitatea proprie ; în acelaşi sens, alte poeme (mai ales ciclul „Profane") prin rostirea lapidară, al cărei patetism e continuu cenzurat de ironia tandră ori de sarcasm, ne fac să credem că nu e deloc riscată o apropiere de Eugenio Montale. Afinitatea se vădeşte a nu ţine numai de o circumstanţă stilistică, dacă ne gîndim că poezia Mariei Banuş, ca şi a marelui liric italian, îşi găseşte, ca ultimă justificare, tocmai gloria de a întemeia anonima experienţă umană.

Poeta amplelor recitative care sînt „Tie-ţi vorbesc, Americă" şi „La porţile raiului", unde viziunea integratoare a poetei reînvie profeţia cu accente critice ori idila mitică, ni se revelează azi nu mai puţin autentică, moralistă, fără amărăciune ori resentiment, trăind traiul unanim al tuturor „copiilor soarelui" — după sintagma lui Gorki — conştientă de perenitatea universului copilăriei.

Cezar IVĂNESCU

Ştefan Aug. DOINAŞ

„Ce mi s-a întîmplat cu două cuvinte"

Există în opera poetică a lui Ştefan Aug. Doinaş o evoluţie egală cu sine şi deci o unitate deplină, aşa cum ne permite să constatăm ultimul său volum : **„Ce mi s-a întîmplat cu două cuvinte"**, apărut la Editura **„Cartea românească"**. Într-adevăr, dincolo de permanenţa stilului, de acele preferinţe tematice specifice oricărui artist cu personalitate, pe care autorul şi le defineşte nu de puţine ori în tot atît de remarcabilele sale contribuţii critice, recunoaştem de-a lungul evoluţiei lirice şi un mod aparte de a gîndi poezia, o viziune globală, unificatoare, ce-şi rămîne mereu fidelă.

Volumele anterioare indicau opţiunea poetului pentru compoziţii lirice distribuite în orchestraţii cu ample desfăşurări epice, concentrate în jurul unor idei ale cunoaşterii şi existenţei umane. Deosebirile, deci noutăţile de la o carte la alta sînt mai puţin de ordinul materiei distribuite în vers, cît de un subtil joc gravitaţional, rezultat al mişcării preferenţiale a accentelor. Despre simţul armoniilor clasice şi idealul formelor sferice s-a vorbit adeseori în exegeza poeziei lui Doinaş, care se voia „omul cu compasul", creator exact al aspiraţiilor lirice : mai puţin s-a observat un alt nucleu. „Seminţia lui Laocoon", de exemplu, cobora poezia din perimetrul definirilor uneori prea abstracte într-o zonă agitată, plină de viaţă, regăsea universul în „taine" şi „flori" unde descoperea — ştia de fapt că va descoperi — o altă faţă a aceleiaşi lumi gîndite ca mod de existenţă, atribut al condiţiei umane. Sensul poeziei sale se concentrează astfel pe axa polară între aspiraţie — colosală, demiurgică — şi condiţia determinant umană. Esenţa dramatică a poeziei ţîşneşte din neistovita sforţare de a plasa condiţia la nivelul aspiraţiilor, desigur nu printr-o coborîre a acestora, ci prin înălţarea omului, acest Laocoon al luptei şi izbînzii, spre culmile gîndului temerar. Poetul va încerca stările extreme de zbor în înalt : **„m-atrage un cer limpezit ca un sloi / cîntînd din văpăile sacre... / minuni împietrite cu licărul şters"**, şi de chemarea lumii : **„Vai, nu mi se cade / aici, unde toate salvate — sînt cer, / aici, în oprite cascade / să-ntîrzii prea mult..."** Poetul se vrea **„printre forme şi idei, / minjit încă de humă pînă-n coate, / ca un viticultor chemat de zei / ca să-ngrijească-n Cîmpii Elizei / o viţă mai aleasă decît toate, — la rădăcina lucrurilor vii / să umblu c-o lopată muritoare"**.

Materia esenţială a volumului de faţă trebuie căutată mai ales în ciclurile „Grota cu soare", „Ce mi s-a întîmplat cu două cuvinte" şi „Impresii din copilărie", însă partea de început (cuprinzînd poezii scrise între 1942—1955) exprimă mai deschis perspectivele generale ale lirismului poetului, unitatea programatică în sensul căruia s-a dezvoltat întreaga poezie. Lirica mai recentă evidenţiază uşoara îndepărtare de atmosfera baladescă, burlesc-folclorică cu tentă caricaturală pe alocuri („Crai de ghindă") sau nocturnă cu revărsări de orgă („Orologiul de gheaţă") spre zonele calme ale unei naturi mai concrete, dar şi spre intimitatea ideii de poezie („Piscul sau descrierea poeziei"). Preferinţa pentru cuvîntul sonor, ritmurile cantabile, strofa eufonică sau poezile cu formă fixă (sonete) dezvăluie intimitatea cu estetica muzicală, ca şi acest zbor al seminţei : **„Nimeni nu-mi spune ce sînt / cînd mă mistui în vînt : / poate-un fluture galben, un vălcer / stînd pe-o floare vorace de aer / între cer şi pămînt /... Nimeni nu-mi spune ce duc : / o chemare, un duh ? / M-a suflat cineva de pe buză ? / Am căzut dintr-o stea ? Sînt lehuză. / Am să nasc în văzduh ? / / Toate-mprejurul meu tac. / Mi-e obrazul opac. / Sînt ? Nu sînt ? Apa crudă, şi rece / îmi arată drept umbră, cum trece / prin oglinzi un copac". („Sămînţa cu aripi")**.

Într-un volum cu asemenea dimensiuni îşi fac loc uneori şi versuri de o anumită uscăciune conceptuală, sărăcite de palpitaţia emoţiei (ciclul „Comentarii la cîteva capodopere contestate", „Mulsul oilor", „Cadavrul pelerin"). Desigur, momentele de scădere semnalate nu pot umbri calităţile înalte ale unui lirism definitoriu prin ţinuta superior intelectuală, prin maxima atenţie acordată expresiei îndelung cizelate, capabilă să adune forme şi idei, o întreagă viziune pe deplin constituită în miezul limpede al stihului. Lirica lui Ştefan Augustin Doinaş din acest volum subliniază încă o dată posibilitatea de a exprima fără confuzii sau obscurităţi de prisos virtuţile unei arte poetice pe deplin contemporane.

Emil VASILESCU

CRITICĂ LITERARĂ

Mihail SEBASTIAN

„• Eseuri • Cronici • Memorial"

Mihail Sebastian a fost multă vreme considerat exclusiv prozator şi dramaturg. Deşi unele dintre eseurile şi cronicile sale au apărut fragmentar (de pildă, cronicile dramatice), în ultimii ani, ele nu au fost considerate cum se cuvenea. Scriitorul de ficţiune continua să-l diminueze pe critic. Recent, o ediţie masivă de peste 700 de pagini, apărută la Editura **„Minerva"** (sub îngrijirea Corneliei Ştefănescu, care semnează şi o notabilă prefaţă), a restabilit — sperăm — fericit lucrurile. Fireşte, am fi nedrepţi dacă nu am adăuga că eseistul şi criticul a fost semnalat şi preţuit. Dar mai totdeauna în spaţiul dedicat comentării romanelor sale, dintre care unele aveau, cum se ştie, un pronunţat caracter eseistic. Ba chiar Lovinescu în compendiul din 1937 al **Istoriei literaturii române contemporane**, la capitolul „Critica nouă", vorbea cu elogii despre critica lui Sebastian, relevînd „calităţile pozitive de îndrumător al gustului public". Acum, cu eseurile, cronicile şi foiletoanele adunate în volume (chiar dacă încă incomplet) putem reevalua întreaga chestiune. Nu credem că e deci hazardat să recunoaştem în Mihail Sebastian pe unul dintre criticii şi eseiştii reprezentativi ai deceniilor interbelice. Nu a fost un critic din familia cronicarilor (ca Şerban Cioculescu sau Pompiliu Constantinescu) care au avut puterea şi talentul de a se dărui operaţiei delicate şi responsabile de cernere cotidiană a valorilor. Foletonul, eseul sau cronica lui Sebastian se înrudesc tipologic cu critica artistă a unor G. Călinescu, Vl. Streinu sau Perpessicius, delectabilă şi calofilă. O calofilie, o eleganţă stilistică ce nu operează autonom, ci e supusă obiectului, ţesînd pe marginea lui asociaţii şi disociaţii de o cuceritoare naturaleţe. El n-a ocupat ceea ce se numea „un post de veghe săptămînală". Dar a fost, cu siguranţă, unul dintre factorii de judecată critică, pertinentă, comprehensivă şi intransigentă. Şi tocmai de aceea ascultată.

Format spiritual în atmosfera marilor moralişti şi raţionalişti francezi, Sebastian a fost el însuşi un analist dublat de un moralist. Eseul său nu e liric şi nici — adesea — polemic. E un eseu critic care, degajat de servitutea selectării la zi a producţiei curente, scrutează liniamentele de ansamblu ale literaturii, scriind despre ceea ce considera că se detaşează pe scara împlinirilor. Altfel spus, a comentat mai curînd valorile şi certitudinile estetice, evitînd eşecurile. Nu a fost un critic de directivă şi nici nu a practicat critica de susţinere. Spirit funciarmente critic, s-a orientat şi s-a orientat cu moderaţie prin reliefurile fatal diferenţiate ale literaturii timpului. Deşi admirator al scriiturii de tip analitic şi practicant al literaturii de tip gidelan, Sebastian nu a fost un partizan al formulelor exclusive, semnalînd arta indiferent de modalitatea expresivă cu care se înfăţişa în lume. A respins, evident, păşunismul sămănătorist ca şi prozele îngălate de melancolie şi regrete revolute. Dar a ştiut să recunoască în proza lui Emil Girleanu fiorul — atît cît a fost — autenticităţii (**„Din lumea celor care nu cuvîntă** se poate ceti fără concesii şi fără dezamăgiri. Se poate mai frumos elogiu astăzi ? Nu e o carte bună ; e mai mult şi mai puţin decît atît : e o carte frumoasă. Şi nu ştiu cîte din cărţile ceasului ei ar primi acest adjectiv, spus cu deplină sinceritate"). Deşi nu a agreat de fel ceea ce numea pitorescul ieftin şi psihologismul suburban, nu a pregetat să releve elementele de artă din romanele lui G. M. Zamfirescu (**„Maidanul cu dragoste** aduce un tumult de viaţă, pasiuni şi drame care fac să treacă pe planul al doilea orice rezervă de formă"), tot aşa cum a ştiut să recunoască în proza lui Ionel Teodoreanu „un lirism de mică potenţă, dar de calitate autentică". A fost, se ştie, un raţionalist, afecţionînd naturaleţea lirică şi sensibilitatea netrucată. A privit, altfel spus, sceptic şi neîncrezător spre agitaţia modernistă care încerca să reducă mutaţia spirituală la gest şi atitudine temperamentală. Nu a pregetat, cu toate acestea, să aprecieze cu dreptate sensibilitatea adevărată din opera acelor ce făcuseră parte din grupul iniţial al **Contimporanului** pe care i-a considerat „autentice valori, adică Ion Barbu, Ion Vinea, Brâncuşi şi Marcel Iancu". În rest, pozele naive, gesturile şocante, divertismentul diletant şi expresia nesinceră au fost ferm calificate, plasîndu-le irevocabil în ţinuturile nonartei. Moderni erau, pentru Sebastian, Camil Petrescu, Hortensia Papadat-Bengescu, romancierul Ibrăileanu, Arghezi, Blaga, Matei Caragiale, Rebreanu, Mircea Eliade, Anton Holban, M. Blecher, Adrian Maniu, Camil Baltazar, Emil Botta şi atîţia alţii. Acestor scriitori, la care a descoperit lumina interioară şi efortul împlinit către adevăr, criticul le-a dedicat pagini memorabile.

Există apoi în volumul publicat de Editura „Minerva" eseuri tulburătoare prin frumuseţe, distincţie intelectuală şi capacitate asociativă despre unele opere din literatura universală. Nuanţele infinite, discernerea analitică, eleganţa stilistică, ordinea interioară a preocupărilor nu trădează obiectul. Ni-l redau, fără aparenţa efortului, în dimensiunile esenţiale, introducîndu-ne în ambianţa sufletească a operei, descifrîndu-ne sensuri, tendinţe, puncte de intersecţie, criterii şi preferinţe. E o lectură la care revii.

Z. ORNEA

EDITURA POLITICĂ

ION BLAGA : „Ridicarea nivelului de trai al întregului popor" (în colecţia „Făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate")

ALEXANDRU GOLIANU : „Metodica studiului politico-ideologic"

CORNELIU VLAD : „Cînd luptătorii îşi curăţă armele"

C. MAXIMILIAN : „Evoluţia biologică a omului"

EDITURA „KRITERION"

În limba română :

ADY ENDRE — **„Poeme"** (Traducere de Paul Brumaru. Prefaţă de Marin Sorescu).

BEKE GYÖRGY — **„Fără interpret"**. Convorbiri cu 56 de scriitori despre relaţiile literare româno-maghiare.

SÜTÖ ANDRÁS — **„Un leagăn pe cer"** (Traducere de Romulus Guga).

ARNOLD HAUSER — **„Îndoielnicul raport al lui Jakob Bühlmann"** — Seria „Romane Kriterion".

SZEGÖ JULIA — **„Cantata profana"**. Romanul vieţii lui Bartok (Traducere de George Sbîrcea). Seria „Romane Kriterion".

În limba maghiară :

HORVÁTH ISTVÁN — **„Tornyot raktam"** (versek 1941—1971) — Versuri.

DÁVID GYULA, MIKÓ IMRE — **„Petőfi Erdélyben"** (Petőfi în Transilvania).

VITA ZSIGMOND — **„Áprily Lajos"** — Monografie.

PAPP FERENC — **„A részeg vadászok"** (Pădurarul) — Povestiri.

TITUS POPOVICI — **„Ipu két halála" (Moartea lui Ipu)** — Traducere de Forró László.

RÁCZ GYÖZÖ — **„Értelem és szépség"** (Raţiunea şi frumosul). Eseuri, studii, critică.

În limba germană :

OSCAR WALTER CISEK — **„Gedichte. Im Verweilen von Goethes Gesichtsmaske"**. (Poezii — Contemplînd masca lui Goethe).

ERWIN WITTSTOCK — **„Das jüngste Gericht in Altbirk"** (Judecata de apoi din Altbirk) — Roman.

IMMANUEL WEISSGLAS — **„Der nobiskrug"** (Hanul din urmă) — Versuri.

UNIVERSALĂ

„Literatura mărturisirilor de la Cellini la Malraux"

Genul memorialistic nu este o descoperire a secolului nostru, deşi niciodată nu a fost gustat ca acum. Putem spune însă că a fost transformat într-o specie literară, cu o anumită structură şi cu o mulţime de convenţii, pierzîndu-şi frusteţea începuturilor şi caracterul spontan. Thomas Mann sau André Gide scriu cu conştiinţa că vor fi citiţi nu atît în calitatea de „martori" ai unui timp, ai unei epoci, ci în funcţie de opera lor, ca autori de romane, şi de aceea insistenţa lor va cădea asupra „pozei" de scriitor. Această metamorfoză ridică poate calitatea stilistică şi dă o mai mare amploare mijloacelor strict literare, dar reduce, evident, din interesul celui mai larg public pentru evenimentul încorporat în carte. Nu mai puţin, trebuie să spunem că literatura memorialistică şi cea a jurnalelor este frecventată de un public divers, interesul pentru autenticitate, oricît ar fi ea de sublimată literar, primind asupra celor de altă natură. Se explică, în acest fel, succesul de librărie al antologiei lui Silvian Iosifescu (apărută la Editura „Minerva", colecţia „Biblioteca pentru toţi"), deşi observaţia noastră este că trebuia depăşită reţinerea faţă de memoriile scrise de oamenii politici şi de alte categorii de autori. Silvian Iosifescu s-a păstrat în limitele speciei literare propriu-zise, ale jurnalelor scrise de scriitori sau de autori care s-au consacrat ca literaţi după publicarea memoriilor lor, făcînd mai puţin loc altor categorii, cel puţin la fel de interesante sub aspect istoric şi chiar stilistic, dar necantonate în spaţiul strict literar.

Selecţia este făcută cu gust. Reunirea textelor în antologie are avantajul prezentării însumate a unei mari diversităţi de expresie, cu accent pe aspecte foarte variate ale realităţii, în funcţie de interesul autorilor, pe tonuri diferite, de la jovialitatea lui Cellini la gravitatea lui Kafka. Poate că primul volum este mai spectaculos sub aspectul vocaţiei memorialistice a autorilor şi a contactului lor direct cu realitatea, nefalsificat de transfigurarea în categorii, definiţii şi concepte, care devin tot atîtea prejudecăţi pentru un scriitor adevărat. Mă gîndesc îndeosebi la paginile de imensă savoare ale lui Cellini, ale lui Samuel Pepys sau Saint Simon, autori celebri, de altfel bine cunoscuţi şi publicului nostru, cu excepţia celui din urmă, despre care ştim că se află în planurile unei edituri. Fragmentul din Montaigne este poate mai edificator pentru posibilităţile genului memorialistic, deşi gentilomul de la Bordeaux distilează exerciţiul autobiografic într-o realitate literară de alt ordin. Despre deprinderea cuprinde o plonjare în zone adînci, o prospecţie a sufletului omenesc în confruntare cu experienţe definitive. Ele fac din Montaigne un autor foarte modern, un „contemporan" cum l-ar spune Ian Kott. Benjamin Franklin este o mare revelaţie pentru cititorul mai puţin avizat, anticipînd proza secolului nostru prin stringenţă a expresiei şi nervul actual. Pagina de autobiografie din antologia lui Silvian Iosifescu este înţesată de realitatea vieţii autorului ei, cu un gust pentru notaţie şi un efect artistic remarcabil.

Dintre moderni am reţinut îndeosebi adîncimea observaţiei lui Kafka, expresia eliptică, alunecarea de planuri, plină de efect a autorului **Castelului.** Volumul al doilea se termină în acorduri de tragedie europeană, traduse în limbajul delicat şi profund al fetiţei de paisprezece ani, Anna Frank. Universul halucinant, fantastica dimensiune umană, născută în claustrarea familiilor care se ascundeau de Gestapo sînt exprimate în cîteva pagini de scriitor excepţional. Era o fetiţă, într-o clădire din Amsterdam, tremurînd la cel mai mic zgomot, urmînd să fie omorîtă într-un lagăr ! Nu ştiu dacă a făcut literatură, dar scrisul ei este mărturisire adevărată !

Aurel Dragoş MUNTEANU

EDITURA UNIVERS

FRANCISCO GARCÍA PAVÓN — **Domnia lui Witiza** (Colecţia „Enigma").

GUNTER DE BRUYN — **„Măgarul lui Buridan"**.

ION IANOŞI — **„Romanul unui oraş"** (Colecţia „Eseuri").

HENRY DE MONTHERLANT — **„Malatesta"** (Colecţia „Thalia").

OSWALD DE ANDRADE — **„Regele luminărilor"** (Colecţia „Thalia").

AHARON MEGGED — **„Eroii mor şi ei"**.

DAVID STOREY — **„Viaţă sportivă"** (Colecţia „Meridiane").

VIKTOR NEKRASOV — **„În tranşeele Stalingradului"** (Colecţia „Meridiane").

* * * — **„Istorisirile lui Rolang — Mortul fermecat" (Povestiri populare din Tibet)** — Seria „Mythos".

MIHAIL SORBUL — **„Patima roşie"** (Colecţia „Thalia").

A. P. CEHOV — **Ivanov** (Colecţia „Thalia").

MARTTI LARNI — **„Preafrumoasa porcăriţă"** (Colecţia „Meridiane").

* * * — **„Poetică şi stilistică** (Orientări moderne)". Prolegomene şi antologie : Mihail Nasta şi Sorin Alexandrescu.

EDITURA DACIA

N. IORGA — **„Peisagii"**.

A. BLOCK — **„Doisprezece"**.

ION VLAD — **„Convergenţe"**.

HANS LIEBHARDT — **„Tot ce a fost necesar"**.

VIORICA GUY MARICA — **„Sebastian Hann"**.

P. H. CHOMBERT DE LAUWE — **„Pentru o sociologie a aspiraţiilor"**.

În limba maghiară :

PETŐFI SÁNDOR — **„Fierarul satului"**.

ADY ENDRE — **„Poezii"**.

ŞERBAN CIOCULESCU — **„Ion Luca Caragiale"** (micromonografie).

KÁNTOR LAJOS — **„Variaţiuni moderne"** (Eseuri).

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU

EXIGENȚELE ETICII SOCIALISTE

PREA „LE ZICI", ȘTEFAN TRIPȘA! Nu te temi că-ți pierzi popularitatea?

Am stat din nou în preajma unui om pe care-l cunosc de 15 ani și despre care am scris de nenumărate ori, de fiecare dată cu aceeași încîntare pentru frumusețea faptelor și a gîndurilor lui. Era tînăr cînd l-am întîlnit prima oară, abia împlinise 25 de ani, și avusese timp să-și impună, cu o rară perseverență, personalitatea, muncind ca nimeni altul, inovînd, răsturnînd metode și obișnuințe vechi și înfruntînd, pentru asta, îndărătnicia unora, comoditatea sau mărginirea altora și făcînd ca din toată această frămîntare să rezulte un substanțial adaos la producția de oțel a Hunedoarei. De aceea și primise, într-o împrejurare de-a dreptul dramatică, titlul de Erou al Muncii Socialiste, la 25 de ani. Ștefan Tripșa este pentru unii un om incomod. E un lucru arhicunoscut la Hunedoara. A și avut, din această pricină, mai de mult, mari necazuri. Și, ciudat totuși (ciudat numai la prima vedere), oamenii îl iubesc, îi caută vecinătatea, îl sprijină. De la vîrsta de 21 de ani (are acum aproape 40) deține aceeași funcție de maistru principal la oțelăria Siemens-Martin nr. 2. Și în tot acest timp a rămas același tip „arțăgos", ba nu, n-a rămas chiar același, s-a maturizat, s-a copt în asprimea lui binefăcătoare.

Victor Petroescu, secretarul comitetului de partid al oțelăriei, vorbind despre Tripșa, spunea amuzat:

— Știți cum i se zice aici la noi, în oțelărie? „Soacra".

— E cicălitor?

— Nu, nu despre cicăleală e vorba, ci despre insistență. Tripșa, cînd le-a dat oamenilor lui să execute, să urmărească ceva în procesul de întreținere a cuptoarelor, sau cînd o idee nouă, un procedeu nou trebuie introdus, atunci nu uită nimic și nu slăbește „presiunea" pînă nu vede lucrurile ajunse la capăt. Pe unii, mai lasă-mă să te las, îi apucă „disperarea", încep să cîrtească, să se vaite, deși, pînă la urmă, sînt nevoiți să recunoască dreptatea lui Tripșa, adică faptul că reușita s-a datorat insistențelor lui.

Într-o seară, pe cînd ședeam cu Tripșa de vorbă, printre multe alte lucruri spuse, mi-a vorbit despre o măsură pe care, ca maistru principal, a introdus-o în activitatea prim-topitorilor. Mai aflasem și în oțelărie cîte ceva despre această ultimă „trăznaie" (cum au numit-o unii) a lui Tripșa. Este vorba de un raport pe care trebuie să-l întocmească primul topitor la sfîrșitul fiecărei zile de lucru. În raport trebuie scris tot ce a făcut primul topitor pentru controlul și întreținerea vetrelor și a boltilor cuptoarelor — operație esențială în viața unei oțelării Siemens-Martin.

— De ce? îl întreb.

— Pentru că acest control nu e ușor de făcut, iar unii îl consideră și neimportant. Într-adevăr nu se întîmplă nimic pe moment dacă într-o zi nu te-ai urcat pe boltă să controlezi. Pe moment... Prin acest raport, care trebuie să conțină descrierea exactă a stării boltilor, eu îi oblig să controleze. Altminteri n-ar avea ce să scrie...

Sigur, merită sau nu să se discute despre acest fapt. eu n-am s-o fac aici. Rețin doar ce-i aparține lui Tripșa: tăria insistenței pentru realizarea unui lucru mai bun, mai cu folos, chiar dacă aceasta îi aduce pentru moment antipatia unora. Tripșa, timp de 24 de ani de experiență productivă, a trăit intens fiecare eveniment, fiecare stare de lucruri din oțelărie. Asta i-a clădit în suflet nu numai dragostea pentru cuptoarele lui (despre ele vorbește ca despre ființe vii cu care comunică într-un limbaj neștiut de noi, profanii) dar și gîndul responsabilității maxime pentru tot ce se întîmplă acolo, pentru viața intimă a colectivului său. E o sudură pe care numai focul timpului și-al muncii neprecupețite e în măsură s-o facă. Responsabilitatea aceasta răzbate în toate gesturile lui, în tot ce gîndește și face. Ea s-a materializat, mai cu seamă, sub chipul acestei exigențe impinse atunci cînd este cazul chiar pînă la duritate, dar pe care cei ce-l înconjoară n-o resping, ci, dimpotrivă, o caută.

Omul acesta care nu și-a propus să elaboreze principii de viață și legi ale raporturilor interumane în socialism, oricum, nu le-a enunțat ca atare, le-a trăit totuși, le-a fundamentat prin rigoarea atitudinii sale față de tot ce-l înconjoară (iar pe el îl înconjoară într-o proporție covîrșitoare munca, oțelul, oțelarii și raporturile dintre ele). L-am văzut odată vorbindu-i bolovănos unui prim-topitor care făcuse o boacănă. Bolovănos dar logic, aspru dar argumentat. Din vorbele lui, rostite puțin mai tare, dar izvorîte dintr-o obidă sinceră, i se dezvăluiau prim-topitorului aspecte la care nu se gîndise, relații pe care nu le făcuse, consecințe care, descoperindu-le acum, îl îngrijorau... Și-l asculta pe Tripșa cu respirația tăiată, cu ciudă, dar și cu admirație. Nu-și plecase capul cum se întîmplă adesea cu cei mustrați ci, dimpotrivă, și-l ridicase, n-avea — era limpede — sentimentul pierderii demnității (ca atunci cînd te simți mustrat) ci, dimpotrivă, al înălțării la demnitatea adevărului.

Nu era nici o vrăjitorie la mijloc și nici ceea ce unii ar putea numi „mîna forte" a lui Tripșa. Tripșa nu e o „mînă forte" și nici nu are o voce care „te bagă în sperieți". E un cuget forte, are o sinceritate forte, o convingere forte cum că adevărul trebuie spus, oricum și oricui, pe față, direct, el fiind singurul lucru care, deși pe unii și pe moment îi poate deranja, înlătură zgura din oameni și din raporturile lor cu lumea și cu ei înșiși. Cînd, seara, la el acasă, a scos din buzunar o hîrtie ușor mînjită de praful oțelăriei — semn că demult o „mosmondea" — și mi-a citit din ea cîteva din ideile pe care avea de gînd să le lanseze a doua zi în ședința discutării cifrelor de plan pe 1973, era de pe atunci „ambalat" trăia pentru clipa cînd acele lucruri vor fi spuse și înțelese. Pe hîrtiuța aceea se aflau, de fapt, punctele unui riguros rechizitoriu al problemelor a căror rezolvare ar aduce mari foloase oțelăriei. Idei aspre, despre situații pe care unii le-ar ține, cu mare plăcere, sub obroc.

— Vii cu mine mîine dimineață la ședință? m-a întrebat el, în cele din urmă. Vino și-ai să înțelegi acolo multe lucruri...

M-am dus. Era înaintea zorilor, la sfîrșitul schimbului de noapte.

Mulți au vorbit, nu voi face aici reportajul acelei ședințe. La un moment dat a vorbit și Tripșa. El și-a scos hîrtia din buzunar și timp de 20 de minute, precipitat, voind ca în scurt timp să spună cît mai mult, n-a iertat pe nimeni și nimic. Cu cîtă omenească înverșunare a stigmatizat, uneori în două-trei cuvinte, purtările cîte unuia, proasta înțelegere a datoriei de către altul...

● „Nu mă interesează popularitatea FĂCUTĂ, ci aceea pe care o aduce respectul pentru adevăr" ● Un om „dur", incomod, dar pe care oamenii îl iubesc și-i caută vecinătatea ● Lîngă cel care îți zîmbește cu îngăduință, dar o face ca să cîștige îngăduința ta față de slăbiciunile lui, nu ești niciodată în siguranță.

Despre un prim-topitor care „nu se simte sănătos dacă într-o lună nu face o nemotivată", despre o grupă sindicală care „nu se ocupă decît de împărțirea ziarelor, în loc să dezbată atitudini și să facă educație pe concret", despre cîțiva care „își fac predarea schimbului nu la cuptor, ci în vestiar", despre un altul care „se îmbolnăvește la comandă tocmai... de sărbători, la tăiatul porcului", despre unii care, de cînd oțelăria s-a modernizat, „au uitat gustul lopeții și lasă să se risipească mari cantități de materiale recuperabile"... și despre multe, multe alte asemenea „cazuri", dar și despre nenumărate locuri și situații care, s-a gîndit el — organizate „așa" sau „așa" (și-a explicat totul) ar putea să aducă oțelăriei mai mult oțel. Totul nominalizat, concret și fără drept de apel. Totul spus cu o sinceră și sfîntă participare...

Spuneam că Tripșa este un tip incomod. Și este. Incomod, mai ales, pentru el însuși. Pentru că nu-i ușor să te încarci cu povara reputației omului „care le zice", care „trage cu raspelu"... Din cîte îl știu însă pe Tripșa (și mai cunosc mulți ca el) nu-l interesează popularitatea. Ba, dimpotrivă, involuntar, face totul ca să și-o spulbere. Involuntar, pentru că ceva îl obsedează necontenit: credința că nimic nu se poate obține printr-o atitudine mălăiață, prin așa-zisa blindețe, prin mutre zîmbărețe, dar care ascund neputința și dorul de o tihnă lîncedă. „Pînă cînd — spunea el în ședință, la adresa unor maiștri îngăduitori și „blajini" — pînă cînd tot responsabili din astia cu iertarea păcatelor?..."

Pentru asemenea vorbe și fapte e un om temut. Temut și totuși înconjurat de prieteni, iubit. Cînd vorbea, sala trăia alături de el aceleași stări, era urmărit cu interes ardent. Șoaptele încetaseră, era liniște, sute de ochi îl priveau cu respect și — nu m-am înșelat — cu dragoste în oțelărie este imposibil să-l găsești singur în mica lui cabină de la cuptorul 8. E imposibil să-l găsești pe stradă și mulți îl caută și pe acasă. De ce? În preajma lui, a asprimii lui, oamenii se simt bine, se simt în siguranță. Pentru că mult mai în siguranță te simți cu „duritățile" unui asemenea om decît cu zîmbetul fals-protector al așa-zișilor blajini însetați de popularitate. Pentru că franchețea lui izvorăște din spiritul responsabilității comuniste.

Am stat din nou cîteva zile în preajma lui și aproape că am plecat cu un regret. Regretul că n-am avut cu el nici un „conflict"...

Mihai CARANFIL

SUGESTII întărite cu argumentul realității concrete

în ampla dezbatere pe marginea proiectului de Norme ale vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste

Familia fiecăruia și răspunderea tuturor

Mai mulți comuniști din județul Buzău au propus, în adunările de dezbatere a proiectului de Norme ca, în cadrul articolelor 26 și 27 privitoare la viața de familie să se precizeze expres nu numai faptul că fiecărui comunist îi revin înalte răspunderi în întemeierea relațiilor sale de familie pe principiile eticii socialiste, dar și că **fiecare comunist trebuie să acționeze permanent astfel încît în familiile tuturor tovarășilor săi de muncă și viață, membri sau nemembri de partid, să domnească același spirit de înaltă moralitate, de deplină înțelegere și respect între soți, același climat propice dezvoltării sănătoase, fizice și morale a copiilor, viitorul de mîine al patriei noastre.**

Am căutat la locurile de muncă pe cîțiva dintre autorii acestei propuneri. La Uzina de prelucrare a maselor plastice Buzău l-am găsit pe lăcătușul **Gheorghe Popescu**, care ne-a spus:

— Este în felul de a fi al fiecărui comunist solidaritatea cu cei din jur, sentimentul de responsabilitate nu numai în ceea ce privește propria ta persoană, dar, în egală măsură, și în ceea ce privește viața tovarășilor tăi. Cum poți să stai nepăsător cînd în viața de familie a tovarășului de muncă se petrece, poate, o dramă sau cînd comportarea lui poate influența negativ tînăra generație? Să vă povestesc o întîmplare. Cu mine lucrează aici, de mai mulți ani, un tînăr cu care sînt prieten. De cîtva timp, el s-a căsătorit cu o fată, tot din întreprinderea noastră. A venit și primul copil. Pe tînărul meu coleg îl cunosc foarte bine. Este un muncitor de nădejde, iar soția sa, de asemenea. De la o vreme însă liniștea lor familială era amenințată. Din ce motiv? Niște prejudecăți ale părinților fetei care voiau cu orice chip să-i despartă. Tinerii noștri nu reușeau deloc să-și înduplece părinții... Am hotărît să mergem la părinți acasă. La început nu voiau să ne ia în seamă, dar mai apoi și-au dat seama ce greșeală erau să facă. Acum, desigur, totul e bine, dar dacă stam de o parte, cu mîinile în sîn, ce s-ar fi întîmplat?

— Problemele intime, de familie — ne spunea **Mihai Cosma**, maistru la aceeași uzină — necesită foarte mult tact. În plus e nevoie și de multă perspicacitate pentru a găsi punctele sensibile ale fiecăruia. Mihai Cosma apelează și el, în argumentare, la un fapt de viață:

— În secția noastră avem un muncitor care și-a părăsit soția și copilul de aproape doi ani de zile. Am stat de vorbă cu el, l-am sfătuit în fel și chip, dar nu voia deloc să ne dea ascultare. De multe ori ne spunea chiar: „Ce vă băgați voi în treburile mele?" Încercam să-i explicăm că, fiind vorba de soarta unei familii și, mai ales, a unui copil, nu putem rămîne cu brațele încrucișate. Dar el tot nu voia să asculte. Nici noi însă nu ne-am lăsat. Am considerat atitudinea lui ca o sfidare la adresa colectivului în care lucrează. Cu o lună în urmă, de Anul Nou, cînd s-au împărțit darurile pentru copiii salariaților noștri, a venit la noi aproape furios. Motivul? „De ce nu i-am dat daruri pentru copilul lui?" „Cum, de ce? — i-am răspuns noi. De cîte ori ți-ai văzut copilul în ultimii doi ani?" A lăsat capul în jos. Nu-l văzuse decît de două ori. „Atunci, nu-i mai corect să i le înmînăm noi?" Nu știu la ce se gîndea atunci, dar a început ușor să tremure și i-au dat lăcrimile. Poate că, în acel moment, a înțeles limpede situația în care se află, „golul" care a intervenit — din propria lui vină — în viața sa. A promis că se va strădui din răsputeri să recîștige dragostea copilului și a soției sale. L-am încurajat din toată inima. Încă nu e prea tîrziu.

...Iată cîteva din argumentele faptice în temeiul cărora comuniștii buzoieni **au propus sporirea responsabilității fiecărui membru de partid pentru comportarea demnă în viața de familie nu numai a sa, ci și a tovarășilor săi de muncă.**

Prestigiul comunistului se măsoară cu faptele sale

— Indiferent de funcția sau gradul pe care le are la un moment dat în ierarhia producției sau a societății, indiferent dacă e muncitor sau director, comunistul este în primul rînd și înainte de orice comunist, iar prestigiul său se măsoară exclusiv după calitățile sale profesionale și politico-morale. Acestea sînt motivele pentru care am propus ca ultima parte a articolului 34 din proiectul de Norme să aibă următoarea formulare: **„Prestigiul fiecărui comunist, al tovarășilor care îndeplinesc funcții de răspundere în partid, în stat, în viața socială, în general, trebuie să se bazeze pe autoritatea lor politică, morală și profesională".**

Cu aceste cuvinte a debutat discuția cu tovarășul **Gheorghe Nicolae**, șef de brigadă în secția a VI-a a uzinelor „Semănătoarea". L-am rugat să ne înfățișeze mai în amănunt ideea.

— Păi să vă povestesc un episod din care, zic eu, reiese limpede ce vreau să zic. Eram într-o adunare de partid și, între altele, s-a pus acolo în dezbatere comportarea unui tovarăș care avea o serie de abateri disciplinare. Începuse să bea mult, nu făcea nici un efort să se perfecționeze pe plan profesional, nu răspundea la chemările organizației... Și toate acestea pe motiv că „ce să-i pretindem lui mai mult, el e doar un simplu comunist, un muncitor". La adunarea de care vorbeam a fost criticat zdravăn: „Tovarășe, i s-a spus, dumneata nu-ți dai seama că prin această comportare arunci o umbră asupra prestigiului de comunist?..." „Eu?! — a răspuns el atunci, surprinzîndu-ne oarecum prin acest rînd de nedumerire pe care-l arbora. Mă rog, dacă comportarea mea ar fi avut-o secretarul de partid sau directorul, atunci vă înțelegeam. Dar de la mine de ce aveți asemenea pretenții?" Vă închipuiți că nu ne-am lăsat cu una, cu două, că ne-am ținut tot timpul după aceea de capul lui, explicîndu-i în ce constă marea lui greșeală. Pînă la urmă a înțeles și a început să se îndrepte. Dar...

— Dar ce?

— Vreau să spun că aceasta nu-i un caz unic; că **mai sînt încă tovarăși care, chiar dacă n-o recunosc pe față, trăiesc cu ideea că numai cei cu funcții de răspundere trebuie să țină la prestigiul lor, că numai aceștia trebuie să fie integri din punct de vedere moral.** Am ascultat și am citit cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu și m-a impresionat, de fiecare dată, accentul pe care îl pune pe răspunderile care revin fiecărui comunist — indiferent de funcția și de locul unde-și desfășoară activitatea — în realizarea politicii partidului și statului nostru. De aceea spun: **trebuie să înțelegem cu toții că pretutindeni, la locurile noastre de muncă, prestigiul comuniștilor este măsurat exclusiv de comportările, de faptele noastre.**

Ion POPA

— Încerc să-l readaptez la viață de familie
(Desen de V. TIMOC)

— Cum ziceați? A ieșit înclinat blocul? Auzi ce pretenții! Parcă Turnul din Pisa e altfel!
(Desen de M. OPROIU)

Un telefon de pe aeroport și un răspuns brutal: „N-AM MAMĂ!"

...După ultimul bombardament, tînăra femeie — refugiată cu serviciul în Pitești — rămăsese și fără bruma de lucrușoare pe care le adusese cu ea. Cămăruța modestă, pe care o închiriase cu cîteva săptămîni în urmă, fusese distrusă cu aproape tot ce se găsea în ea. Femeia își strîngea la piept fetița de doi ani și privea cu deznădejde bocceluța în care izbutise să adune în grabă, înainte de bombardament, cîteva hăinuțe ale copilului. Acesta rămăsese singurul lor avut.

Momentul de deznădejde însă a fost înfrînt. Trebuia să trăiască, trebuia să lupte, trebuia să învingă, pentru că avea o răspundere, răspundere pentru viața pruncului — viață din viața ei — care își încolăcea neștiutor minușele în jurul gîtului mamei. Cu sprijinul unor oameni aproape necunoscuți a găsit un fel de magazie dărăpănată. Oricum, era un acoperiș deasupra capului. O salvare. Cu mîinile ei trudite, tînăra femeie a bătut niște bulumaci în podeaua de pămînt, iar între ei a întins o plasă de sîrmă pe care i-o împrumutase un vecin. Apoi, peste rețeaua de sîrmă a așternut un țol peticit, de asemenea împrumutat. Ea s-a culcat pe țol, iar copilul pe unica ei jachetă de lînă, bine împăturită. Ca să-i fie moale. Și l-a acoperit cu propriul ei palton. Ca să-i fie cald.

★

— Alo, vă rog, aș vrea să vorbesc cu doamna Săndulescu...

O voce feminină frumos modulată răspunde de la celălalt capăt al firului:

— La telefon **Eugenia Săndulescu!**

— Știți, doamnă, că mama dumneavoastră a sosit chiar în această clipă din călătoria pe care a făcut-o în străinătate și că n-are unde locui?

Frumos modulata voce feminină ezită. Apoi, pe un ton schimbat, cu o neașteptată duritate:

— Domnule, nu te mai ține de farse; **cu n-am mamă!**

★

Oricît de neverosimil ar părea, vocea frumos modulată de la telefon aparține tocmai copilului care, acum treizeci de ani, era cu grijă ocrotit de vicisitudinile sorții. Iar mama, **a cărei existență a fost atît de simplu și brutal negată**, era... Dar mai e oare nevoie să spunem cine era?

...Au trecut anii, a venit eliberarea, apoi perioada marilor transformări din istoria țării. Tînăra femeie s-a integrat impetuosului elan de muncă al tuturor, pe urmă s-a mutat la București, cu serviciul, a căpătat întîi o odăiță, pe urmă un apartament din două camere într-un bloc nou, și-a încropit încetul cu încetul, din munca ei, o gospodărie. La un moment dat a fost părăsită de soț, dar nici această tristă împrejurare n-a descurajat-o.

Pe fetița a crescut-o în tot acest răstimp cu aceeași firească, ocrotitoare grijă maternă de a nu-i lipsi nimic. În gîndul ei — și putem oare, cu inima ușoară, să condamnăm o mamă pentru un asemenea gînd? — fiica trebuia să învețe, să-și termine studiile, să-și desăvîrșească neapărat aptitudinile muzicale, să devină, poate, întruchiparea propriilor ei aspirații, nerealizate din pricina vitregiei apuselor vremuri. Și fata a terminat liceul, a intrat la conservator, s-a căsătorit cu un coleg de an (iar în această perioadă mama, din salariul ei de translatoare, l-a întreținut pe amîndoi la studii), apoi, după absolvirea conservatorului, a devenit profesoară într-o școală, pentru ca pe urmă să renunțe la catedră, găsindu-și un post de documentaristă la Institutul de etnografie și folclor. A divorțat de primul soț, și-a adus în casă un alt tînăr pe care l-a prezentat mamei scurt: „El e Bebe! E viitorul meu soț!"

Mama s-a înclinat — ce era să facă? — și în fața acestei subite modificări matrimoniale din viața fiicei și l-a primit cu căldură pe Bebe (pe numele său real **Teodor Săndulescu**, proiectant la Institutul de proiectări pentru industria chimică anorganică), sperînd că în noua căsnicie fiica ei își va găsi doritul liman de fericire conjugală.

Numai că, din acest moment, viața lor a început să semene cu un adevărat coșmar. Stimulată de noul soț — un tînăr cinic, care voia, și uneori chiar izbutea, să pozeze în „dur" — Eugenia Săndulescu și-a dat drumul la propria ei impulsivitate, revărsînd asupra mamei, de cele mai multe ori fără motiv sau pe motive insignifiante, potop de ocări, de jigniri, speriindu-i și pe vecini cu dezlănțuiri de răcnete ce țineau ore în șir. La un moment dat mama — căreia în propriul ei apartament îi devenise viața imposibilă și care fusese obligată să trăiască în camera de trecere, în vreme ce tinerii își atribuiseră cu de la sine putere dormitorul — i-a rugat să caute o soluție ca să se mute. Tinerii au promis că vor face un împrumut la C.E.C. și își vor construi un apartament. Dar peste numai cîteva zile s-au răzgîndit. „Nouă ne e bine și aici!" i-au spus mamei rizîndu-i în față. Și, într-adevăr, cum să nu le fie bine dacă aveau la dispoziție, nu departe de centrul orașului, o casă gata mobilată, cu tot confortul, cu mobilă, cu televizor, cu aragaz, cu frigider și, în plus, cu un om care, după ce se întorcea de la munca sa cotidiană, făcea acasă „a doua normă", servindu-le totul de-a gata?!

La un moment dat, mama s-a îmbolnăvit și a trebuit să se internez în spital pentru o operație. Timp de mai mult de o lună, cît timp a zăcut pe un pat de spital, fiica și ginerele n-au vizitat-o **nici măcar o singură dată**, nu s-au interesat de starea sănătății ei, nu i-au trimis o mică atenție, un semn de compasiune, așa cum se obișnuește de cînd lumea — nu numai între rude apropiate, ci și între oamenii civilizați care se cunosc de atîta vreme. Ba la un moment dat, să nu mințim, i-au trimis o vorbă prin cineva: „Ce are de gînd să facă? Se mai întoarce **la noi acasă** (observați, casa mamei devenise „la noi acasă") sau...?"

Aluzia era prea clară pentru ca femeia să nu înțeleagă. La ieșirea din spital nu s-a mai întors „la ei acasă", ci a fost adăpostită de o soră de la spital care o îngrijise și o cunoștea de multă vreme, un om simplu și inimos, **Zoe Șăibulescu.** În casa familiei Șăibulescu, printre străini, femeia și-a găsit o oază de liniște, o oază vremelnică, firește, căci nimic nu poate înlocui dragostea și căldura sufletească alor tăi.

...Femeia se gîndea de mult să-și revadă — după 35 de ani de despărțire — fratele plecat cîndva în căutarea norocului pe tărîmurile îndepărtatei Americi. Și a plecat la San Rafael, în California, să-și vadă fratele.

Revederea cu fratele a fost, desigur, emoționantă — trei decenii și jumătate nu sînt un fleac — și femeia s-a pus pe destăinuiri. Auzind de neplăcerile ei, fratele i-a spus: „Soț nu mai ai, fiica și ginerele te tratează ca pe o străină... Rămîi la mine!"

Și poate că așa s-ar fi și întîmplat, deși fratele ei nu apucase pe dumnezeu de picior, ducea o viață destul de modestă. Numai că gîndurile femeii se îndreptau tot mai des, cu o greu de înăbușit nostalgie, spre patrie, spre pămîntul și aerul ei, spre prietenii pe care îi lăsase în București. Prieteni care — în speță, familia Zoei Șăibulescu — i-au scris scrisori pline de căldură omenească.

— Despre dorul de patrie — ne mărturisește această femeie inteligentă, cultă, sensibilă — am crezut pînă atunci că e o simplă abstracție, un cuvînt bun de spus doar în momente solemne. Abia acolo mi-am dat seama că e vorba de ceva infinit mai concret, sfîșietor de concret, că pe măsură ce trece timpul se preface într-o suferință de nesuportat...

...De două săptămîni eroina povestirii noastre se află în București. Locuiește tot la prieteni, căci Eugeniei și lui Bebe le e prea bine în apartamentul mamei ca să-l abandoneze cu una, cu două.

Ne-am străduit să luăm cunoștință și de punctul de vedere al fiicei. Mare lucru n-am izbutit să aflăm. Un ton de extremă irascibilitate, iar la argumentele noastre faptice un singur „contraargument":

— **Eu** vreau să mă lase-n pace. Să stea unde vrea. O privește...

— Bine, dar de ce nu vă construiți un apartament, cum fac atîția tineri? Cîștigați împreună cu soțul circa trei mii de lei lunar și deocamdată nu aveți copii, n-aveți greutăți...

Pe moment a rămas uimită — vezi, dragă doamne, ce sugestie incredibilă îi dădusem — apoi mi-a trîntit-o cu incalificabila ingenuitate a comodității supreme:

— Zău? Și de unde să iau 150 000 de lei pentru un apartament?

— 150 000? Dar aceasta e suma pentru un apartament cu patru camere, confort unu! Și la încropirea unei gospodării se poate începe și mai modest...

— Și de ce să încep mai modest?

Ce s-ar mai putea spune despre o asemenea poziție? Găsim în ea, într-o formă nudă și izbitoare, **egoismul cel mai exacerbat, lăcomia cea mai dezlănțuită, rapacitatea cea mai feroce, dusă pînă la limitele ei extreme, capabilă să anihileze, să ucidă pînă și sentimentele cele mai naturale, cele mai firești omului din toate timpurile.** Să nu uităm că din totdeauna atitudinea copiilor față de părinți a fost **etalonul civilizației**, un ax și un reper fundamental în jurul căruia converg toate celelalte atitudini și comportări.

...Ne aflăm în cabinetul inginerului șef **Constantin Roșu**, de la Institutul de proiectări pentru industria chimică anorganică, secretarul comitetului de partid al institutului. La un moment dat ușa se deschide și intră cu pași apăsați un tînăr înalt și blond, cu o ultătură aspră, greoaie, ca un bolovan de cremene. După recomandările de rigoare, tînărul — e vorba de Teodor Săndulescu — azvîrle cu insolență:

— Eu n-am de dat socoteală presei pentru ce se întîmplă în familia mea...

Cu aceasta convorbirea, nici măcar începută, ia sfîrșit. Replica aceasta era însă și ca simptomatică: oglindea o atitudine generală față de cei din jur. Căci, vorba unui scriitor contemporan, de la călcarea în picioare a dragostei filiale pînă la sfidarea opiniei publice, pînă la disprețul față și grobian față de toți și toate, nu e nici măcar un pas.

În ce privește însă problema dacă Teodor și Eugenia Săndulescu au de dat socoteală opiniei publice pentru atitudinea lor față de un om cărula, cel puțin Eugenia Săndulescu îi datorează totul, nu mai încape nici o îndoială și nici un menajament.

Victor BÎRLĂDEANU

„NU-ȚI FACE GRIJI, VORBESC DE LA SERVICIU"

Vorbeam de telefoanele automate interurbane și spuneam prietenului meu, bucureștean, cu o slujbă tehnică la telefoane, cît de greu se prinde la Ploiești Bucureștiul.

— O fi vreo defecțiune tehnică la instalație, îmi dădui cu părerea.

— Da de unde! — izbucni gazda, de parcă i-aș fi adus o insultă personală. Nu, domnule, este rețeaua supraîncărcată pînă peste cap. Și asta pentru că telefoanele de la instituții și întreprinderi n-au lacăt. În mentalitatea unora, telefonul instituției e un soi de telefon public... gratuit și a vorbi la telefon pe socoteala statului, aducînd pagube buzunarului obștesc, reprezintă pentru ei o treabă obișnuită. Ia să vedem însă dacă s-ar gîndi cineva să cheme de la telefonul lor de acasă provincia...

— Cum asta? Nu înțeleg...

— N-am mai auzit vocea unchiului de la Ploiești de multă vreme. Acum o lună însă, pe la ora 11 noaptea, sună telefonul. La capătul celălalt al firului — ai ghicit — unchiul. Mă anunță că și-a schimbat serviciul și că lucrează și în tură de noapte, la un depozit de materiale. Îl ascultam somnoros, mormăind rar cîte un „da" sau un „bine", așteptînd să termine convorbirea. Omul nostru însă avea chef de vorbă. Mi-a povestit cu amănunte scandalul de la o nuntă din Mizil, unde fusese și el invitat; mi-a vorbit apoi despre înmormîntarea unui pensionar, vechi prieten de-al lui. Trecuse mai bine de o jumătate de oră și nu mai termina. Atunci am îndrăznit: „Hai, unchiule, să punem punct. Te costă o avere telefonul...". Imediat mi-a răsunat în ureche un rîs dezlănțuit: „Naivule, dar nu dau telefon de acasă! Sînt la serviciu, nu-ți face griji...".

Gazda tăcu, aprinse o țigară și mă privi drept în ochi.

— Ai condeiul în mînă, scrie! Poate se va opri hemoragia aceasta de bani și timp pe arterele automatului interurban...

C. CAPRARU

Supunem dezbaterii un punct de vedere și mai multe sugestii privind

PREGĂTIREA PEDAGOGICĂ A VIITORILOR PROFESORI

Adeseori, se formulează obiecții asupra modului cum sînt pregătiți viitorii profesori, mai ales în ceea ce privește latura pedagogică a profesiunii lor. Lecțiile din școală, investigațiile directe în această problemă atestă unele serioase deficiențe în pregătire, îndeosebi la seriile mai noi de absolvenți ai facultăților. La rîndul lor, mulți tineri profesori, întîlnindu-se cu foștii lor dascăli, le dezvăluie greutățile pe care le întîmpină în primii lor ani de catedră, în îndeplinirea multiplelor îndatoriri ale procesului instructiv-educativ. De aceea, cred că sînt de actualitate preocupările privind perfecționarea activității universitare într-un domeniu cu atît de mare însemnătate socială cum este formarea educatorilor tinerei generații.

Dacă se poate reproșa pedagogiei — îndeosebi celei de catedră, care nu peste tot asimilează noile achiziții — o anumită rămînere în urmă față de cerințele presante ale modernizării învățămîntului, nu este însă mai puțin adevărat că disciplinelor pedagogice — deosebit de complexe prin natura lor — nu le-au fost totdeauna create suficiente condiții pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în formația profesională a viitorilor specialiști. Se cunosc, de exemplu, avatarurile disciplinelor pedagogice în planurile de învățămînt ale instituțiilor de învățămînt superior. Mai ales în ultimii ani — deși a fost emis un ordin al ministrului educației și învățămîntului de reglementare a lor în cadrul „Seminariilor pedagogice universitare" — acestea au fost reduse parțial și împinse oarecum către periferia preocupărilor.

Sînt prevăzute, e drept, pe ani de studii succesivi, pentru majoritatea facultăților, psihologia, pedagogia generală și metodicile de predare a obiectelor de învățămînt. Dar numărul de ore afectat — mai ales pedagogiei și metodicilor — faptul că seminariile constituie o rară excepție, ca de altfel și finalizarea prin examen (restul prin colocvii sau simple discuții), inconsecvența din punct de vedere logic la unele facultăți în ce privește amplasarea în planurile de învățămînt (uneori amplasarea este făcută „la întîmplare", în locurile rămase libere etc.), imprimă o consistență redusă studiului acestor discipline. Atît **psihologia, cît și pedagogia se predau îndeosebi la modul teoretic.** Pe de altă parte, între disciplinele pedagogice — psihologia, pedagogia generală, metodica etc. — fiecare cu obiectul și structura sa proprie, există o ruptură care împiedică viziunea de ansamblu într-o concepție unitară a tuturor acestor discipline și determină paralelisme în abordarea unora și acelorași probleme. La rîndul său, practica pedagogică se face numai în legătură cu metodica, dar și aici nu întotdeauna într-o corelație logică (în unele cazuri cursul de metodică fiind prevăzut ulterior începerii practicii pedagogice, uneori chiar în ultimul an de studii) și nici în numărul de ore strict necesar.

După cum se știe, partidul și statul nostru acordă o atenție deosebită instruirii și educării tinerei generații, formării sale în directă concordanță cu cerințele dezvoltării multilaterale a societății socialiste, în strînsă legătură cu practica, cu viața. Sînt, de asemenea, cunoscute măsurile importante preconizate pentru îmbinarea organică în anii de școală a studiului cu munca practică — productivă, realizarea unei unități active între învățămînt-cercetare-producție în anii de facultate. Aflați în situația de a transpune în viață aceste măsuri, consider că viitorii profesori trebuie înarmați nu numai cu cunoștințele fundamentale necesare, dar și cu deprinderea reală, practică de lucru. În consecință, fără a renunța cu totul la unele tradiții valoroase ale învățămîntului nostru pedagogic universitar, este de dorit să **elaborăm o nouă concepție, activă și eficientă cu privire la pregătirea noilor promoții de cadre didactice, în strînsă legătură cu cerințele școlii, ale perfecționării continue a procesului instructiv-educativ.**

După părerea mea, perfecționarea pregătirii pedagogice a viitorilor profesori ar presupune schimbarea sistemului de concepere și predare a disciplinelor pedagogice, ca și echilibrarea raportului pregătire teoretică-pregătire practică din planurile de învățămînt. Concret, aș propune ca predarea tuturor disciplinelor pedagogice (psihologia pedagogică, pedagogia generală, metodicile obiectelor de învățămînt), inclusiv practica pedagogică, să se facă în mod paralel și simultan în același an de studii. Alcătuind un sistem închegat și consecvent, disciplinele pedagogice ar putea avea în centru, ca disciplină fundamentală, pedagogia generală (curs cu 2 ore săptămînal, pe două semestre), psihologia pedagogică și metodicile obiectelor de învățămînt predîndu-se sub formă de curs-seminar (sau lucrări practice), ca aplicații și dezvoltări, de pe pozițiile de specialitate respective (psihologie și metodică), a problemelor de bază tratate la cursul de pedagogie. În cadrul acestor seminarii s-ar putea alterna cu folos expunerile cadrului didactic de specialitate cu discuții, referate și lucrări ale studenților, activizîndu-se astfel procesul de învățămînt și abordîndu-se în special aspectele practice concrete ale problemelor.

Practica pedagogică este necesar să însoțească, neapărat, pe tot parcursul, studiul disciplinelor pedagogice, constituind un puternic sprijin în înțelegerea corectă și eficientă a problemelor, în cultivarea interesului pentru această activitate, în însușirea sistematică a deprinderilor și priceperilor corespunzătoare și în dezvoltarea dragostei pentru profesiunea didactică în general. Mi s-ar părea util ca, în primul semestru, să se desfășoare practica pedagogică de observare la toate disciplinele — psihologie, pedagogie, metodică — iar începînd cu semestrul II al anului de studii respectiv să se treacă la practica efectivă, de organizare de către studenți a lecțiilor practice și a celorlalte activități prevăzute pentru pregătirea lor. Practica s-ar putea continua, după necesități, și în anul de studii următor (eventual un singur semestru — extinzîndu-se astfel pe 3 semestre în total). Perioada cea mai eficientă pentru practica pedagogică cred că ar fi în anul III la universități și anul II la institutele pedagogice (practica pedagogică continuîndu-se, după cum am arătat, și în primul semestru al anului de studii următor). În aceste condiții, studenții și-ar însuși anterior fundamentele disciplinelor de specialitate, ceea ce ar întări mult eficiența pregătirii pedagogice. Poate n-ar fi lipsit de interes ca, la universități, după primii doi ani de studii, pentru studenții care urmează să devină profesori — deci pentru marea majoritate a lor —, începînd cu anul III, să se creeze posibilități mai ample pentru aprofundarea disciplinelor de specialitate. Pregătirea pedagogică ar putea fi integrată astfel prin cursuri de istoria pedagogiei, pedagogia comparată, sociologia educației, pedagogia adulților etc., ce ar urma să fie frecventate la alegere.

Desigur, propunerile formulate în rîndurile de față reprezintă doar un punct de vedere, gîndit prin prisma unei experiențe directe și îndelungate în domeniul pregătirii universitare a cadrelor didactice, susceptibil de completări, de îmbogățiri. Dar, dată fiind deosebita importanță politică și socială a problemei pe care o supun discuției, consider necesară elaborarea măsurilor ce se impun pentru modernizarea învățămîntului pedagogic universitar, pentru a se asigura viitorilor slujitori ai școlii pregătirea multilaterală de care au nevoie în vederea îndeplinirii misiunii lor.

Prof. univ. dr. Nicolae APOSTOLESCU

Vernisajul unor expoziții

Gheorghe Petrașcu

În cadrul manifestărilor dedicate împlinirii a 100 de ani de la nașterea lui Gheorghe Petrașcu, aniversare care figurează în calendarul UNESCO, s-a înscris și expoziția de desene și gravuri ale artistului, deschisă marți la Muzeul de artă al Republicii Socialiste România.

Prezenta expoziție, prin cele 114 desene și acuarele și 67 de gravuri, continuă o acțiune prin care cabinetul de stampe și desene al muzeului urmărește să facă cunoscută activitatea în domeniul graficii a unor mari personalități artistice. Reunind opere provenite din patrimoniul unor instituții și din colecții particulare, expoziția ilustrează cronologic etapele creației lui Petrașcu ca desenator și gravor.

La vernisajul expoziției, la care au participat artiști plastici, cercetători, critici de artă, numeroși iubitori și admiratori ai operei lui Petrașcu, au luat cuvîntul Maria Bădulescu, director adjunct al Muzeului de artă al Republicii Socialiste România, și Mariana Văzdăuțeanu, muzeograf principal la același muzeu.

Arta finlandeză contemporană

Marți s-a deschis la București expoziția „Arta finlandeză contemporană", organizată sub auspiciile Consiliului Culturii și Educației Socialiste și ale Asociației de prietenie Finlanda—România. Cele aproape 100 de lucrări reunite la Ateneul Român — pictură, sculptură și grafică — oferă publicului românesc o imagine elocventă asupra preocupărilor actuale ale artiștilor plastici finlandezi.

La vernisaj au participat Tamara Dobrin, vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, pictori și critici de artă, alți oameni de artă și cultură, un numeros public.

Au fost de față Pentti Martin Suomela, ambasadorul Finlandei la București, alți șefi de misiuni diplomatice acreditați în România, membri ai corpului diplomatic.

Cu acest prilej au rostit alocuțiuni Brăduț Covaliu, președintele Uniunii artiștilor plastici, și pictorul K. Aarlo Koroma, vicepreședinte al Asociației de prietenie Finlanda—România.

(Agerpres)

Folcloriștii dîmboviteni în anchetă

TÎRGOVIȘTE. (corespondentul „Scînteii", C. Soci). Comitetul de cultură și educație socialistă al județului Dîmbovița a inițiat în comunele și satele județului o amplă anchetă în vederea depistării și punerii în valoare a tezaurului folcloric, a legendelor și tradițiilor existente pe aceste meleaguri. Acțiunea este condusă de centrul județean de îndrumare a creației populare și a mișcării artistice de masă și de Asociația folcloriștilor dîmboviteni, cu sprijinul unui mare număr de cadre didactice, directori de cămine culturale, elevi, studenți. Materialul cules va fi prelucrat și apoi publicat, cu scopul de a fi pus la dispoziția formațiilor artistice.

MUZICA — artă a atitudinii

Arta muzicală — ca domeniu aparte al spiritualității — a exprimat, de-a lungul evoluției sale milenare, marile probleme ale umanității într-o uimitoare varietate de genuri și maniere stilistice.

Spiritele nobile și fecunde, sensibile și originale, creatorii de geniu au gîndit arta și din interiorul ei, cu uneltele proprii compozitorului, luminîndu-i sensurile, mesajul, din cele mai felurite unghiuri. Coordonatele estetice fundamentale ale artei muzicale s-au aflat într-un permanent raport de paralelitate și atunci cînd creatorii au abordat teme istorice sau și-au propus să se inspire din natură și atunci cînd, în trecut, au redat gîndurile și aspirațiile celor mulți și obidiți.

Epocile cele mai frămîntate ale istoriei omenirii au inspirat o întinsă parte a creației muzicale, compozitorii simțindu-se legați, cu toată ființa lor, de destinul răscolitor al poporului pe care îl reprezentau. Dincolo de stilul sau maniera componistică, asemenea opere exprimă imaginea realistă a societății, creația muzicală definindu-se ca **artă a atitudinii** față de viață și consacrată vieții. Ideile și aspirațiile superioare care au înnobilat ființa umană au fecundat opere memorabile prin autenticitatea lor, cum sînt cele rămase de la Mozart, Beethoven, Wagner, Mussorgski, Chopin, Enescu.

Aria tematică a creației muzicale — ca **artă a atitudinii** — a avut și are un cîmp nelimitat de referințe. Numai spiritele simplificatoare sau ignorante mai pot formula teze care nu țin seama de particularitățile artei, de caracterul nuanțat al exprimării prin sunete. Conceptul larg, viziunea complexă asupra muzicii ca **artă a atitudinii** pot fi definite prin prisma raporturilor creatorilor cu comandamentele fundamentale ale luptei sociale, prin pasiunea pentru nou, actual și frumos, prin simțul observației asupra mediului înconjurător, asupra problematicii civice, aparent prozaice. O asemenea atitudine este comună creatorului de simfonii, de opere, dar și compozitorului de muzică ușoară, care refuză banalul, simplismul, rapida perisabilitate.

Talentele adevărate și inteligențele sclipitoare au surprins în forme sintetice, esențializate, mișcarea de idei a timpului lor care a frămîntat mintea omului în lupta cu vicisitudinile vremii, tinzînd spre idealul de progres și fericire.

Modele de inegalabilă frumusețe întîlnim în literatura muzicală populară. Remarcabilul monument **Miorița**, a cărui vîrstă nu o mai măsurăm, a dobîndit înfățișarea unei pagini muzicale geniale în varianta lui Paul Constantinescu. Pasiunea și plăcerea de a descoperi frumosul, cu splendorile care îl însoțesc, l-au călăuzit pe același compozitor în realizarea bijuteriilor corale, unice în felul lor, **Doină și joc** sau **Se ceartă cucul cu corbul.** Arta aceasta este un minereu prețios, extras dintr-un polivalent conținut de viață, reprezintă o imensă investiție de imaginație și efort creator, de dragoste nețărmurită pentru comorile artistice nepieritoare ale folclorului. Iată de ce și timbrul vocii lui Paul Constantinescu este atît de distinct în muzica noastră.

Sensibilitatea particulară a neuitatei Maria Tănase a fost dublată de aceeași pasiune și plăcere pentru redarea frumosului din cîntecul popular. Maria Tănase a descoperit apa limpede a izvorului mereu cristalin al cîntecului autentic, pe care l-a **re-creat** într-o unică modalitate interpretativă. George Folescu, întrebat de ce nu continuă imprimarea cîntecelor populare, care erau așteptate de iubitorii genului, a răspuns: „După ivirea interpretei ideale a muzicii noastre populare, Maria Tănase, cred că misiunea mea s-a încheiat. S-o ascultăm numai pe ea și, încîntați de cum le zice, să ne regăsim în albia sufletului românesc".

Poetica și cîmpul metaforei sonore au fost considerabil lărgite în creația lui George Enescu. El a redescoperit și valorificat sentimentul dorului și al naturii, al peisajului natal, murmurul frunzei și al izvoarelor, ecoul buciumelor și doina păstorilor. Le-a turnat în formele complexe ale operei vieții sale. **Oedip,** în **Sonata a III-a pentru plan și vioară** „în caracter popular românesc", în **Impresii din copilărie** și **Suita săteească.**

Sensurile etice și estetice ale creației muzicale de azi, definite într-un concept larg și fundamentate ideologic, stimulate de climatul fertil și de profunda stimă pentru talentele autentice, au ca suprem scop **înnobilarea morală a ființei umane. În acest context, muzica nu mai poate fi neutră în înfățișarea vieții,** creatorul nu se mai poate opri doar la aspectele periferice ale existenței sau la exprimarea unor adevăruri neasimilate. Creația muzicală — **ca artă a atitudinii** — atunci cînd este realizată de artiști-tribuni, trezește un puternic interes în conștiința maselor și un ecou care poate deveni peren și prefigura viitorul.

Arta muzicală contemporană românească înregistrează o veritabilă noutate în galeria sonoră universală prin forța mesajului pe care îl exprimă în formele cele mai diverse, prin modalitățile particulare de structurare a materiei sonore ce are numeroase puncte de contact cu spiritualitatea specifică poporului nostru.

Criza pe care o semnalează tot mai mulți teoreticieni de peste hotare în domeniul structurilor, în planul tehnic și al ideilor, va putea fi evitată prin reelaborarea firescului expresiei muzicale, raportată la o anume identitate estetică. Cu siguranță, prejudecățile nu vor mai stinjeni actul creației. Nici în trecut, și nici azi, compozitorii noștri nu s-au dezis de crezul lor în marea forță de înriurire a muzicii, de modelare a conștiințelor. Coordonatele sociale și educative ale creației muzicale se conjugă plenar cu nevoia acută de comunicare, de transmitere a unui mesaj prin mijloace specifice. Este însăși rațiunea de a fi a muzicii ca **artă de atitudine.**

Petre BRÂNCUȘI

MARȚIAN NEGREA LA 80 DE ANI

Cele opt decenii de viață ale maestrului Marțian Negrea, pe care viața noastră muzicală l-a cinstit în aceste zile, a adus în contextul culturii noastre pilda vie a artistului-cetățean, atașat întim cauzei muzicii românești. Prospețimea tonifiantă a muzicii sale, aspectul ei însorit, vigoarea expresivă a acesteia își trag seva cu nestrămutat temei din muzica noastră populară cu care creația lui Marțian Negrea se înfrățește în zonele ei de aleasă spiritualitate.

Semnificativ rămîne faptul că, fiind un muzician de extinsă formație profesională, compozitorul a găsit importante resurse în a-și sluji cultura țării sale nu numai prin creația componistică, dar și în calitate de pedagog, de teoretician al artei. Privită în această perspectivă, personalitatea creatorului își dobîndește adevăratele ei valențe în ansamblul culturii noastre. Autor de muzică simfonică, vocal-simfonică, de cameră și corală, Marțian Negrea a fost — vreme de mai multe decenii — dascălul și îndrumătorul atent al unor generații de muzicieni care, la rîndul lor, astăzi, fac cinste muzicii noastre. Acesta este, desigur, motivul pentru care conservatorul bucureștean — lăcașul de cultură în care a activat ani și ani compozitorul — a fost una dintre primele instituții care au serbat această importantă aniversare. Cuvîntul omagial — citit de prorectorul institutului, compozitorul Liviu Comes — a relevat importanța creației lui Marțian Negrea ca și activitatea pedagogică exemplară a maestrului; cu aceeași ocazie, orchestra de studio a conservatorului, condusă de dirijorul Grigore Iosub, a interpretat populara creație a lui Marțian Negrea, suita simfonică „În Munții Apuseni".

Acelorași manifestări de prețuire li se alătură și ultima ediție discografică a casei „Electrecord", care prezintă în aceste zile suita simfonică „Povești din Grui" și cea de-a doua „Rapsodie română" în interpretarea celor două orchestre, simfonică și de studio, ale Radioteleviziunii române, conduse de dirijorii Emanuel Elenescu și Carol Litvin.

Dumitru AVAKIAN

Noi achiziții în colecțiile Bibliotecii Centrale Universitare din București

Peste 13 000 de cărți și publicații din cele mai diferite domenii au completat, în anul 1972, colecțiile Bibliotecii Centrale Universitare din București. Un loc important îl ocupă, între acestea, volumele cuprinzînd documente de partid și de stat, articole și studii despre organizarea științifică a producției și a muncii, despre știința conducerii economiei și societății.

Pentru documentarea studenților și cadrelor didactice din facultățile umanistice și științifice, biblioteca a achiziționat din străinătate o serie de lucrări de referință — dicționare și bibliografii — precum și diferite tratate și cursuri.

În fondurile aceleiași instituții universitare au mai intrat cîteva prețioase exemplare de carte veche românească: „Biblia de la Buzău — 1850"; „Literatura critică" de Ion Eliade Rădulescu — 1860; „Istoria limbii române" de Ovid Densusianu — 1883 și altele.

(Agerpres)

ÎN SALA DALLES

Expoziția Horia Teodoru

CARNET PLASTIC

Cele 55 de litografii expuse de Horia Teodoru la Dalles, sală proiectată de el însuși cu patru decenii în urmă (căci este și arhitect), ne relevă încă o dată calitățile de peisagist ale acestui vechi slujitor al graficii. E vorba de peisajul real al țării și, îndeosebi, de cel montan din jurul Branului, față de care artistul nutrește o statornică pasiune. Conștient de largile posibilități de răspîndire ale litografiei și, deci, de pătrundere în cadrul căminului, unde poate contribui, prin împodobirea interiorului, la formarea gustului pentru frumos, Horia Teodoru recurge anume la această tehnică îndelung încercată, devenită familiară, în care obține de altfel rezultate remarcabile.

Reconstituiri ale unor poetice colțuri de natură sau ale unor vaste spații panoramice, a căror adîncă perspectivă îi evidențiază cu prisosință calitățile de bun desenator, imaginile sale, de un optimism funciar, în care întîlnim un cadru prietenos, apropiat omului, liniștitor și reconfortant, invită la reverie. Ele sînt, ca atmosferă, corespunzătoare pastelurilor în poezie. Face excepție doar lucrarea intitulată *Vin apele*, unde rostogolirea valurilor, ducînd cu ele cîțiva pomi dezrădăcinați, sugerează o notă întrucîtva dramatică, dar desigur întru totul proprie dezghețurilor primăvăratice, care fac să clocotească văile.

Atras, așadar, de aspectele senine ale realității, de care se apropie cu sensibilitate, cu un lirism decantat, condensat, artistul izbutește să ne comunice sentimentul încercat în fața frumuseților perene ale naturii, la care, cu cît se dezvoltă civilizația, cu atît revenim.

Exactitatea notațiilor, care fac recognoscibile imaginile, nu încarcă inutil desenul. Linia rămîne mereu fluidă; fermitatea nu-i știrbește suplețea, eleganța chiar, amintindu-ne pe drept de clasici; sensibil valorată, ea exaltă albul pur al hîrtiei, făcîndu-l astfel mai luminos, ceea ce contribuie la vibrația atmosferei, la limpezimea cerului și transparența apei, specifice unor peisaje expuse.

Siguranța liniei, evidențiind o mînă îndelung exersată, virtuozitatea ductului, de grosimi diferite, mergînd uneori pînă la subțirimi de adevărată dantelărie, și ale cărei volute formează acel arabesc ce sugerează cu pregnanță luxuriança vegetației montane, dau forță emoțională lucrărilor realizate în ultimii ani de acest harnic artist, ajuns la o vîrstă venerabilă, dar de o tinerețe spirituală reconfortantă.

Motivele sale preferate, la care revine obsedant, chiar și atunci cînd se oprește cu blocul de desen la marginea orașului, sau într-un parc, sau pe țărmul Dunării, și cu atît mai mult lîngă o pădure sau printre stincile munților, sînt de o simplitate cuceritoare. Un pom izolat, căruia îi face un adevărat portret, aș zice, pe linia tradițională a unui Andreescu, un drum ce se pierde în zare sau o cărare singuratică, cîteva căsuțe dominate de apropierea munților, stînci generos împădurite sau, dimpotrivă, golașe, răvășite, purtînd parcă amintirea altor ere geologice, un gard șerpuitor peste dealuri, despărțind livezi și diferite culturi, lacuri liniștite, brazi monumentali, făcînd concurență siluetei Castelului Bran, precum și numeroase altele, acest discret cîntăreț al plaiurilor românești ni le face mai prezente în memorie, mai apropiate afectiv, fără a căuta cu orice preț spectaculosul, insolitul. Dimpotrivă, e vorba de înfiripirea unui dialog intim între om și natură, de reliefarea farmecului pe care îl pot avea, și îl au, chiar și cele mai obișnuite lucruri înconjurătoare.

În felul acesta, artistul își îndeplinește rostul său în lume — acela de a ne învăța *să vedem* viața, sub infinitele ei aspecte, și de a ne bucura de frumusețile ce ni le dezvăluie.

Marin MIHALACHE

De curînd, la Piatra Neamț a fost dat în folosință noul local al Bibliotecii municipale. **În fotografie:** una din sălile modernei instituții de cultură

Foto: **E. Dichiseanu**

CÎND AGRONOMUL NU UITĂ

(Urmare din pag. I)

zultate de producție n-a fost deci întreruptă, ci continuată cu cinste. Continuată prin muncă responsabilă, prin efortul tuturor, între care se disting numele tehnicianului zootehnist Constantin Popa și economistului de fermă Lucian Popescu. Lîngă acești entuziaști, oamenii de bază ai fermei, inginerul ne-a rugat să așezăm numele mecanizatorilor Florea Cheoseaua, Dide Grigore, Dumitru Zamfir și Dumitru Petcană, ale îngrijitorilor de animale Petre Tache, Bunea Spirea, Ion Cojocaru, Alexandru Ghimfus și Dide Stere. Oameni cu 10—15 ani vechime aici, cu experiență și dragoste pentru munca pe care o fac.

— A fost greu pentru Victor Vișan să continue ceea ce un alt inginer a creat aici? — l-am întrebat pe Marin Marinescu, secretarul comitetului comunal de partid Peretu.

— Acum, cînd cunosc, cum se zice, omul, cred că nu i-a fost prea greu. Nici lui, să se obișnuiască cu oamenii, cu munca lor, și nici oamenilor cu el. Aș sublinia numai marele rol pe care l-a jucat **încrederea** acordată lor din prima clipă. Toți l-au ajutat, și conducerea întreprinderii, și muncitorii din fermă, și medicul veterinar Miron Cornea, șeful celeilalte ferme de aici din comună. E drept, mai greu i-a fost inginerei Cornelia Vișan — și încă îi este — care se luptă să reabilitieze aici, în legumicultura cooperativei, ideea pe care cei mai mulți oameni o au despre specialist. Ea a moștenit o experiență opusă celei găsite de soțul ei. Dar încet-încet reface ceea ce altcineva n-a făcut cum trebuie, și-a cîștigat încrederea oamenilor și, dacă ei o privesc astfel pe noua șefă de fermă, aceasta este numai și numai pentru că ea, tînără ingineră, este un om responsabil, pasionat, uneori poate aspru, dar pe drept, care pune suflet în munca pe care o face.

Am vorbit cu mai mulți pereteni despre tinerii ingineri, soții Vișan. Și de la toți cei cu care am stat de vorbă am aflat stimă și respect, pe care, de obicei, cooperatorii le acordă numai celor mai vrednici oameni ai comunei. De fapt, ce răsplată mai mare ar putea năzui soții Vișan de la cooperatorii din Peretu?

...După cum spuneam, doi tineri obișnuiți, două evoluții obișnuite.

cinema

● **Nunta de piatră**: VIITORUL — 16; 18; 20.
● **Zestrea**: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,30; 17,45; 20, FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Drumul spre Vest**: SCALA — 9; 11,45; 14,30; 17,30; 20,30, BUCUREȘTI — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **Maria Stuart**: SALA PALATULUI — 17 (seria de bilete — 4396); 20,15 (seria de bilete — 4397), LUCEAFĂRUL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, CAPITOL — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, FAVORIT — 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30.
● **Pe aripile vîntului**: PATRIA — 10; 14,30; 19,15.
● **Anul carbonarilor**: FESTIVAL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, GRIVIȚA — 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30.
● **Program de desene animate pentru copii** — 9,30, **Grozavul dintr-a V-a B** — 11,15; 14; 16; 18: DOINA.
● **Poliția mulțumește**: MELODIA — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Războiul lui Murphy**: FEROVIAR — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, GLORIA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **Explozia**: DACIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, FLACĂRA — 15,30; 18; 20,15.
● **Cu mîinile curate**: LUMINA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, PROGRESUL — 15,30; 18; 20,15.
● **Quelmada**: EXCELSIOR — 9; 11,45; 14,30; 18; 20,45, AURORA — 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30.
● **Marea evadare**: CENTRAL — 9,15; 12,45; 16,15; 19,45, ARTA — 15,30; 19.
● **Hocus-pocus** — 10; 12; 14, **Sanjuro** — 16,30; 18,45, **Orez amar** — 20,45: CINEMATECA (sala Union).
● **Domnului profesor, cu dragoste**: VOLGA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30, MIORIȚA — 10; 12,30; 15; 17,30; 20, TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30.
● **Bariera**: RAHOVA — 15,30; 18; 20,15.
● **Filiera**: BUCEGI — 15,30; 18; 20,30, GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,30.
● **Ursul Yogi**: PACEA — 15,45; 18.
● **E o poveste veche**: PACEA — 20.
● **Lupul mărilor**; **Răzbunarea**: FERENTARI — 15,30; 19.
● **Micul om mare**: POPULAR — 15,30.
● **Căldura mîinilor tale**: POPULAR — 18; 20.
● **Vara bărbaților**: LIRA — 15,30; 18; 20,15.
● **Mania grandorii**: BUZEȘTI — 15,30; 18; 20,30.
● **Am încălcat legea**: UNIREA — 15,30; 18; 20,15.
● **Capcană pentru general**: DRUMUL SĂRII — 15,30; 18; 20,15.
● **Joe Hill**: COTROCENI — 15; 17,30; 20, DOINA — 20.
● **Creierul**: FLOREASCA — 15,30; 18; 20,30.
● **Sfîrșitul Liubavinilor**: CRINGAȘI — 15,30; 18; 20,30.
● **Secară vîntul sălbatic**: COSMOS — 15,30; 18; 20,15.
● **Tora! Tora! Tora!**: MUNCA — 16; 19.

teatre

● **Filarmonica de stat „George Enescu"** (la Sala mică a Palatului): **Concert de muzică preclasică germană susținut de formația clujeană „Collegium musicum academicum"** și violonistul **Avy Abramovici** — 20.
● **Opera Română**: **Don Juan** — 19.
● **Teatrul de operetă**: **Singe vienez** — 19,30.
● **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio): **Cui i-e frică de Virginia Woolf?** — 20.
● **Teatrul de comedie**: **Prețul** — 20.
● **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"** (sala din bd. Schitu Măgureanu): **Nepotul lui Rameau** — 20, (sala din str. Alex. Sahia): **Valentin și Valentina** — 20.
● **Teatrul Mic**: **Fata care a făcut o minune** — 19,30.
● **Teatrul „C. I. Nottara"** (sala Magheru): **Adio, Charlie** — 19,30, (sala Studio): **Bărbați fără neveste** — 20.
● **Teatrul Giulești**: **Vassa Jeleznova** — 19,30.
● **Teatrul „Ion Creangă"**: **Școala din Humulești** — 16.
● **Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu"**: **Crizanteme muzicale** — 19,30.
● **Ansamblul artistic „Rapsodia română"**: **Ghiocei, mărgăritare** — 19,30.
● **Circul „București"**: **Aprindeți stelele** — 19,30.

tv

PROGRAMUL I

9,00 Curs de limba engleză. Lecția a 39-a.
9,30 Micii meșteri mari.
10,00 Telex.
10,05 Ancheta TV: „S.O.S. sau testul omeniei".
10,50 Revista literară TV.
12,05 Film serial: „Pe urmele lui Capija — episodul II. Producție a televiziunii iugoslave.
13,10 Telejurnal
17,30 Curs de limbă germană. Lecția a 39-a.
18,00 Telex.
18,05 Tragerea Pronoexpres.
18,15 Semnificații. Veniturile fără muncă — surse ale inechității și parazitismului social.
18,40 „Pe-un picior de plai" — emisiune de etnografie și folclor.
19,00 Timp și anotimp în agricultură.
19,20 1001 de seri.
19,30 Telejurnal ● Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor.
20,00 Melodia săptămînii: „Cincinalul în patru ani și jumătate" de H. Mălineanu, pe versuri de H. Negrin.
20,03 Teleobiectiv.
20,18 Handbal masculin: Steaua — Institutul de aeronautică-Moscova, în sferturile de finală ale Cupei campionilor europeni (repriza a II-a). Transmisiune directă de la Ploiești.
20,45 Telecinemateca. Ciclul Jean Gabin: Filmul „Sufiete în ceață". În distribuție: Jean Gabin, Michèle Morgan, Michel Simon, Pierre Brasseur. Regia Marcel Carné.
22,10 „24 de ore" ● România în lume.
22,40 Campionatele europene de patinaj artistic. Proba de perechi. Transmisiune directă de la Köln.

PROGRAMUL II

20,00 O viață pentru o idee: Gh. Țițeica.
20,30 Program de circ.
20,40 Agenda.
20,50 Tineri interpreți: soprana Mihaela Mija, studentă în ultimul an la Conservatorul „C. Porumbescu", și mezzo-soprana Rodica Mitrică, laureată a concursului de canto „Francesco Vignas" — Barcelona, ediția 1972, într-un program de lieduri și arii din opere.
21,30 Ghișeul.
21,50 Arta plastică. Prin expoziții.
22,10 Roman foileton: „Destăinuire". Episodul III „Revolta".

PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE STAT, NICOLAE CEAUŞESCU, A PRIMIT SCRISORILE DE ACREDITARE A AMBASADORULUI BELGIEI

Luînd cuvîntul cu prilejul prezentării scrisorilor, ambasadorul belgian **Jacques Graefe** a transmis preşedintelui Consiliului de Stat, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, un cald salut şi urări de sănătate şi fericire din partea regelui Belgiei, a guvernului şi poporului belgian.

„Misiunea mea — a spus ambasadorul belgian — începe sub auspicii fericite. În primul rînd, pe plan bilateral, vizita oficială pe care Excelenţa Voastră a făcut-o în Belgia în luna octombrie anul trecut constituie o încununare a politicii de prietenie promovate de mai mulţi ani de către cele două guverne şi o mărturie a relaţiilor deosebit de cordiale care există între Belgia şi România. Mi-aş permite să arăt, cu acest prilej, că eu consider ca un privilegiu excepţional faptul de a fi putut participa la această vizită, în calitate de membru al suitei Excelenţei Voastre".

În continuare vorbitorul a spus: „Pe plan internaţional, Belgia, ca şi România, sînt angajate acum, la Helsinki, în convorbirile preliminare avînd drept scop să pregătească viitoarea Conferinţă pentru securitate şi cooperare în Europa. Dacă, aşa cum se poate spera în mod rezonabil, această conferinţă se va reuni peste cîteva luni, Bruxelles-ul, ca şi Bucureştiul vor putea să considere cu satisfacţie că eforturile lor perseverente au contribuit la realizarea acestei importante reuniuni internaţionale.

Oare nu tocmai acesta este spiritul în care cele două guverne au publicat, încă din luna octombrie anul trecut, o Declaraţie solemnă comună, în care sînt enumerate principiile care vor servi ca bază pentru relaţiile lor reciproce şi pentru raporturile cu toate celelalte state?

Convorbirile pe care Excelenţa Voastră le-a avut la Bruxelles i-au permis să cunoască, mai bine decît aş putea să le expun eu însumi aici, liniile directoare ale politicii externe a Belgiei".

Arătînd că guvernul belgian a acţionat fără încetare pentru crearea unui climat de încredere între toate statele europene, indispensabil destinderii şi securităţii, vorbitorul a spus în continuare:

„Guvernul belgian consideră că dezvoltarea cooperării între statele europene de mărime mijlocie nu poate fi decît binefăcătoare pentru cauza păcii şi prosperităţii în Europa şi în lume. De aceea, el speră că progresele realizate în cursul ultimilor ani în toate domeniile relaţiilor dintre Belgia şi România vor putea fi continuate şi depăşite".

„A venit momentul — a spus în încheiere ambasadorul belgian — ca România şi Belgia să profite de climatul favorabil creat de vizita Excelenţei Voastre. Aceasta este sarcina căreia îi voi consacra toate eforturile mele, cu convingerea că voi putea beneficia de sprijinul binevoitor al Excelenţei Voastre şi de ajutorul guvernului dumneavoastră".

Luînd cuvîntul, preşedintele Consiliului de Stat, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu**, a mulţumit pentru salutul şi urările ce i-au fost adresate de suveranul Belgiei, de guvernul şi poporul belgian, cărora le-a transmis, la rîndul său, cordiale urări de sănătate şi fericire, de progres şi prosperitate.

„Împărtăşesc — a spus tovarăşul Nicolae Ceauşescu — aprecierile dumneavoastră cu privire la evoluţia ascendentă pe care au cunoscut-o raporturile prieteneşti dintre Republica Socialistă România şi Regatul Belgiei, care, spre satisfacţia noastră, s-au dezvoltat pe multiple planuri, pe baza egalităţii în drepturi, a respectării principiilor independenţei şi suveranităţii naţionale, a neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc.

Într-adevăr, vizita pe care am făcut-o în Belgia, în toamna anului trecut, a marcat un moment deosebit pentru evoluţia viitoare a relaţiilor româno-belgiene, care — fără îndoială — se vor adînci şi diversifica, în folosul reciproc al popoarelor noastre.

Mă bucur că aţi avut prilejul să participaţi la acţiunile prilejuite de această vizită, ceea ce a constituit — sînt sigur — pentru dumneavoastră, o introducere fericită în activitatea pe care o veţi desfăşura ca ambasador al Belgiei la Bucureşti.

Animate de dorinţa de a dezvolta în continuare relaţiile prieteneşti româno-belgiene, de a contribui la destinderea şi cooperarea în Europa, la eforturile de edificare a securităţii pe acest continent, ţările noastre au semnat Declaraţia solemnă comună. Această declaraţie este o dovadă că astăzi există posibilitatea reală ca ţări cu orînduiri sociale diferite să conlucreze strîns şi să contribuie la edificarea unei lumi a păcii şi colaborării, în care să fie exclusă folosirea forţei sau ameninţarea cu forţa, să se asigure convieţuirea paşnică şi conlucrarea activă a tuturor statelor, pe baza respectării principiilor dreptului internaţional. În condiţiile schimbărilor profunde intervenite în viaţa internaţională, acest document se înscrie în acţiunile hotărîte ale ţărilor din Europa de a-şi aduce contribuţia în mod egal şi democratic la crearea premiselor necesare sistemului de securitate şi cooperare pe continentul nostru, la eliminarea tuturor barierelor ce mai există încă în calea dezvoltării relaţiilor de cooperare între toate statele europene, fără deosebire de sistemul lor social".

În continuare, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a arătat:

„Un loc important în politica externă a României îl ocupă înfăptuirea securităţii şi cooperării în Europa. După cum este cunoscut, în această direcţie s-au obţinut rezultate bune. S-a ajuns la începerea lucrărilor pregătitoare şi există premise ca în cursul acestui an să se poată ţine conferinţa generală europeană, cu participarea tuturor statelor interesate. România şi-a adus de la început contribuţia la crearea condiţiilor pentru începerea lucrărilor, la desfăşurarea lucrărilor pregătitoare. Ea va acţiona cu toată fermitatea pentru ca viitoarea conferinţă europeană să ducă la instaurarea unor relaţii noi în Europa, care să asigure pacea, independenţa, posibilităţi de dezvoltare liberă a fiecărei naţiuni europene.

Doresc să exprim şi cu acest prilej satisfacţia noastră că România şi Belgia conlucrează fructuos în direcţia eforturilor îndreptate spre construcţia unui sistem de securitate şi cooperare pe continent, ceea ce va avea, fără îndoială, o influenţă deosebită pentru pacea lumii.

Exprimîndu-mi convingerea că activitatea dumneavoastră va contribui la dezvoltarea continuă a relaţiilor româno-belgiene, vă urez mult succes în îndeplinirea misiunii ce vi s-a încredinţat şi vă asigur că vă veţi bucura de tot sprijinul Consiliului de Stat, al guvernului român şi al meu personal".

După prezentarea scrisorilor de acreditare, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a avut o convorbire cordială, prietenească cu ambasadorul belgian Jacques Graefe.

La ceremonia prezentării scrisorilor şi la convorbire au participat Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, şi George Macovescu, ministrul afacerilor externe.

Au fost, de asemenea, prezenţi membri ai ambasadei Regatului Belgiei la Bucureşti.

COMUNICATUL COMISIEI ELECTORALE CENTRALE pentru alegerea unor deputaţi în Marea Adunare Naţională

În ziua de 4 februarie 1973 au avut loc alegeri pentru locurile de deputaţi în Marea Adunare Naţională, devenite vacante.

Comisia Electorală Centrală a verificat lucrările comisiilor electorale de circumscripţie şi ale comisiilor secţiilor de votare şi a constatat că alegerile s-au desfăşurat în conformitate cu dispoziţiile Legii nr. 28/1966 cu privire la alegerea deputaţilor în Marea Adunare Naţională şi în consiliile populare.

Au fost aleşi candidaţii propuşi de Frontul Unităţii Socialiste: Gheorghe Cioară, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal Bucureşti al P.C.R., primarul general al Capitalei, în circumscripţia electorală nr. 22 Giuleşti, municipiul Bucureşti, sectorul 7, cu 99,99 la sută din voturile exprimate; Gheorghe Petrescu, vicepreşedinte al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, în circumscripţia electorală nr. 34 Ştefan cel Mare, municipiul Bucureşti, sectorul 2, cu 99,87 la sută; Ioan Ceterchi, preşedintele Consiliului Legislativ, vicepreşedinte al Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice, în circumscripţia electorală nr. 31 Ana Ipătescu, municipiul Bucureşti, sectorul 1, cu 99,52 la sută; Pavel Chiorean, prim-secretar al Comitetului municipal Tg. Mureş al P.C.R., preşedintele Comitetului executiv al Consiliului popular municipal, în circumscripţia electorală nr. 2 Tg. Mureş Nord, judeţul Mureş, cu 99,71 la sută; Trandafir Cocârlă, prim-secretar al Comitetului judeţean Caraş-Severin al P.C.R., preşedintele Comitetului executiv al Consiliului popular judeţean, în circumscripţia electorală nr. 4 Caransebeş, judeţul Caraş-Severin, cu 99,99 la sută; Nicolae Babici, vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Satu Mare, în circumscripţia electorală nr. 4 Culciu, judeţul Satu Mare, cu 99,94 la sută; Gheorghe Bobocea, prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Buzău, în circumscripţia electorală nr. 11 Nehoiu, judeţul Buzău, cu 99,94 la sută.

Lucrările referitoare la aceste alegeri au fost transmise Comisiei de validare a Marii Adunări Naţionale.

Convorbiri economice româno-cehoslovace

Marţi, tovarăşul Manea Mănescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, preşedintele Comitetului de Stat al Planificării, a primit pe Vaclav Hula, vicepreşedinte al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, preşedintele Comisiei de Stat a Planificării.

La întrevedere, desfăşurată într-o atmosferă cordială, prietenească, a luat parte Ion Bucur, vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării. Au fost de faţă Miroslav Sulek, ambasadorul R.S. Cehoslovace la Bucureşti, şi Vaclav Strakos, vicepreşedinte al Comisiei de Stat a Planificării din R.S.C.

În aceeaşi zi, la Consiliul de Miniştri au început convorbirile între tovarăşii Manea Mănescu şi Vaclav Hula.

(Agerpres)

SOSIREA MINISTRULUI AGRICULTURII SUDANULUI

Marţi seara a sosit în Capitală Wadie Hebashi, ministrul agriculturii Sudanului, care, la invitaţia Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor, va face o vizită în ţara noastră.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, oaspetele a fost salutat de Angelo Miculescu, ministrul agriculturii, industriei alimentare şi apelor, de alţi membri ai conducerii ministerului.

(Agerpres)

Consfătuire privind sporirea producţiei de sfeclă de zahăr

Problemele legate de cultura sfeclei de zahăr în unităţile agricole cooperatiste din Transilvania şi în cele din nordul Moldovei au fost dezbătute de numeroşi cooperatori, mecanizatori, specialişti din institute de cercetări şi învăţămînt superior şi de la fabricile de zahăr, în cadrul unei consfătuiri care a avut loc marţi, la Tg. Mureş.

S-a evidenţiat experienţa dobîndită anul trecut de unele unităţi fruntaşe, cît şi măsurile ce se impun pentru aplicarea celor mai adecvate tehnologii de cultivare a sfeclei în vederea realizării în acest an a unei producţii superioare cu 1,5 milioane tone celei din 1972. În acest sens, s-a subliniat necesitatea ca în acest an să se acorde o atenţie deosebită fertilizării corespunzătoare a terenurilor, creşterii suprafeţelor irigate la 53 000 ha., extinderii mecanizării şi generalizării acordului global.

La consfătuire au participat tovarăşii Nicolae Vereş, prim-secretar al Comitetului judeţean Mureş al P.C.R., preşedintele consiliului popular judeţean, şi Constantin Iftodi, şeful departamentului industriei alimentare.

În încheiere, participanţii au adresat o telegramă **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului Nicolae Ceauşescu**, în care îşi exprimă hotărîrea de a face totul pentru a realiza producţiile de sfeclă şi zahăr prevăzute în acest an.

(Agerpres)

vremea

Ieri în ţară: vremea s-a menţinut relativ caldă, în majoritatea regiunilor. Cerul a fost mai mult senin în sud, iar în nord mai mult noros. S-au semnalat precipitaţii slabe locale în Maramureş, nordul Crişanei şi al Transilvaniei sub formă de burniţă şi lapoviţă. Izolat s-a semnalat polei. S-au produs ceaţă şi chiciură în Cîmpia Dunării, Dobrogea, Moldova şi Transilvania. Vîntul a suflat în general slab. Temperatura aerului la ora 14 oscila între minus 2 grade la Boiţa şi 11 grade la Cîmpina.

Timpul probabil pentru zilele de 8, 9 şi 10 februarie. În ţară: vreme relativ caldă, mai ales la începutul intervalului. Cerul va fi variabil, mai mult noros în jumătatea de nord a ţării şi regiunea de munte, unde se vor semnala precipitaţii locale sub formă de burniţă şi ploaie. În rest, ploi slabe izolate. Vînt potrivit din vest. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 8 şi 2 grade, iar maximele între zero şi 10 grade, local mai ridicate. Ceaţă locală, dimineaţa şi seara. **În Bucureşti:** vreme relativ caldă. Cerul va fi temporar noros. Vînt în general slab. Temperatura uşor variabilă. Ploi slabe în a doua parte a intervalului.

Generalul Juan Domingo Peron a sosit în ţara noastră

Marţi după-amiază a sosit în Capitală generalul Juan Domingo Peron, fost preşedinte al Argentinei, cu soţia, d-na Isabel Peron, care va face o vizită neoficială în ţara noastră la invitaţia Institutului român pentru relaţiile culturale cu străinătatea.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, erau prezenţi Octav Livezeanu, vicepreşedinte al I.R.R.C.S., şi Dina Cocea, membru în Consiliul I.R.R.C.S.

(Agerpres)

Cronica zilei

RECEPŢIE OFERITĂ DE AMBASADORUL ISRAELULUI

Cu prilejul plecării definitive, Raphael Benshalom, ambasadorul Israelului la Bucureşti, a oferit marţi după-amiază o recepţie la reşedinţa sa. La recepţie au participat Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai conducerii unor ministere şi instituţii centrale, oameni de cultură şi artă, reprezentanţi ai cultelor, ziarişti. Erau prezenţi şefi ai unor misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti şi alţi membri ai corpului diplomatic.

PLECAREA VICEPREŞEDINTELUI BĂNCII INTERNAŢIONALE PENTRU RECONSTRUCŢIE ŞI DEZVOLTARE

A părăsit Capitala Munir Benjenk, vicepreşedinte la Banca Internaţională pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare — B.I.R.D., care a făcut o vizită în ţara noastră. În cursul vizitei, oaspetele a avut convorbiri cu conducători ai unor ministere, bănci şi unităţi economice. La plecare, pe aeroportul Otopeni, oaspetele a fost salutat de Mihai Diamandopol, preşedintele Băncii de Investiţii, şi Iulian Bituleanu, adjunct al ministrului finanţelor.

★

În Capitală s-au desfăşurat lucrările şedinţei Comitetului Executiv al Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, la care au participat reprezentanţi ai Ministerului Educaţiei şi Învăţămîntului şi Uniunii Naţionale a Cooperativelor de Producţie, preşedinţi ai consiliilor judeţene ale organizaţiei pionierilor, specialişti din agricultură, cadre didactice din şcoli şi licee de specialitate. A fost analizată, între altele, activitatea micro-cooperativelor agricole de producţie pioniereşti, rolul lor în cadrul procesului de educaţie prin muncă şi pentru muncă a pionierilor şi şcolarilor. În încheiere, Comitetul Executiv al Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor a dezbătut măsurile necesare pentru desfăşurarea, în condiţii optime, a vacanţei de primăvară a elevilor. A fost aprobat, de asemenea, planul de activitate al C.N.O.P. pe anul în curs.

★

Marţi a părăsit Capitala general Abdel Kader Mahmoud, directorul Comitetului regional pentru dezvoltarea turismului din Guvernoratul Alexandria, Republica Arabă Egipt, care ne-a vizitat ţara la invitaţia Institutului român pentru relaţiile culturale cu străinătatea. Oaspetele a avut întrevederi la I.R.R.C.S., Ministerul Turismului, Consiliul Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport, la Consiliul popular municipal Constanţa şi a vizitat obiective cultural-turistice şi sportive din Capitală, precum şi din judeţele Constanţa şi Braşov.

★

Cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la naşterea marelui cîntăreţ rus F. I. Şaliapin, aniversare înscrisă în calendarul UNESCO pe anul 1973 şi recomandată a fi sărbătorită în lumea întreagă, la magazinul „Muzica" din Capitală a avut loc o manifestare în cadrul căreia muzicologul Grigore Constantinescu a evocat viaţa şi personalitatea remarcabilului artist dotat cu o voce excepţională, care a realizat interpretări rămase celebre. Evocarea a fost însoţită de prezentarea pe disc a unor arii din opere, lieduri şi cîntece populare în interpretarea ilustrului cîntăreţ.

(Agerpres)

Excelenţei Sale
Domnului LEOPOLD SEDAR SENGHOR
Preşedintele Republicii Senegal

DAKAR

Cu ocazia realegerii dv. în funcţia de preşedinte al Republicii Senegal, am deosebita plăcere să vă adresez sincere felicitări şi cele mai bune urări de noi succese în îndeplinirea în continuare a înaltei dumneavoastră sarcini.

Îmi exprim speranţa că relaţiile dintre ţările noastre vor cunoaşte o dezvoltare ascendentă, în interesul celor două popoare, al păcii şi cooperării internaţionale.

NICOLAE CEAUŞESCU
Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Excelenţei Sale Domnului general de divizie
EDGARDO MERCADO JARRIN
Prim-ministru al Guvernului Revoluţionar al Republicii Peru

LIMA

Cu ocazia instalării dumneavoastră în înalta funcţie de prim-ministru al Guvernului Revoluţionar al Republicii Peru, vă rog să primiţi, Excelenţă, în numele guvernului român şi al meu personal, cordiale felicitări şi cele mai bune urări de fericire personală.

Îmi exprim convingerea că relaţiile dintre Republica Socialistă România şi Republica Peru vor continua să se dezvolte în interesul celor două popoare.

ION GHEORGHE MAURER
Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România

Manifestări consacrate aniversării luptelor ceferiştilor şi petroliştilor din ianuarie-februarie 1933

În cadrul manifestărilor consacrate împlinirii a patru decenii de la luptele ceferiştilor şi petroliştilor din ianuarie—februarie 1933, marţi a avut loc, la Casa de cultură din Cîmpina, vernisajul expoziţiei documentare „Pagini eroice de istorie cîmpineană". Ea prezintă noi dovezi cu privire la contribuţia petroliştilor prahoveni, conduşi de partid, la mişcarea generală a muncitorilor din anul 1933.

În aceeaşi zi, la Institutul de cercetări şi proiectări tehnologice pentru industria extractivă ţiţei şi gaze a fost organizat un simpozion la care membri de partid cu stagiu din ilegalitate, participanţi la aceste evenimente, au vorbit despre luptele revoluţionare ale petroliştilor din schele şi rafinării.

O expoziţie documentară care surprinde principalele momente ale luptei ceferiştilor şi petroliştilor de acum 40 de ani a fost deschisă la Tîrgovişte.

★

În cinstea aceluiaşi eveniment, colectivul atelierelor de zonă C.F.R. din Alba Iulia a reparat 12 vagoane peste prevederi. Acest succes se datoreşte, pe de o parte, reducerii cu 2,4 la sută a timpului de imobilizare pentru vagoanele intrate în reparaţii şi creşterii productivităţii muncii cu 6 la sută faţă de prevederi.

De asemenea, lucrătorii staţiei Coşlariu-triaj, care se ocupă de revizia vagoanelor, au realizat planul producţiei globale pe ianuarie în proporţie de 102,4 la sută, iar la revizia trenurilor în tranzit au depăşit sarcinile stabilite cu 8 la sută.

(Agerpres)

DIN ŢĂRILE SOCIALISTE

R. P. D. COREEANĂ

TEZAURUL DIN CÎMPIA PYONGAN

Brăzdată de ţesătura deasă a canalelor de irigaţie, marea cîmpie din provincia Pyongan-ul de sud, pardosită cu pătratele verzi ale orezăriilor, pare o imensă tablă de şah. Spre apus, cît cuprinde privirea, se întinde oglinda azurie a Mării de Vest. Pe dealurile joase din jur se înşiră vetrele satelor, iar printre ogoare răsar, ici şi colo, conurile unor... halde de cărbune.

Da, cîmpia aceasta, socotită un grînar al Coreei populare, adăposteşte, totodată, sub veşmîntul ei vegetal, mari rezerve carbonifere — bazinul Andjou. Aci, ca pretutindeni în R. P. D. Coreeană, progresul şi-a croit făgaş larg în anii socialismului. În trecut, „tehnica" întregii exploatări din partea locului consta dintr-un cabestan acţionat cu aburi, pentru stivuirea cărbunilor. În abataj, toate lucrările se executau manual: cărbunele era tăiat cu tirnăcopul, încărcat cu cazmaua şi cărat cu spinarea. Minerii lucrau la lumina opaiţelor cîte 12—14 ore pe zi, încovoiaţi sub plafonul scund şi sufocaţi de praful negru şi dens.

Acest trecut săălţluieşte astăzi doar în amintirea oamenilor şi poate în „muzeele de familie", sub forma vreunui ciocan sau opaiţ atîrnat pe pereţii locuinţelor din oraşul minerilor — astăzi o aşezare luminoasă, cu blocuri înalte, şcoli şi aşezăminte social-culturale.

Din zona urbană, un drum asfaltat duce pînă la intrarea în exploatări. Iată gura puţului de mină Riongnim. O galerie betonată coboară pînă în abataj. Plafonul, de asemenea armat, se sprijină pe „umerii" solizi ai coloanelor metalice. Sub lumina vie a becurilor, o haveză muşcă neîncetat din stratul de cărbune scînteietor. Oameni — doar trei: mecanicul, ajutorul său şi un muncitor ocupat cu instalarea „orgilor" metalice de rezistenţă împotriva uriaşei presiuni a stratului de rocă de deasupra. Bulgării întunecaţi cad în cascadă pe un conveier. Totul aminteşte de interiorul unei uzine în care se lucrează ritmic, cu înalt randament. Lumina electrică, sistemul de ventilaţie dotat cu aparate pentru analiza aerului şi cu hidrometre, utilajele complexe pentru transportul cărbunelui — toate vorbesc despre drumul parcurs, în numai cîţiva ani, de la declanşarea acţiunii de extindere şi modernizare a exploatării Andjou şi a ramurii industriale extractive în ansamblu.

În R. P. D. Coreeană această ramură industrială se bucură de o mare atenţie. Materie primă şi combustibil, cărbunele a fost şi continuă să fie părtaş la electrificarea ţării, la dezvoltarea industriei constructoare de maşini, a celei de îngrăşăminte chimice şi chiar a unor ramuri ale industriei uşoare. De aceea, stimularea acestui sector a stat încă de la început în centrul atenţiei conducerii de partid şi de stat din Coreea populară. În decursul anilor au fost deschise sute de exploatări mari şi mici, au fost extinse, modernizate şi reutilate multe altele. Paralel cu sporirea producţiei prin mecanizarea muncii în abataj şi introducerea automatizării, s-a vădit o preocupare permanentă pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de securitate în mine. În septenalul încheiat în 1970, planul extracţiei de cărbune a fost îndeplinit pe întreaga ţară cu doi ani şi jumătate înainte de termen. Minerii au realizat, în anul amintit, o producţie record de 27,5 milioane tone cărbune. Noul plan, cel şesenal, prevede dublarea acestei producţii şi realizarea, în 1976, a unui volum de 50—53 milioane tone de cărbune. Desigur, sarcina nu este uşoară, dar este pe măsura posibilităţilor şi rezervelor de creştere depistate în ramura extractivă. O atestă faptul că multe exploatări au izbutit încă din octombrie anul trecut să îndeplinească indicii de plan prevăzuţi pe întregul an 1973.

Minerii din Andjou se numără printre constructorii propriilor lor maşini, concepute a se adapta la condiţiile geologice specifice din această zonă. Prima lor maşină, o haveză cu cilindru, a adus o sporire substanţială a producţiei. Recent, ei au reuşit să construiască o haveză şi mai productivă, care poate extrage 150 tone cărbune pe oră. Şi în tehnica de armare s-au aplicat, cu acelaşi succes, procedee noi. În locul stîlpilor metalici separaţi, a căror instalare necesită mult timp, a fost construit şi pus în funcţiune un sistem de stîlpi acţionat mecanic şi capabil să suporte o presiune de 300—400 tone.

Introducerea mecanizării complexe, a unui sistem semiautomat de control de la distanţă au avut ca rezultat dobîndirea, de către minerii din Andjou, a unui spor de producţie apreciabil. Această exploatare minieră produce azi, în numai cîteva zile, aceeaşi cantitate de cărbune pe care o realiza în decurs de un an înainte de instaurarea puterii populare. De fapt, succesele ei nu sînt unicele pe ramură. La Sinchan, minerii au introdus, de asemenea, elemente de mecanizare şi au reutilat întreaga mină, mărind de două ori viteza de foraj şi sporind de 2,5 ori extracţia de cărbune. Minele de la Mounteheun şi Hapko se mindresc cu rezultate asemănătoare.

Cu hotărîrea de a depăşi mereu nivelul producţiei planificate, minerii din R. P. D. Coreeană sînt hotărîţi să-şi încordeze şi mai mult eforturile pentru a da ţării cantităţi mereu sporite de cărbune, pentru a-şi aduce o contribuţie tot mai mare la îndeplinirea importantelor sarcini ale construcţiei socialismului în patria lor.

G. BONDOC

A intrat în funcţiune, cu o lună mai devreme:

FABRICA DE PARCHETE VERNEŞTI

BUZĂU (Corespondentul „Scînteii", **Mihai Bâzu**). — Fabrica de parchete Verneşti, construită în cadrul U.E.I.L. Buzău, a intrat în funcţiune cu o lună înainte de termenul planificat. Construcţia, executată în regie proprie, a fost realizată într-un timp scurt, obţinîndu-se economii de peste 1 milion şi jumătate faţă de prevederile din proiect.

Noi autoturisme „Dacia-1300" la export

Întreprinderea de comerţ exterior „Dacia"-Piteşti a încheiat un nou contract de export pentru autoturisme de oraş „Dacia-1300". Noul partener este R.P. Ungară, cu 2 200 autoturisme contractate, care se alătură altor ţări importatoare pe 1973 de „Dacia-1300": R. D. Germană, Algeria, Grecia, Finlanda, Columbia ş.a.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

Sportivi români în competiţiile internaţionale

PLOIEŞTI. STEAUA ÎN C.C.E. LA HANDBAL

Astă-seară, începînd de la ora 19,30, în sala sporturilor „Victoria" din Ploieşti se întîlnesc, în primul meci din **sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni" la handbal masculin**, echipele **Steaua Bucureşti şi M.A.I. Moscova.**

GERA. CAMPIONATELE DE TENIS DE MASĂ ALE R.D.G.

La campionatele internaţionale de tenis de masă ale R.D. Germane, care au avut loc la Gera, cuplul român Eleonora Vlaicov-Şerban Dobosi s-a calificat în finala probei de dublu mixt. În finală însă ei au fost întrecuţi cu 3—1 (21—17, 22—24, 21—10, 21—14) de perechea Brigitta Radberg-Hersson. Iată rezultatele celorlalte finale: echipe masculin: Suedia—Iugoslavia 5—4; echipe feminin: Suedia—Ungaria 3—1; simplu bărbaţi: Bengtsson-Raue (R. D. Germană) 3—0; simplu femei: Helman-Silhanova (Cehoslovacia) 3—2; dublu bărbaţi: Bengtsson, Johansson-Borzsei (Ungaria), Raue (R. D. Germană) 3—1; dublu femei: Helman, Radberg-Geissler, Hovestädt (R. D. Germană) 3—1.

TBILISI. TURNEUL DE LUPTE LIBERE

Turneul internaţional de lupte libere de la Tbilisi, la care au participat sportivi din Bulgaria, Cuba, R. D. Germană, Iran, Mongolia, Polonia, Ungaria, România, Turcia, S.U.A. şi U.R.S.S., s-a încheiat. Iată cîştigătorii: categoria 48 kg — Hasan Isaev (Bulgaria); categ. 52 kg — Aleksandr Ivanov (U.R.S.S.) — luptătorul român Emil Butu s-a clasat pe locul 12; categ. 57 kg — Ilia Legaşvili (U.R.S.S.); categ. 62 kg — Batal Gadjiev (U.R.S.S.); categ. 68 kg — Kazem Golemi (Iran); categ. 74 kg — Ruslan Aşuraliev (U.R.S.S.) — pe locul 11 s-a situat Ludovic Ambruş (România); categ. 82 kg — Aleksandr Iluridze (U.R.S.S.) — luptătorul român Vasile Iorga a ocupat locul 7; categ. 90 kg — V. Peterson (S.U.A.); categ 100 kg — Vladimir Guliutkin (U.R.S.S.); categ. peste 100 kg — Nodar Modevadze (U.R.S.S.).

NÎMES: Fotbaliştii noştri încep turneul franco-spaniol

Plecaţi duminică din Bucureşti, pentru un turneu în Franţa şi Spania, componenţii lotului naţional de fotbal vor susţine astă-seară la Nîmes (de la ora 21,30 — ora Bucureştiului) un prim meci. Ei întîlnesc formaţia locală cu acelaşi nume — una din fruntaşele fotbalului francez, în care activează şi internaţionalul român Pîrcălab.

Ieri dimineaţă, fotbaliştii noştri au făcut un ultim antrenament pe gazonul stadionului „Jean Boiun". Este foarte probabil ca antrenorul Valentin Stănescu să folosească la începutul jocului de astă-seară următorul „unsprezece": Răducanu — Sătmăreanu, Boc, Sameş, Deleanu — Dinu, Dumitru, Dobrin — Troi, Dumitrache (Iordănescu), Lucescu.

În cîteva rînduri

PATINAJ ARTISTIC. — La Köln au început, marţi, campionatele europene de patinaj artistic. În proba masculină, după desfăşurarea primelor trei figuri impuse, pe primul loc se află cehoslovacul Andrej Nepela, cu 114,80 puncte. El este urmat de Serghei Volkov (U.R.S.S.) — 112,10 puncte şi Jan Hoffmann (R. D. Germană) — 110,40 puncte. G. Fazekas (România) ocupă locul 17, cu 85,60 puncte.

SCHI. — În cadrul concursului internaţional (contînd pentru „Cupa Europei"), desfăşurat în localitatea franceză Les Menuires, proba de coborîre a fost cîştigată de francezul Bernard Grosfilley, iar cursa de slalom uriaş — de austriacul Christian Witt Dorring.

HOCHEI PE GHEAŢĂ. — Peste 5 000 de spectatori au urmărit, la Stockholm, întîlnirea internaţională de hochei pe gheaţă dintre reprezentativele Cehoslovaciei şi Suediei. Scor: 6—1 (2—0, 1—0, 3—1) pentru cehoslovaci.

ASTĂZI, PRIMUL CUPLAJ DE HOCHEI

● De astăzi pînă sîmbătă, inclusiv, **pe patinoarul „23 August"** din Capitală se vor desfăşura întrecerile ultimului tur al campionatului republican de **hochei pe gheaţă**. Meciurile de **astăzi** — cu începere de la ora 16,30 — **Dinamo Bucureşti—S.C. Miercurea Ciuc şi Steaua Bucureşti—Dunărea Galaţi.**

viața internațională

Acord între guvernele R. D. Vietnam și S. U. A. privind

CONVOCAREA CONFERINȚEI INTERNAȚIONALE ASUPRA VIETNAMULUI

HANOI 6 (Agerpres). — Guvernul Republicii Democrate Vietnam și guvernul Statelor Unite ale Americii, în numele părților semnatare ale acordului de încetare a războiului și restabilire a păcii în Vietnam, au căzut de acord să propună Parisul ca loc de desfășurare a conferinței internaționale asupra Vietnamului, care urmează să fie convocată la 26 februarie 1973 — anunță agențiile V.N.A. și Associated Press. În această problemă, ele urmează să se consulte cu părțile menționate în articolul 19 al acordului.

★

HANOI 6 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că, la 5 februarie, la Haifong a avut loc prima reuniune a reprezentanților R.D. Vietnam și Statelor Unite referitoare la aplicarea protocolului acordului de la Paris privind ridicarea, dezamorsarea

★

completă ori distrugerea minelor din apele teritoriale, porturile, instalațiile portuare și arterele de navigație ale R.D.V.

Agenția menționează că delegația Statelor Unite este condusă de amiralul Brian McCauley.

AUSTRALIA VA STABILI RELAȚII DIPLOMATICE CU R. D. VIETNAM

CANBERRA 6 (Agerpres). — Primul ministru și ministrul afacerilor externe al Australiei, Gough Whitlam, a declarat că guvernul său preconizează stabilirea de relații diplomatice cu guvernul R.D. Vietnam, informează agenția France Presse. În acest sens, a precizat el, guvernul australian a și procedat la informarea vecinilor și țărilor prietene. Pentru moment, a declarat Whitlam, guvernul de la Canberra studiază diversele aspecte ale unor asemenea relații.

Pe de altă parte, Gough Whitlam a anunțat că Australia va acorda întregului Vietnam un important ajutor pentru reconstrucție, livrabil din momentul în care va deveni limpede că încetarea focului este efectivă.

„Ne conformăm acordului" — stă scris pe o pancartă ridicată la intrarea într-un sat situat la 50 de mile sud-vest de Saigon — zonă aflată sub controlul forțelor patriotice din Vietnamul de Sud

Sprijin luptei poporului cambodgian

Declarații ale miniștrilor G.R.U.N.C., guvernului R. D. Vietnam și Frontului Patriotic Laoțian

PEKIN 6 (Agerpres). — Khieu Samphan, vicepremier și ministru al apărării naționale al Guvernului Regal de Uniune Națională al Cambodgiei, Hou Yuon, ministrul afacerilor interne, reformelor comunale și cooperativelor, și Hu Nim, ministrul informațiilor și al propagandei, au dat publicității la 28 ianuarie o declarație privind situația din Cambodgia — relatează agenția China Nouă, reluînd agenția khmeră de informații (A.K.I.).

Declarația miniștrilor G.R.U.N.C. relevă că în timp ce acordul privind încetarea războiului și restabilirea păcii în Vietnam a fost semnat, în Cambodgia continuă activitățile agresive ale forțelor imperialiste, care sprijină regimul de la Pnom Penh al lui Lon Nol. Poporul cambodgian trebuie să-și continue lupta împotriva agresiunii imperialiste și a regimului trădător de la Pnom Penh, pentru a restabili independența, pacea, neutralitatea și libertatea în Cambodgia, relevă declarația.

★

HANOI 6 (Agerpres). — Guvernul R.D. Vietnam a dat publicității, la 6 februarie, o declarație privind modalitățile de reglementare a problemei cambodgiene.

Relevînd justețea declarațiilor în problema cambodgiană făcute la 26 ianuarie de Norodom Sianuk, șeful statului cambodgian, președintele F.U.N.C., a declarației din 28 ianuarie 1973 a miniștrilor Khieu Samphan, Hou Yuon și Hu Nim, făcute în numele părții interioare a Guvernului Regal de Uniune Națională al Cambodgiei, precum și a unor declarații anterioare ale G.R.U.N.C., declarația guvernamentală a R.D. Vietnam arată că Statele Unite trebuie să respecte drepturile naționale fundamentale ale poporului cambodgian, că afacerile interne ale Cambodgiei trebuie să fie reglementate de către cambodgieni, fără vreo intervenție străină. Norodom Sianuk, șeful statului, este reprezentantul legalității, autenticității și continuității statului cambodgian, iar G.R.U.N.C., condus de Penn Nouth, este unicul guvern legal și autentic al poporului cambodgian.

★

SAM NEUA 6 (Agerpres). — Comitetul Central al Frontului Patriotic Laoțian a dat publicității o declarație prin care și-a exprimat sprijinul deplin față de conținutul declarației făcute, la 26 ianuarie a.c., de Norodom Sianuk, șeful statului cambodgian, președintele Frontului Unit Național al Cambodgiei, Penn Nouth, primul ministru al Guvernului Regal de Uniune Națională, și de alți membri ai G.R.U.N.C.

CONVORBIRI PENTRU REZOLVAREA PROBLEMEI LAOȚIENE

VIENTIANE 6 (Agerpres). — Marți a avut loc o întîlnire confidențială între Fumi Vongvicit, secretarul general al Comitetului Central al Frontului Patriotic Laoțian, și Suvanna Fuma, conducătorul administrației de la Vientiane.

Tot marți s-a desfășurat cea de-a 17-a ședință a convorbirilor dintre delegațiile forțelor patriotice laoțiene și administrației de la Vientiane.

Consultările multilaterale de la Helsinki

HELSINKI 6 — Trimisul nostru special, Dumitru Tinu, transmite: Reuniunea multilaterală de la Helsinki privind pregătirea conferinței pentru securitate și cooperare în Europa s-a desfășurat, marți, în două ședințe. În continuarea dezbaterilor privind ordinea de zi a viitoarei conferințe au fost abordate probleme ale cooperării economice și culturale intereuropene. Au luat cuvîntul reprezentanții R.D.G., Belgiei, Finlandei, Poloniei, R.F.G., Iugoslaviei, Austriei, U.R.S.S., Angliei, Italiei, Maltei, Cehoslovaciei, Canadei, San Marino și Franței.

Platforma electorală a Unității Populare din Chile

Discursul președintelui Allende

SANTIAGO DE CHILE 6. — Corespondentul nostru, E. Pop, transmite: „Estadio Nacional" din Santiago de Chile a avut loc un uriaș miting, în cadrul căruia președintele Salvador Allende a prezentat platforma Unității Populare pentru alegerile parlamentare de la 4 martie.

„Istoria ultimilor doi ani — a spus președintele — este istoria maselor populare care au luptat pentru cucerirea puterii și făurirea unui proces revoluționar". Referindu-se la acțiunile prin care imperialismul și reacțiunea internă încearcă să provoace eșecul guvernării populare, șeful statului chilian a arătat că ultima redută a capitalismului, în acest sens, o reprezintă specula și proiectele politice ale dreptei legate de ea. El a subliniat necesitatea desfășurării tuturor forțelor creatoare ale națiunii în producție, în lupta pentru soluționarea problemelor legate de inflație — efect al subdezvoltării în care țara a fost lăsată de fostul regim — și de lipsurile în aprovizionare. Totodată, președintele a relevat măsurile adoptate de guvern în această direcție, în pofida obstacolelor de ordin parlamentar de care se lovesc multe din inițiativele sale, și importanța deosebită a unității muncitorilor, a participării lor la dezvoltarea economiei și la exercitarea puterii populare.

În încheiere, Salvador Allende și-a exprimat încrederea că, în cadrul alegerilor parlamentare din luna martie, forțele Unității Populare își vor spori numărul reprezentanților în cele două camere ale Congresului Național.

Sesiunea O. U. A. de la Addis Abeba

Solidaritatea Africii cu mișcările de eliberare națională

ADDIS ABEBA 6 (Agerpres). — Consiliul Ministerial al Organizației Unității Africane, reunit la Addis Abeba, și-a deschis lucrările printr-o condamnare generală a colonialismului portughez și a Rhodesiei și printr-un apel unanim la solidaritatea statelor africane cu Zambia.

Împăratul Etiopiei, Haile Selassie I, care a rostit cuvîntul inaugural, s-a referit la situația mișcărilor de eliberare din Africa după asasinarea lui Amilcar Cabral și s-a pronunțat pentru acordarea unui sprijin susținut forțelor patriotice din teritoriile africane aflate încă sub dominație colonială. **„Africa este chemată să-și aducă o și mai mare contribuție la realizarea țelurilor urmărite de Amilcar Cabral — libertatea și independența țării sale, victoria finală a tuturor mișcărilor de eliberare de pe continent"** — a spus împăratul Etiopiei. Referindu-se la recentul diferend rhodesiano-zambian, Haile Selassie I a arătat că **„Zambia poate conta pe sprijinul întregii Africi".**

Luînd cuvîntul, reprezentantul Zambiei, Ruben Kamanga, ministru al dezvoltării rurale, a afirmat că „țara sa refuză să fie țapul ispășitor pentru problemele interne ale lui Ian Smith", fiind hotărîtă să nu cedeze șantajului exercitat de rasiștii rhodesieni și să utilizeze alte căi de ieșire la mare.

★

NAȚIUNILE UNITE 6 (Agerpres). — Președintele în funcțiune al Consiliului de Securitate a numit luni pe reprezentanții Austriei, Indoneziei, Perului și Sudanului ca membri ai Misiunii Națiunilor Unite care urmează să se deplaseze în Africa pentru a examina situația creată la frontiera dintre Zambia și Rhodesia de Sud.

Guvernul islandez nu recunoaște competența Curții de la Haga în „conflictul codului"

REYKJAVIK 6 (Agerpres). — Premierul Islandei, Olafur Johannesson, a declarat, adresîndu-se parlamentului, că guvernul său este singurul competent să reglementeze disputa cu Marea Britanie și R.F. a Germaniei în ce privește respectarea zonei islandeze de pescuit, a cărei limită a fost extinsă, după cum se știe, la 50 mile marine. Hotărîrea Curții Internaționale de Justiție de la Haga de a se declara competentă în acest caz, la cererea Marii Britanii și R.F. a Germaniei, nu afectează cu nimic Islanda — a precizat premierul Johannesson.

CONGRESUL NAȚIONAL AL PARTIDULUI SOCIALIST DIN JAPONIA

TOKIO 6. — Corespondentul Agerpres, Fl. Țuiu transmite: La Tokio au început lucrările celui de-al 36-lea Congres Național al Partidului Socialist din Japonia, care vor dura trei zile și la care participă circa 400 de delegați.

Congresul urmează să dezbată și să aprobe raportul de activitate al Comitetului Central în perioada scursă de la ultimul congres, din ianuarie anul trecut, și programul politic de acțiune pe anul în curs. Se consideră, de asemenea, că problema relațiilor dintre P.S.J. și Partidul Comunist Japonez — după ce P.C.J. a devenit al doilea partid politic al opoziției, ca urmare a victoriei lui în alegerile generale de la 10 decembrie — va constitui unul dintre principalele puncte în atenția delegaților la congres.

Președintele P.S.J., Tomomi Narita, a afirmat, în cuvîntul rostit la deschiderea congresului, că P.S.J. are responsabilitatea de a explora toate posibilitățile de formare a unui front comun cu alte forțe progresiste japoneze.

IRLANDA

PREGĂTIRI ÎN VEDEREA ALEGERILOR PARLAMENTARE

DUBLIN 6 (Agerpres). — Liderii partidelor politice din Republica Irlanda au convocat de urgență convenții naționale pentru desemnarea candidaților în vederea alegerilor generale anticipate de la 28 februarie, în încercarea de a obține cît mai multe locuri în Parlamentul de la Dublin.

Din cele 144 de locuri ale parlamentului irlandez (Dair), partidul de guvernămînt Fianna Fail deține 69 de locuri, iar partidele de opoziție Fine Gael și laburist, 50 și, respectiv, 17, independenților revenindu-le șase mandate; două locuri sînt vacante. Agenția United Press International informează că între partidele Fine Gael și laburist se desfășoară convorbiri intense pentru realizarea unei coaliții care să-și propună să vină la putere după o perioadă de guvernare neîntreruptă de 16 ani a partidului Fianna Fail.

Ședința comună a Prezidiului R. S. F. Iugoslavia și Prezidiului U. C. I.

BELGRAD 6. — Corespondentul Agerpres, S. Morcovescu, transmite: La Belgrad a avut loc o ședință comună a Prezidiului R.S.F. Iugoslavia și Prezidiului U.C.I. Au fost examinate probleme privind situația și perspectivele muncitorilor iugoslavi care lucrează temporar în străinătate. Într-o expunere pe marginea acestei probleme, Niko Mihalievici, membru al Prezidiului U.C.I., a analizat aspectele și implicațiile de ordin economic, social și politic ale plecării muncitorilor iugoslavi la lucru în străinătate. Documentul final, adoptat în urma discuțiilor, recomandă măsurile susceptibile să diminueze plecarea forței de muncă calificate și crearea condițiilor pentru revenirea în țară a muncitorilor.

În continuare, Kiro Gligorov, membru al Biroului Executiv al Prezidiului U.C.I., a prezentat o informare despre felul în care se realizează programul de stabilizare a economiei. Relevînd că se constată o îmbunătățire a situației economice, Kiro Gligorov a cerut o mai mare angajare a comuniștilor în vederea reglementării cît mai grabnice a actualei situații economice, ținîndu-se seama, în primul rînd, de problemele vitale ale oamenilor muncii.

Comunicat comun sovieto-pakistanez

MOSCOVA 6 (Agerpres). — Un comunicat oficial dat publicității în urma convorbirilor purtate la Moscova între Andrei Gromiko, ministrul de externe al U.R.S.S., și ministrul Abdul Hafez Pirzada, reprezentant special al președintelui Pakistanului, aflat în capitala sovietică la invitația guvernului U.R.S.S., relevă că, „în cursul discuțiilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească, cei doi miniștri au examinat probleme de interes comun".

Marți, Abdul Hafez Pirzada a discutat cu Nikolai Patolicev, ministrul comerțului exterior, aspecte ale relațiilor comerciale sovieto-pakistaneze, și cu Ekaterina Furteva, ministrul culturii, probleme privind dezvoltarea colaborării, în acest domeniu, între cele două țări.

Agenția T.A.S.S. relevă că legăturile economice și comerciale dintre cele două țări urmează să se amplifice într-un viitor apropiat, asupra acestei probleme fiind realizat un acord în timpul convorbirilor care au avut loc în luna martie 1972, la Moscova, între Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și Zulfikar Ali Bhutto, președintele Pakistanului.

Marți a fost semnat planul schimburilor culturale și științifice dintre cele două țări pe anul 1973.

MOȚIUNE A P. C. ITALIAN ÎN CAMERA DEPUTAȚILOR

ROMA 6 (Agerpres). — Partidul Comunist Italian a cerut, într-o moțiune supusă Camerei Deputaților, aplicarea unei politici care să permită folosirea tuturor forțelor economice și sociale pentru progresul național al Italiei, transmite agenția A.N.S.A. Moțiunea face parte dintr-o vastă dezbatere, care se desfășoară zilele acestea, cu privire la politica generală asupra veniturilor. În termenii moțiunii, se exprimă dorința ca guvernul să se angajeze în definirea „unui program general de dezvoltare, în cadrul coexistenței pașnice și al cooperării economice internaționale".

Incidente în Cipru

NICOSIA 6 (Agerpres). — O altă bombă a explodat în Cipru, în cursul nopții de luni spre marți — informează agenția Associated Press. Noua explozie s-a produs în orașul Paphos, în fața locuinței unui deputat. Nu au fost înregistrate victime.

Pe de altă parte, la Nicosia s-a anunțat că poliția cipriotă a arestat șapte persoane în legătură cu raidurile întreprinse de grupuri înarmate asupra a două posturi de poliție din capitala Ciprului, de unde au fost furate numeroase arme.

agențiile de presă transmit:

Comerțul sovieto-american. Între Ministerul Comerțului Exterior al U.R.S.S. și Ministerul Comerțului al S.U.A. s-a ajuns la înțelegerea de a se institui la New York o comisie de achiziții, anunță agenția T.A.S.S. Acest organism a fost recent instituit avînd că scop sprijinirea organizațiilor sovietice de comerț exterior în plasarea comenzilor de instalații și procese tehnologice pentru construcția uzinelor de autocamioane de pe Kama. Cu ajutorul comisiei, la Pittsburg a fost încheiat un contract important de achiziționare a unor linii automate pentru turnătoria întreprinderii sovietice menționate.

Candidatura lui Helder Camara, arhiepiscopul de Recife, din Brazilia, pentru ediția 1973 a Premiului Nobel pentru pace, a fost prezentată autorităților norvegiene de către un membru al Congresului din Guatemala. Propunerea a fost argumentată prin meritele deosebite manifestate, timp de zece ani, de Helder Camara în lupta pentru afirmarea drepturilor omului, a cauzei dreptății și păcii, nu numai în Brazilia, ci și pe plan mondial.

Consiliul ministerial al Pieței comune, ale cărui lucrări s-au încheiat, luni noaptea, la Bruxelles, a hotărît să acorde Comisiei executive mandatul în vederea negocierii unui acord de schimburi libere cu Norvegia — țară care, în urma unui referendum național, a refuzat aderarea la C.E.E. În ce privește programul de măsuri antiinflaționiste la nivelul întregii comunități, Consiliul ministerial a convenit ca luarea sa în discuție să fie amînată cu o lună de zile.

Consiliul reprezentanților țărilor membre ale Acordului General pentru Tarife și Comerț (G.A.T.T.) a acceptat invitația guvernului japonez ca viitoarea rundă de negocieri a acestui organism internațional să se desfășoare la Tokio, cu începere de la 12 septembrie.

Membri ai Congresului S.U.A. la Sofia. Ministrul afacerilor externe al R. P. Bulgaria, Petăr Mladenov, a avut, la 5 februarie, o întrevedere cu un grup de membri ai Congresului S.U.A., condus de Edward Derwinski, președintele grupului Uniunii Interparlamentare din Statele Unite, aflat în vizită la Sofia, cu care a discutat probleme de interes reciproc.

Vicepreședintele S.U.A., Spiro Agnew, care a sosit într-o vizită oficială de două zile în Indonezia, a avut convorbiri cu președintele Suharto asupra unor probleme privind situația din Asia de sud-est, după încheierea acordului privind încetarea războiului și restabilirea păcii în Vietnam.

Cu ocazia inaugurării noului sediu al Asociației internaționale a civilizațiilor etrusică și latină de la Bolsena (Italia), a avut loc vernisajul expoziției de artă românească a pictorului Constantin Udroiu. La manifestare au participat oficialități, parlamentari, oameni de artă, știință și cultură.

„Concorde". Ministrul francez al transporturilor a declarat că, în ciuda renunțării unor companii de transport aerian la opțiunile privind achiziționarea de aparate supersonice „Concorde", producția avionului se va dezvolta normal.

Guineea a extins limita apelor sale teritoriale de la 3 mile marine — circa 5,5 kilometri — la 130 de mile marine — circa 241 kilometri.

Ministrul turc al energiei, Nuri Kodamanoglu, a adresat populației un apel prin care cere să se treacă la economisirea curentului electric la încălzit și iluminat, întrucît rezervele de energie electrică sînt în permanentă scădere. Ca urmare a secetei care s-a abătut de mai multă vreme asupra Turciei, mai multe centrale hidroelectrice, a arătat el, nu pot lucra la întreaga lor capacitate.

Noul guvern al Republicii Arabe Yemen, format de primul ministru Abdallah Al Hijri la 30 decembrie 1972, a primit votul de încredere al Adunării Consultative (parlamentul nord-yemenit).

Țărani împroprietăriți în Panama. Ministrul panamez al dezvoltării agroalimentare, Gerardo Gonzalez, a înmînat unor familii de țărani din provincia Chiriqui, în vestul republicii, 86 titluri de proprietate asupra pămîntului.

Greva minerilor belgieni. În semn de protest față de hotărîrea autorităților de a închide, spre sfîrșitul acestui an, exploatările carbonifere din zona Limbourg — Lambusart, peste 1 000 de mineri belgieni au declanșat la 5 februarie, o mișcare revendicativă. Greviștii cer încetarea imediată a concedierilor, îmbunătățirea condițiilor de muncă și viață, reprofilarea unor unități de producție învechite.

Japonia a exportat 1 965 000 automobile în anul 1972, cu 10 la sută mai mult decît în anul precedent. Peste jumătate din exportul de automobile nipone a revenit țărilor Americii de Nord și aproape 20 la sută țărilor Europei occidentale.

La Damasc au început convorbirile dintre Bohuslav Chnoupek, ministrul afacerilor externe al R.S. Cehoslovace, și Abdel Halim Khaddam, vicepremier și ministru al afacerilor externe al Siriei.

Primul ministru libanez, Saeb Salam, a avut o întrevedere cu Yasser Arafat, președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei. La încheierea convorbirilor, premierul libanez a declarat reprezentanților presei că au fost examinate concluziile degajate la recenta sesiune a Consiliului Arab al Apărării și ultimele aspecte ale situației din zona Orientului Apropiat.

Semnificațiile măsurilor de apărare a mărcii vest-germane

● Pe primul plan: reducerea posibilităților de speculații financiare ● Fisuri într-un sistem monetar internațional istoricește depășit

După cum s-a anunțat, guvernul Republicii Federale a Germaniei a luat zilele trecute o serie de măsuri în apărarea cursului de schimb al monezii vest-germane. Sînt măsuri îndreptate către protejarea intereselor economiei naționale, împotriva fluctuațiilor conjuncturale, ca și a speculațiilor financiare, către menținerea competitivității mărfurilor vest-germane pe piața mondială, înscriindu-se astfel într-un ansamblu mai larg al politicii economice a guvernului Brandt, vizînd stabilitatea economică și echilibrul balanțelor externe.

În esență, măsurile luate au în vedere exercitarea unui control mai sever asupra operațiunilor financiare în raporturile cu străinătatea, în sensul stăvilirii intrărilor în R.F.G. ale capitalurilor în monedă străină și, în primul rînd, în dolari. O asemenea măsură ar putea să pară surprinzătoare, deoarece, în mod curent, se crede că o politică de control asupra fluxurilor de capital ar trebui dusă numai de către acele țări care au o balanță externă de plăți deficitară. Or, situația Republicii Federale a Germaniei este caracterizată printr-un excedent masiv al balanței de plăți. Dar tocmai acest excedent este de natură să provoace îngrijorare prin efectele durabile pe care le poate avea în domeniul circulației monetare și al economiei în genere, deoarece stimulează fenomenele inflaționiste, îndeosebi prin presiunile exercitate în sensul creșterii prețurilor.

Situația actuală s-ar datora, potrivit ministrului economiei și finanțelor, Helmut Schmidt, „unui grav dezechilibru al balanței de plăți a S.U.A.". Toate acestea se petrec, desigur, pe fundalul unei anumite evoluții a economiei R.F.G. care, în ciuda unor perioade de recesiune, a cunoscut o dinamică puțin obișnuită în lumea occidentală. Această evoluție a făcut ca Republica Federală a Germaniei să devină, treptat, prima putere industrială a Europei occidentale și, totodată, primul exportator al acestei zone. În condițiile unei insuficiențe permanente de forță de muncă — parțial compensată prin brațele de muncă străine — economia vest-germană a căpătat o competitivitate tot mai temută de către celelalte țări capitaliste dezvoltate. Și aceasta cu atît mai mult cu cît balanța comercială externă și balanța externă de plăți au devenit cronic excedentare. Ca rezultat, totalul rezervelor monetare vest-germane a crescut într-o asemenea măsură încît se apropie de dublul rezervelor americane, depășind considerabil pe acelea ale celorlalți parteneri occidentali. Rezultatul a fost, printre altele, exercitarea unei atracții crescînde asupra capitalurilor străine și, îndeosebi, asupra acelora materializate în dolari, investițiile în economia vest-germană creînd perspectiva unor profituri substanțiale. A mai intervenit însă și un alt aspect, și anume posibilitatea pe această cale a „punerii la adăpost" a respectivelor capitaluri de primejdia, pe de o parte, a devalorizării dolarului, iar, pe de alta, a revalorizării mărcii vest-germane. De altfel, după cum se știe, marca vest-germană s-a numărat printre foarte puținele monezi occidentale care s-au revalorizat în raport cu dolarul (și nu numai o singură dată). Operațiunile de revalorizare s-au soldat însă, de fiecare dată, cu efecte negative. În primul rînd, este vorba de faptul că revalorizarea mărcii a redus într-o oarecare măsură — ca orice operațiune de acest fel — competitivitatea mărfurilor vest-germane pe piața mondială, prin scumpirea lor relativă. În al doilea rînd, în toate cazurile, aceste operațiuni au fost precedate de un val de speculații monetare care au provocat puternice tensiuni în sistemele monetar, bancar și de credit ale R.F.G.

De data aceasta, forurile de decizie politică vest-germane consideră că nu se mai poate merge pe linia unei noi revalorizări, cu implicațiile negative care ar decurge de aci. Pe de altă parte însă, potrivit declarațiilor ministrului economiei și finanțelor al R.F.G., se respinge și soluția unei fluctuații a cursului monezii vest-germane. Căci o fluctuație a cursului, în momentul de față, ar echivala, de asemenea, cu declanșarea unui val de speculații, pe baza unui puternic aflux de capitaluri, datorită devalorizării *de fapt* a dolarului și, implicit, a revalorizării *de fapt* a mărcii vest-germane.

În mod aparent paradoxal, abundența de dolari în rezervele monetare ale R.F.G. este resimțită de economia acesteia ca o anumită povară. Pe de o parte, pentru că există conștiința clară că, în ciuda devalorizării sale, dolarul a rămas supraevaluat. Pe de altă parte, pentru că — mai devreme sau mai tîrziu — o reformă radicală a sistemului monetar internațional se va dovedi practic inevitabilă, ceea ce nu va suride țărilor unde s-au acumulat depozite de dolari nejustificat de mari. Episod al confruntărilor monetare interoccidentale, măsurile vest-germane ilustrează nu numai o situație de moment, ci pun, în același timp, în evidență fisurile existente într-un sistem monetar istoricește depășit.

Dr. N. S. STANESCU

O NOUĂ TEORIE SEISMOLOGICĂ

Seismologul japonez Kiyoo Mogi a elaborat o teorie, conform căreia cutremurele pot fi prevăzute cu un an sau doi înainte de a se produce. Mogi a arătat că teoria sa se bazează pe legătura dintre cutremurele de pămînt de la mari adîncimi și cutremurele puternice produse în Japonia și în jurul ei în ultimii 43 de ani. Potrivit acestei teorii, un cutremur cu efecte distructive asupra scoarței terestre — e vorba de cel care are epicentrul mai aproape de suprafață — se produce întotdeauna la un interval de un an sau doi ani după un cutremur cu epicentrul la mare adîncime. Cele cinci cutremure cu intensitate mai mare de 7,5 grade pe scara japoneză, care au avut loc din 1930 în Japonia, au fost precedate, cu un an sau doi înainte, în regiunile respective, de cutremure cu epicentre adînci; mai mult, seismologul japonez susține că ele s-au produs în direcțiile în care au acționat cel mai intens anterioarele cutremure de adîncime.

La Roma a avut loc, recent, una din cele mai mari capturi de stupefiante din Italia. O cantitate de 60 de kilograme de hașiș pur — evaluată la o sumă de 344 000 de dolari — a fost descoperită la biroul de bagaje al gării centrale din capitala italiană

Convorbiri egipteano-italiene

Ministrul de externe al Italiei, Giuseppe Medici, care întreprinde un turneu în Orientul Apropiat, a făcut, între 1 și 4 februarie, o vizită în Republica Arabă Egipt. Prezența sa în această țară, într-un moment cînd Cairo cunoaște o intensă activitate diplomatică, a conferit convorbirilor egipteano-italiene o semnificație aparte, relevată de majoritatea observatorilor politici. Vizita lui Medici, subliniază ziarele, arată încă o dată interesul constant pe care-l manifestă Italia pentru promovarea unor relații de strînsă colaborare cu popoarele din această parte a lumii, pentru reglementarea pe cale politică a conflictului din Orientul Apropiat.

Italia are legături tradiționale cu țările situate la sud de Mediterană. Nemaivorbind de situația sa geografică de țară mediteraneană, 70 la sută din petrolul folosit de economia sa provine din zona Orientului Apropiat, iar cea mai mare parte a schimburilor sale comerciale cu țările Africii de Est și ale Asiei se realizează prin Canalul de Suez. Așa se și explică, după cum a subliniat în aceste zile și presa egipteană, interesul deosebit al Italiei față de bazinul mediteranean. Schimbul de vederi italo-egiptean, care a avut loc la Cairo, a prilejuit reafirmarea dorinței ambelor părți de a acționa în scopul înțelegerii și cooperării în această zonă. „Italia — a declarat Giuseppe Medici la încheierea vizitei — care numără 55 milioane de locuitori, și Egiptul, a cărui populație se ridică la 35 milioane de locuitori, însumează împreună 90 milioane de oameni care au interesul să coopereze pentru a asigura bunăstarea regiunii". „Violența comportă un preț prea ridicat pentru o țară ca Egiptul, care dorește să progreseze și să se dezvolte" — a declarat la rîndul său Mohamed Zayyat într-un interviu acordat ziarului „Stampa" cu privire la conflictul din Orientul Apropiat, subliniind faptul că încrederea Egiptului față de O.N.U. a rămas intactă, dat fiind că „noi dorim o soluție în cadrul legalității internaționale".

De la Cairo, ministrul italian a plecat la Djeddah, urmînd ca, după acest popas în Arabia Saudită, să viziteze Libanul, în cadrul turneului său în Orientul Apropiat.

Nicolae N. LUPU

Cairo

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii, Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Pentru străinătate, abonamente prin „ROMPRESFILATELIA", București — Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B. — Box 2001. Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360